בשבע

יום חמישי, ב' באב תשפ"ו, 16.7.2026 | פרשת דברים | גיליון מס' 1204

בשבע אונליין
PODCAST
BE7.CO.IL
עמוד 53

זמני הדלקת נרות
פרשת דברים

	כניסת שבת	מוצאי שבת
י-ם	19:13	20:31
ת"א	19:30	20:34
חיפה	19:25	20:36
ב"ש	19:28	20:29

www.be7.co.il

זוהי אזעקת אמת: על ישראל למהר ולמכור את הגז שלה במחיר טוב, לפני שפתרונות אנרגיה חדשניים יהפכו אותו למוצר חסר ערך
← **אמציה סמקאי, מדור כלכלה**

"הוכחנו את עצמנו בשא־נור, התשתיות המתינו למתיישבים": מנכ"ל חברת החשמל מאיר שפיגלר גאה למתוח קווי מתח ליישובים החדשים ביהודה ושומרון ← **יוסף ארנפלד**

למה יצאתי מהארץ לראשונה בחיי, איך מקרבים את יהודי בואנוס איירס לתורה ולארץ ישראל, ומה הקשר לליאו מסי ונבחרת ארגנטינה ← **עמנואל שילה**

חוק חדש יאפשר לשומרי מצוות ללמוד בהפרדה לתארים ולהעמיק את דריסת הרגל שלהם בשוק העבודה. אז למה בשמאל כל כך מתנגדים? ← **חגית רוזנבאום**

האורתופד הבכיר ד"ר אמיר רובין החליט לשלם את המחיר ולפרוץ את חומת ההשתקה של השמאל
← **הדס צורי, אתנחתא**

צילום: edwin van werd היוטרס

אנרגיה שלילית

צבאות ארצות הברית ואיראן חזרו להתכתש סביב נתיב הסחר האנרגטי שעובר במיצר הורמוז, והטרמינולוגיה של שני הצדדים מובילה לעימות רחב נוסף. האם הנשיא האמריקני, שחתום על מזכר ההבנות הרופס מול איראן, יחזור לסיבוב נוסף ומכריע, או שהכול חלק מטקטיקת משא ומתן? **רבקי גולדפינגר**

לגיליון זה מצורף

בס"ד

מכירה וקנייה של רכבים חדשים ויד שניה מכל הסוגים
בשיתוף פעולה עם כל חברות הרכבים הגדולות בארץ

ליווי אישי והכוונה • מינימום מחיר, מקסימום שירות

תנאי מימון נוחים • אפשרות עד 100% מימון • טרייד אין לכל הרכבים • קילומטראז' נמוך
כל הרכבים שמורים ומטופלים • חיסכון לצרכן ומחירים מיוחדים • רכישות רכבים

חדש! ביטוח במקום במחירים הזולים בארץ!!!

מיצובישי אאוטלנדר 2023,
יד ראשונה, 7 מקומות,
98,000 ק"מ,
134,000 ש"ח

יונדאי i30, 2018,
יד 1 פרטי, 82,000 ק"מ,
טסט 4/27,
52,000 ש"ח

סוזוקי S קרוס, 2023,
היבריד, 64,000 ק"מ,
טסט לשנה,
109,000 ₪

פולקסווגן פולו 2021,
יד 01 פרטי, 70,000 ק"מ,
טסט לשנה,
70,000 ₪

מאזדה 2, 2023,
יד 1 פרטי, 15,000 ק"מ,
103,000 ₪

ג'אקו 7, 2026,
יד ראשונה, טסט 2/27,
3,400 ק"מ, 179,000 ₪,
היבריד פלאג אין,
(מחירון 182,000 ₪)

סקודה פאביה 2023,
יד 1 פרטי,
דגם מונטה קרלו,
54,000 ק"מ, מנוע 1.5 טורבו,
107,000 ₪

טויוטה קורולה, 2023,
היבריד, 55,000 ק"מ,
109,000 ש"ח

קיה נירו 2023,
יד ראשונה, היבריד
פלאג אין, 91,000 ק"מ,
85,000 ₪
(מחירון 135,000 ₪)

סיאט לאון 2022,
יד 01 פרטי, דגם סטייל, 1.5
טורבו, טסט 1.27,
85,000 ק"מ,
93,000 ₪

ע.ל.ח

צביקה טבת 052-2557776 יאס אישי ואדיב

זה לא רק לגור בירושלים,
זה לחיות אותה במקסימום

מקסיקו

מקסימום חוויית מגורים **בירושלים**

*הדמיה שמתחלת מיום

במקסיקו, היום מתחיל מול הירוק, ממשיך בקפה בעין כרם ונגמר בבית שמרגיש הרבה יותר מדירה. הילדים יורדים למרחב שלהם, אתם עולים לחדר הכושר או מתיישבים לעבוד בחלל המשותף, ובין לבין ירושלים כולה קרובה ונגי־שה. רוטשטיין נדל"ן מזמינים אתכם לגור במקום שמחבר בין טבע, עיר, קהילה ונוחות, ולהרגיש את החיים במקסימום.

מקסיקו, בפינת הרחובות מקסיקו ואיסלנד

דירות 2-6 חדרים ומיוחדות

פריסייל

החל מ- 1,990,000 ₪

להרשמה מוקדמת

רוטשטיין מצוינות בבנייה

***6123**

GiLiZi

סורגדור, בטיחות מדור לדור!

מחלקת ברזל
› סורגים › מעקות › דלתות
› שערים › קונסטורוקציות

www.soragdoor.com

מרפסות תלויות מתקפלות
בליווי מהנדס צמוד
פטנט מהפכני עם כבל פלדה בטיחותי!

מחלקת אלומיניום
›חלונות ›דלתות ›תריסים
›פרגולות אלומיניום
›סגירות מרפסות

www.aluminum.soragdoor.com

סגירות מרפסות, פרגולות חשמליות, פרגולות קבועות, גגות הזזה

שיטות איטום מהמתקדמות ביותר!

*בכפוף לתקנון החברה *ט.ל.ת.

זה עובר אצלנו במסורת מסבא לאבא, ומאבא לדור הצעיר:
על מצוות 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם' - לא מתפשרים!
זו הסיבה שאצלנו מזמינים בראש ובראשונה - **סורגדור** - לפני הכל

- תהליך כימי למניעת קורוזיה
- אחריות מלאה עד 8 שנים
- גימור מוקפד איכותי ובטיחותי
- צביעה בתנור חם בשיטה אלקטרו סטטי
- עיצוב עדכני ויופי מנצח
- עמידה בתקנים המחמירים ביותר

סורגדור
תעשיות מתכת ואלומיניום
בטיחות מדור לדור!

לפגישת ייעוץ ללא התחייבות התקשרו:
1-700-555-055
דוא"ל: soragdoor@soragdoor.com

הגיע הזמן
לדור חדש של הנהגה

בית ציוני - המילואימניקים

חופש גדול

חיסכון ענק

מבחר עצום של מוצרים לקיץ - במחירים שעושים חשק למלא עגלה

קיץ בריא מאושר וחסכוני

אושר אמיתי מה קשו חיסכון

רשת מזון זולה ומשתלמת בישראל

נטו חיסכון

הרווח כולו שלך.

לקבוצת המבצעים הסודית סרקו >

רוצים לעבוד איתנו? סרקו >

1599-50-1221

מכבדים כרטיסי:

משרד הפנים, היימיש כארד - טובה וברכה, אידיש כארד,
אשל ירושלים, להחזיקם ולהחיותם, מזון ומחיה, נדרים כארד,כארד שופ.

סניפים: אלעד | באר שבע | בית שמש | ביתר עילית | בת-ים | חדרה | מודיעין עילית | מעלות | עפולה | צפת | קרית יערים - טלזסטון | קרית שמונה | רמות-ירושלים | נתניה - **בקרוב** | ק. אתא - **בקרוב** | קרית גת - **בקרוב**

בס"ד

30 מוצרים ב- 3 ₪

שקיות מזון 18/25 (150 יח')
3 ₪

2 חב' כוס נייר 8oz (ארוז 30)
3 ₪

גביע 500 מ"ל + מכסה (8 יח')
3 ₪

סכו"ם מדיום (ארוז 40/50)
3 ₪

קערת פסים קטנה (אבן/אפור כהה/ירוק)
3 ₪

מפת שולחן ניילון (אר' 8)
3 ₪

חב' צלחת 9' RAINBOW (25 יח')
3 ₪

סט 3 סכיני סטייק משונן
3 ₪

מפיות BASIC (100 יח')
3 ₪

2 חב' קעריות קסרול/לפתניה (18/20 יח')
3 ₪

3 יח' מיכל 1 ליטר + מכסה
3 ₪

כפפות שחורות L (אר' 100)
3 ₪

כוס רטרו שיק (אפור/זהב/נחושת/שקוף)
3 ₪

תבניות אלומניום 1lb (6 יח')
3 ₪

פדים קוסמטיים כותנה (ארוז 80)
3 ₪

נילון נצמד ביתי 30 ס"מ*30 מ'
3 ₪

רדיד אלומניום 7.5/30 מטר
3 ₪

גומיות שיער לילדים (אר' 100)
3 ₪

כוס יהלום (ארוז 40)
3 ₪

2 יח' תיק שומר חום/קור
3 ₪

שקיות קוקי גדול/ענק
3 ₪

מצית גז
3 ₪

2 חב' מגבונים
3 ₪

כיסוי ניילון לעיטוף מזון
3 ₪

שקית אשפה 75/90 (כ-15 יח')
3 ₪

תבנית אינגליש ארוך 10 יח'
3 ₪ (R88)

כוס 330 מ"ל+מכסה (ארוז 10)
3 ₪

מברשת שיער לילדים
3 ₪

2 יח' שקית מתנה מהודרת (שחור/ורוד/לבן)
3 ₪

תבנית מרובע בינוני 10 יח'
3 ₪ (R29)

מרוקנים מחסנים ואתם מרוויחים

תבנית מס 210
5 יח' ₪5

מטלית מיקרופייבר (אר' 4)
₪5

כוס רב פעמית צבעונית
₪5

מחזיק לטאקו (אר' 3)
₪5

כוס נייר 10oz (אר' 25)
₪5

כוס זכוכית עם קש
₪5

פתוח במוצ"ש

פעמית סטור
מארזים ומוצלים

אתר פעמית סטור אונליין בכתובת:
www.peamitstore.co.il

תל אביב יגאל אלון 110 מחלקת OUTLET גדולה סגור מוצ"ש	פתח תקווה פינטו 20	חולון המלאכה 18	בני ברק רבי עקיבא 74	בני ברק כהנמן 92	נתניה גיבורי ישראל 24 אזה"ת פולג	חיפה המסילה 22 תל חנן סגור מוצ"ש	בית שמש סאן מול שד' האמוראים 2 סגור מוצ"ש חדשה!	בית שמש קניון נעימי קומה 0 סגור מוצ"ש
ירושלים בית הדפוס 7 גבעת שאול סגור מוצ"ש	ירושלים יד חרצים 13	מודיעין מתחם ישפרו סנטר	נתיבות שדרות ירושלים 17 סגור מוצ"ש חדשה!	באר שבע גרנד קניון קומה 2-	באר שבע מתחם B7 סגור מוצ"ש	"BIG" קריות צ קריית אתא	חנות אונליין www.peamitstore.co.il	

1-700-502-401 | שעות פתיחה א'-ה' 9:30-21:00 יום ו' 8:30-13:00. מוצ"ש 45 ד' מצאת השבת ועד 22:30. התמונות להמחשה בלבד. המחירים חושבו לאחר הנחות ומבצעים, המכירה במארזים שלמים. 30 פריטים ב-3 ש"ח לפריט. עד 3 פריטים מאותו סוג ללקוח. מוצרים שבמבצע מינ' 3,000 יח' במלאי מכל מוצר.תוקף המבצע 15-26/07/2026 או עד גמר המלאי. היות והמחירים עשויים להשתנות מסניף לסניף, מחיר לפני הנחה מוצג בסניפים. יתכנו מבצעים ומחירים שונים בין הסניפים לאתר האינטרנט. החברה רשאית להפסיק או לשנות את המבצעים בכל עת ט.ל.ח.

משרד האוצר
מעצבים את סדר היום הכלכלי

משרד הביטחון

צבא ההגנה לישראל

לוחמי ולוחמות המילואים,
אחרי כל מה שנתתם ועדיין נותנים
זה הזמן ליהנות
מהטבת מס ולהרוויח יותר

בואו ליהנות מההטבה החדשה המגיעה לכם:
יותר נקודות זיכוי במס והגדלה של עד 12,000₪ בנטו בשנה

לפרטים על הטבות נוספות
היכנסו לאתר המילואים

לפ

מתפשים קריירה עם משמעות?

החוג לחינוך והכשרת מורים מזמין אותך להצטרף
ללימודי תעודת הוראה

הכשרת מורים למתמטיקה ביניים ותיכון במגוון מסלולים:

מתמטיקה, פיזיקה, כימיה, מדעי המחשב, ניהול עסקי, מדעי החברה,
היסטוריה ולימודי ארץ ישראל.

100% מלגה ללימודי תעודת הוראה לסטודנטים הלומדים באוניברסיטת אריאל

תוכנית ההכשרה כוללת:

- לימודי חינוך ופדגוגיה
- התנסות מעשית בבתי ספר

מבנה הלימודים:

שנה א': למידה אקדמית בימי שלישי ושישי
(בימי שישי כלל המפגשים בזום)

שנה ב': התנסות מעשית בבתי הספר (יום בשבוע) בליווי מורה מוסמך.

לפרטים נוספים סרקו

טלפון: 03.9066377 | 03.9143078 דוא"ל: edena@ariel.ac.il | noatr@ariel.ac.il

ליל לימוד
תשעה באב
המרכזי

המחלקה למורשת ישראל מזמינה
את הציבור הרחב **ללימוד וזיכרון החורבן**

יום רביעי ח' באב (22/7)
בהיכל התרבות העירוני
רח' מרבד הקסמים 10 ראש העין

21:15 קריאת מגילה איכה ר' **הראל עולי**
21:45 הרב **תמיר גרנות**
22:45 הרב **חיים ברוך**
23:45 סא"ל (במיל.) **איתמר איתם**

ראש העין | המחלקה למורשת ישראל ראש העין | משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות | הנאצר להרבות יהודית ומרים חיבר לנשמה

הכניסה חופשית | הציבור הרחב מוזמן

משרד הבריאות קבע:

מאוחדת במקום הראשון בזמינות תורים לבדיקת MRI

מבין קופות החולים

מקום 1

מאוחדת
35.5 ימים

לאומית
46.4 ימים

מכבי
50.6 ימים

כללית
63.7 ימים

מאוחדת
רמה אחרת

על פי דוח משרד הבריאות יוני 2026 בהתייחס לנתוני שנת 2025

עמנואל שילה
לתגובות: eshilo777@gmail.com

כל ישראל אמיגוס

יצאתי מהארץ לראשונה בחיי כדי לבקר את בתנו היולדת ואת חתננו ונכדותינו, ונחשפתי מקרוב לחשיבות פעילותם של ישראלים שיוצאים לחו"ל לשליחות של הפצת תורה וחיזוק הזהות היהודית ← קווים לדמותה של קהילה אורתודוקסית מעודדת עלייה ומקרבת לתורה בבואנוס איירס ← ואיך מצטרף שיגעון הכדורגל את רחובות בירת ארגנטינה

הטור הזה נכתב אחרי שבועיים של חופשה רצופה מעבודת העיתון, חופשה שלקחתי לראשונה מזה 24 שנים, מאז הקמתו של 'בשבע'. בשבועיים הללו נקבע תקדים נוסף שעליו ארחיב בהמשך - לראשונה בחיי יצאתי מארץ ישראל. הטור הזה יהיה שונה מהרגיל גם בכך שהוא ייכתב כסיפור אישי, וגם משום שלא אעסוק בו בנושאים הרגילים והחשובים של ביטחון, פוליטיקה ויחסי יהדות-מדינה, אלא בנושא חשוב שאיני מרבה לעסוק בו ביומיום - יחסנו ליהדות התפוצות.

אחינו שבחוץ לארץ

לפני כמה שבועות השתתפתי ביחד עם אשתי בערב עיון מטעם הארגון הציוני־דתי 'מעלה' שעסק בנושא יהדות התפוצות. אחד הדוברים בכנס היה גאל גרינוולד, שכיהן בשורה של תפקידים בכירים בהסתדרות הציונית, וכיום הוא סגן יושב ראש ההסתדרות הציונית וראש מחלקת החינוך שלה. גרינוולד תיאר את חומרתה של בעיית ההתבוללות, וקבל על היקף ההתגייסות הלא מספק של הציבור הדתי־לאומי למשימה החשובה של יציאה לשליחות בקרב קהילות ישראל בתפוצות. הציבור הדתי־לאומי, אמר גרינוולד, יודע להירתם לשורה ארוכה מאוד של משימות לאומיות ולהניף המון דגלים, אבל איכשהו בנושא הזה הוא לא נרתם מספיק.

בתגובה, אשתי ואני שיתפנו את גרינוולד בסיפור המשפחתי שלנו. בת אחת שלנו יצאה בתחילת השנה עם משפחתה לשליחות יהודית־ציונית בקהילה יהודית בבואנוס איירס. בת נוספת עומדת לצאת בסוף הקיץ עם משפחתה לשליחות דומה בטורונטו, לאחר שבעלה סיים חמש שנות לימודים במסלול להכשרת רבנים לשליחות בתפוצות. ואוי, כמה שזה קשה לנו. גם אחרי שילדינו גדלו והקימו משפחות במקומות שונים, התרגלנו לראות אותם לכל הפחות פעם בחודש או חודשיים, וידענו שבכל מקרה של צורך שלהם או שלנו הם נמצאים במרחק של שעה־שעתיים נסיעה. הילדים שבגרו והנכדים המתוקים מדבש הם משוש חיינו. ברוך ה' המשפחה גדולה ולשמחתנו רובה נשארת איתנו בארץ, אבל קשתה עלינו הפרידה ולו הזמנית מכל אחד ואחת שיצאו לשליחות מעבר לים. והתהיות לגבי מה שצפוי לנכדינו, הילדים הרכים. איך יתמודדו עם השפה הזרה והתרבות השונה? איזו מערכת חינוך הולמת תעמוד לרשותם? איך יסתדרו חברתית עם חבריהם לגן או לכיתה שבאים מרקע שונה?

היציאה של בתנו הגדולה לשליחות הייתה צפויה, לאור המסלול שבו למד בעלה. ההחלטה של אחותה הצעירה להקדים ולצאת לארגנטינה שנה קודם לכן התקבלה במהירות - בעקבות היכרות אישית של בעלה, שהוא דובר ספרדית מבית, עם שליח אחר - ונפלה עלינו בהפתעה. בשנה שקדמה ליציאתן לחו"ל, בתנו זו ובתה־נכדתנו הפעוטה גרו אצלנו בבית בעוד הבעל משרת בעזה כלוחם בחיל הנדסה. אך זה עתה עזבו הזוג הצעיר והנכדה שהייתה לנו כבת את ביתנו וחזרו לגור בביתם בבית אל, והנה הם נחטפו לנו לשליחות רחוקה.

ניסיתי למצוא נחמה פורתא במחשבה על שלוחי חב"ד שעוזבים את הוריהם ויוצאים לשליחות חסידית ברחבי העולם, לא לכמה שנים בודדות אלא לתקופות של עשרות שנים ואולי לכל החיים. האמת, גם קצת כעסתי בליבי על יהודי התפוצות ותהיתי האם באמת עלינו לשלם את המחיר הזה למענם. היום, לאחר שהרגשתי אותם מקרוב והסתכלתי להם בעיניים, התשובה החיובית הרבה יותר ברורה לי.

קהילה מעודדת עלייה

מבנה בית הכנסת ומרכז הפעילות של קהילת 'לה קאסה' ('הבית') בבואנוס איירס שוכן בשכונת בלגראנו, שרחובותיה נאים ורחבים וצמרות עצי הענק הרבים הנטועים לאורכם מטפסות לגובה שבע ושמונה קומות. לקהילה הזאת, שאליה יצאו חתננו ובתנו לשלוחות לצידם של השליח הוותיק יותר הרב ידידיה סעייד ורעייתו יסכה, יש כמה מאפיינים בולטים ומיוחדים.

ראשית, מדובר בקהילה ציונית מעודדת עלייה. גם בימים שבהם רחובות בואנוס איירס מוצפים בדגלי ארגנטינה (מסיבות שיתוארו בהמשך), תקרת בית הכנסת 'לה קאסה' מעוטרת בדגלי ישראל. בתפילת שחרית של שבת נאמרים בחגיגיות תפילה לשלום מדינת ישראל ומי שבירך לחיילי צה"ל. בשבועיים שבהם התארחנו בקהילה התקיימו אירועי פרידה ממשפחה שהחליטה לעלות ארצה, ואחת מחברות הקהילה תרמה קידוש לרגל שחרורו של בנה, שעלה כחייל בודד ושירת בהתנדבות כלוחם בגולני, מצה"ל.

שליחים בקהילות ישראל בתפוצות השונות מוזהרים שלא לעודד עלייה באופן מפורש, על רקע חששן של הקהילות לאבד את המשפחות החזקות בזהותן היהודית, שבאופן טבעי נוטות יותר מאחרות לעזוב הכול ולעלות ארצה. בקהילת 'לה קאסה' הגישה שונה. כאן מבליטים את ערכה של ארץ ישראל בלי להתנצל. בתפילת קבלת השבת, לאחר שירת "מזמור לדוד", משתלב ריקוד מיוחד עם דגל ישראל ענקי תוך שירת אמרתו הידועה של רבי נחמן "לכל מקום שאליו אני הולך - אני הולך לארץ ישראל".

→
תקרת בית הכנסת מעוטרת בדגלי ישראל. תפילת שחרית של חול בקהילת 'לה קאסה'

צילום: עמנואל שילה

> בקהילת 'לה קאסה' מבליטים את ערכה של ארץ ישראל בלי להתנצל. בתפילת קבלת השבת, לאחר שירת "מזמור לדוד", משתלב ריקוד מיוחד עם דגל ישראל ענקי תוך שירת אמרתו הידועה של רבי נחמן "בכל מקום שאני הולך – אני הולך לארץ ישראל"

לחגוג את הזהות היהודית

מאפיין נוסף של קהילת 'לה קאסה' הוא היותה קהילה מקרבת ליהדות. הקהילה האורתודקסית, שהוקמה לפני כעשר שנים ובה גרעין של כמה עשרות משפחות, הציבה לעצמה מטרה מרכזית לקרב אליה יהודים ויהודיות, בדגש על צעירים וצעירות, שרוצים לחזק את זהותם היהודית. מדובר ביהודים ארגנטינאים מכל העדות ועם רמות משתנות של שמירת מצוות. חלקם מסורתיים שמבטאים את זהותם היהודית בעיקר בתפילת ליל שבת, וחלקם הולכים ומתחזקים עם השנים עד לכדי שמירת מצוות מלאה. כך למשל, בתפילת שבת פרשת פינחס עלה לתורה לראשונה בחייו בחור שנראה כבן עשרים.

בימים של שגרה, אירוע השיא בקהילה הוא תפילת קבלת שבת. בית הכנסת מתמלא משני צידי המחיצה, עם נוכחות מתוגברת בעשרות רבות של צעירים ובני נוער. קבלת השבת בסגנון קרליבך מלווה בשירים וריקודים ונמשכת שעה ארוכה. התבוננתי בצעירים היהודים הללו ואמרתי לעצמי שהמקום הזה מאפשר להם לא רק להתפלל אלא גם לחגוג את זהותם היהודית. מי שחוגג כך את זהותו היהודית, יש להניח שהוא מוגן יותר מאחרים מסכנת ההתבוללות שאורבת ליהודי התפוצות ומוציאה כה רבים מהם מהעם היהודי.

ההשתתפות בפעילות של קהילת 'לה קאסה' אינה מותנית בתשלום. הקהילה מוחזקת בעיקר מתרומות, שחלק נכבד מהן בא מכיסם של חברי קהילה בעלי אמצעים. אין ספק שיש עוד מה לחזק שם בצד הכלכלי, ובפעם הבאה שהם יתרימו - בעזרת ה' גם אנחנו נהיה בין התורמים (אני מעדיף לתמחר את התרומה במטבע המקומי. תודו שתרומה של מיליון פסו

בשבע קבוצת התקשורת הגדולה לציבור הדתי לאומי

מו"ל: בשבע השבועון לציבור הדתי בע"מ **יו"ר מועצת המנהלים בערוץ 7:** יעקב כ"ץ (כצל'ה) **יו"ר קבוצת בשבע:** דודו סעדה **עורך ראשי:** עמנואל שילה **סמנכ"ל:** דודי פינקלר **סגנית עורך:** חגית רוזנבאום **עורך אקטואליה ואתר בשבע:** יוני רוטנברג **מנהל מכירות:** מאיר מלמד **מנהלת סטודיו:** סגולי קירשנבוים **סטודיו:** חגית שחור, רעות מליחי, סמדר בן טוב **מנהל דיגיטל:** מאיר פריאנטה **רכזת מערכת:** שירה נחום **עורכות לשון:** אפרת פוקס, אפרת אורנשטיין **מנהלת הפקה:** שמרית שמח **מוקד הפצה:** 03-9185555

המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות

מערכת ומחלקת מודעות | טלפון: 03-9185553 פקס: 03-9237777 כתובת למשלוח דואר: ת"ד 3631 קריית אריה פ"ת 4959258 אתר: **be7.co.il** | הפצה: בר הפצות

"ועשית הישר והטוב"

דברים ו', י"ח

27.10
ישראל תצא!

ישר! עם איזנקוט.

הצטרפו אלינו

עמנואל שילה

כשכל מדינות העולם כל כך עוינות אותנו וארגנטינה היא אחת מידידותינו האחרונות, למה שלא נרצה בהצלחתה ובשמחתם של אזרחיה? אם מה שמשמח אותם יותר מכול הוא הצלחת נבחרת הכדורגל שלהם, אז לו יהי. כי בעד מי נהיה, אנגליה המנוכרת? צרפת וספרד העוינות?

←
הנבחרת וכוכבה ליאו מסי נוכחים בכל פינה. סמלי וצבעי נבחרת ארגנטינה בבואנוס איירס

צילום: עמנואל שילה

ארגנטינאי זה נשמעת מרשימה יותר מתרומה של אלפיים שקלים).

קהילה מחבקת

מאפיין נוסף, שגם הוא תורם לדמותה של 'לה קאסה' כקהילה מקרבת, הוא היותה קהילה מחבקת. גם במובן המטאפורי והרגשי, וגם במובן הפיזי הפשוט. בכל מפגש יומיומי טריוויאלי כמו תפילת שחרית של יום חול, חברי הקהילה מקבלים זה את זה לא רק בלחיצת ידיים חמה אלא גם בחיבוקים ולפעמים גם בנשיקות. למרות היעדר ההיכרות המוקדמת, ולמרות אופיי המאופק ומוצאי היקה למחצה, גם אני נסחפתי והשתלבתי באווירה הזאת, חובקתי וחיבקתי. השיעור היסודי שלימד רבנו הרב צבי יהודה קוק, להיות "אוהב את הבריות" כערך בפני עצמו, ומתוך כך גם "מקרבן לתורה", מתקיים שם באופן מוחשי.

את שיאה של הרוח האוהבת הזאת פגשתי בעת ברכת החודש שהתקיימה בשבת פרשת מטות־מסעי, אירוע שבעוצמתו הרגשית הזכיר מצד אחד את תפילת כל נדרי ומצד שני את עליית כל הנערים בשמחת תורה. כעשרים מתפללים שנותרו בבית הכנסת עד השעה אחת אחר הצהריים, כמו בראש השנה או בשמחת תורה, התקבצו לדבוקה אחת מסביב לבמה ולשליח הציבור, ושרו ביחד את תפילת "מי שעשה ניסים לאבותינו". את המילים "חברים כל ישראל" שרו שוב ושוב, תחילה בעברית ולאחר מכן בספרדית: "אמיגוס אודוס ישראל". תחושת החיבור והחברות הייתה חזקה כל כך, שבפעם הבאה שאשמע את הביטוי "כל ישראל חברים" אולי אחשוב שבספרדית זה נשמע יותר טוב.

בסעודה שלישית בסיום השבת האחרונה, בדברי פרידה שנשאתי בליווי תרגום סימולטני לספרדית, הזמנתי גם בשם אשתי את כל חברי הקהילה לבקר אותנו בישראל. הוספתי וסיפרתי שזו הפעם הראשונה בחיי שיצאתי מהארץ, ובדיעבד ברור לי שלא רק המפגש עם משפחתנו אלא גם החיבור אליהם הוא סיבה מספיק טובה שמצדיקה את מחירו של הצעד הזה. המסע הזה הוליד בי תחושות של אחווה ואחריות כלפי אחינו שבגולה, שגם עתידם הגשמי והרוחני ולא רק עתיד אחינו שבארץ צריך להיות חשוב לנו ולעמוד לנגד עינינו.

הפעם הראשונה בחו"ל

החינוך שעליו גדלתי בבית הוריי גרס שבאופן עקרוני לא יוצאים מהארץ. זה היה עיקרון ציוני והלכתי גם יחד. יש בהלכה סיבות ידועות שבגללן מותר לצאת מארץ ישראל, כמו ללמוד תורה, לשאת אישה או לצורך פרנסה. אותנו לימדו שיציאה לצורך נופש וטיול איננה אחת מהן. אנחנו נופשים בארץ, למרות שבמקרים רבים נוח וזול יותר היום לצאת לחו"ל.

כשגדלתי נחשפתי גם לדעות הלכתיות אחרות. שמעתי לא פעם מהרב אליעזר מלמד שלדעתו יציאה לנופש לזמן קצוב כשבידך כרטיס הלוך וחזור איננה היציאה שחז"ל אסרו. עובדתית, בציבור החרדי ההלכה הזאת איננה רווחת. אבל גם כשנכנס בליבי ספק אם אכן מדובר באיסור הלכתי, עדיין החזקתי בדבקות בארץ שחונכתי עליה, ולו כמידת חסידות.

תמיד אמרתי שאם במסגרת עבודתי יתעורר צורך גדול שאצא לחו"ל, לא אימנע מכך. כמו רבים מעמיתיי העיתונאים, קיבלתי לא פעם הצעות לטוס לחו"ל כדי לסקר אירוע כזה או אחר. תמיד עניתי שמימיי לא יצאתי מהארץ, ואעשה זאת רק לצורך חיוני. מכיוון שאינני כתב מדיני שצריך לסקר את פגישות ראש הממשלה בבית הלבן, וגם אינני יבואן או יצואן או מתרים כספים לישיבות, הצורך החיוני הזה לא התעורר עד היום. היו לי הזדמנויות לעשות דברים חשובים שמצדיקים יציאה מהארץ, אבל תמיד אמרתי לעצמי שזו מצווה שיכולה להיעשות על ידי אחרים, ולא חסרו קופצים על משימות שכרוכות בטיסה לחו"ל. אני שמח על כך שעברו עליי שישים שנה, מחצית ימיו של אדם, בלי לצאת מארץ הקודש.

כאשר בתנו וחתננו יצאו לשליחות הזאת, כשבאופק צפויה לידה בארץ זרה עם מערכת רפואית לא מוכרת, לאשתי היה ברור שהיא תטוס כדי להיות לצידה לאחר הלידה. ולי היה ברור שלא אשאיר את אשתי לבד בטיסה כה ארוכה ומפרכת. גם מצד עצמי חשבתי שביקור חולים ותמיכה בבתך היולדת ובשליחות רבת הערך שלה ושל בעלה היא סיבה מספיק טובה ומצווה שלא יכולה להיעשות בידי אחרים. כדי להיות בטוח בהחלטתי התייעצתי עם רב פוסק הלכה גדול, מזקני ובכירי תלמידיו של הרב צבי יהודה קוק זצ"ל (שאיני מפרסם כאן את שמו משום שלא ביקשתי את רשותו לכך). אפילו לא הזכרתי את עניין הלידה, אלא שאלתי אם מותר לצאת כדי לבקר את בתך וחתנך שיצאו לשליחות. הרב השיב לי שלמטרה מוצדקת כזאת הוא היה יוצא בעצמו, אף על פי שלצורך טיול הוא אינו מוצא מקום להתיר.

גם לאחר שמצפוני ההלכתי נרגע, עוד נזקקתי לתהליך נפשי כדי להשלים עם היציאה התקדימית הזאת מהארץ. עדיין היה חשש שברמה הרגשית אהיה עצוב ומתוסכל ואהרוס לסביבתי ולמשפחתי את מצב הרוח. ברוך ה' זה לא קרה והרגשתי שלם עם ההחלטה לאחר שהתקבלה. כמובן, בתום שבועיים שמחנו מאוד לחזור מארגנטינה החורפית והזרה לארצנו הקדושה, החמה והיפה.

וזה לא אומר שמכאן ואילך תהיה היציאה מהארץ קלה בעיניי. אבי מורי הרב דניאל שילה בן ה־88, יאריך ה' ימיו בטוב ובנעימים, נולד בארץ ויצא ממנה רק פעם אחת בחייו, כדי להגיד קדיש על סבו ודודיו הי"ד שנספו בגטו ולהציב מצבה על קברם, לאחר שנודע מקום קבורתם בעיר לודז' שבפולין. אימי עליה השלום עלתה ארצה מאורוגוואי בגיל עשר ולא יצאה מהארץ עד לפטירתה בגיל 59. משבעת בניהם ובנותיהם, אני הראשון והיחיד עד כה שיצא מהארץ. ואני מאחל לנו ולבנינו שנזכה להמשיך בדבקות הזאת בארץ ולראות בטוב ירושלים.

נבחרת שיש לה מדינה

הטור הזה נכתב שעות ספורות לפני עוד משחק גורלי של נבחרת ארגנטינה, הפעם בשלב חצי גמר המונדיאל מול נבחרת אנגליה.

אי אפשר להסתובב בימים אלו ברחובות בואנוס איירס בלי לפגוש בכל פינה את צבעי התכלת־לבן של דגל ארגנטינה. הסיבה לכך איננה גל פטריוטי ששטף לפתע את המדינה, אלא גילויי אהדה והזדהות עם נבחרת הכדורגל הלאומית שמשחקת במונדיאל, ובמיוחד עם כוכבה הנערץ ליאו מסי, שזוכה למעמד של גיבור לאומי בקרב העם הארגנטינאי.

מדינה שלמה נסחפת אחרי נבחרת הכדורגל שלה, ונראה שהמשחקים המותחים של מסי ולהקתו הם הנושא החשוב ביותר על סדר היום הלאומי. את פסי התכלת־לבן של חולצות הנבחרת, את תמונתו של מסי ואת מספר 10 המתנוסס על חולצתו, אתה פוגש בכל פינה בעיר. על סל הקניות מבד שקנינו בסופר, על מרפסות הבתים, בחלונות הראווה של החנויות ועל קירות בניינים. אנשים ונשים מכל גיל מסתובבים ברחובות כשהם לבושים בחולצה מספר 10 של נבחרת ארגנטינה. ראיתי אפילו כמה כלבים שהיו לבושים בחולצה של מסי. התחושה היא שלא מדובר במדינה שיש לה נבחרת כדורגל, אלא בנבחרת כדורגל שיש לה מדינה.

משחקי הנוק־אאוט של נבחרת ארגנטינה נגד כף ורדה, מצרים ושווייץ, שהתקיימו בעת שהותנו שם, היו מותחים והוכרעו לטובת מסי ולהקתו רק בדקות האחרונות. המשחק מול מצרים התקיים בשעת בוקר מאוחרת בארגנטינה, כשהיינו בשדה התעופה לצורך טיסה קצרה בתוך המדינה. דממת מוות שררה בשדה התעופה כשהמצרים הרשעים הובילו 1־0 ו־2־0. וכשארגנטינה הבקיעה לקראת סוף המשחק את שלושת השערים שלה, אי אפשר היה להחמיץ את שאגות השמחה שמילאו את הטרמינל אחרי כל גול. אפילו קברניט המטוס שלנו סיים את דבריו לנוסעים לפני ההמראה בקריאת העידוד "ואמוס ארגנטינה", שזו מעין גרסה של "יאללה בית"ר" עם התאמה לנבחרת המקומית.

האמת, גם אנחנו היינו במתח. לא שכל כך קריטית לנו הצלחתה של נבחרת ארגנטינה. אבל כשכל מדינות העולם כל כך עוינות אותנו וארגנטינה היא אחת מידידותינו האחרונות, למה שלא נרצה בהצלחתה ובשמחתם של אזרחיה? אם מה שמשמח אותם יותר מכול הוא הצלחת נבחרת הכדורגל שלהם, אז לו יהי. כי בעד מי נהיה, אנגליה המנוכרת? צרפת וספרד העוינות?

כשתקראו את הדברים הללו תוכלו לדעת אם נבחרת ארגנטינה הצליחה לעבור בשלום גם את המשוכה הגבוהה של חצי הגמר מול נבחרת אנגליה. אני כותב אותם כמה שעות לפני המשחק. אני יכול להודות על כך שבשבועיים שהיינו שם ארגנטינה רק ניצחה. כי יותר משהיה חשוב לנו שארגנטינה תנצח, חששנו מפני האפשרות שהיא תפסיד ונמצא את עצמנו במדינה ששרויה באבל לאומי. הרבה יותר כיף לראות פרצופים שמחים, אם ברחובות ואם בבית הכנסת.

אז אם ארגנטינה תפסיד כעת, לפחות תדעו שזה לא קרה במשמרת שלנו. אבל למה להיות פסימיים? מוטב לסיים את הטור באופטימיות, להביע תקווה שהטובים ינצחו את הרעים ויזכו בגביע, ולחזור על קריאתו של קברניט המטוס: ואמוס ארגנטינה! ■

הציונות הדתית
בראשות בצלאל סמוטריץ'

פריאל אטיאס

מנכ"ל נצבא
ואיירפורט סיטי לשעבר

כן. סמוטריץ'.

כן. בשביל ההתיישבות.
כן. בשביל הכלכלה.
כן. בשביל תיקון מערכת המשפט.
כן. בשביל הציונות הדתית.

כן. סמוטריץ'.

אבישי גרינצייג
לתגובות: gravishai@gmail.com

תענה מתי תענה

שלוש תלונות על התנהלות לא אתית לכאורה של שופט בית המשפט העליון חאלד כבוב הוגדרו כמוצדקות על ידי נציב תלונות הציבור על שופטים. ארגון 'לביא' מנסה כבר יותר משנתיים לקבל משר המשפטים תשובה מדוע הוא אינו מגיש קובלנה נגד השופט, אבל השר לוין לא מוכן אפילו לענות מתי יענה על זה. בג"ץ, לא תאמינו, לא מתערב

← שר המשפטים אוהב להתקוטט עם שופטי העליון, ודווקא כאן לא עשה דבר. השר יריב לוין

צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

שופטי בג"ץ קיבלו השבוע החלטה מדהימה. אני לא מדבר על החלטת השופט עופר גרוסקופף (שהייתה יותר צפויה מזריחת החמה בבוקר, ולמען האמת גם מוצדקת לחלוטין) להוציא צו המקפיא את כניסת חוק המעצרים לתוקף, ואינני מדבר על החלטות נפיצות ואקטואליות אחרות. אני מדבר על פסק דין, שאותו כתבה השופטת גילה כנפי־שטייניץ ואליה הצטרפו השופטים סולברג ושטיין. פסק הדין עוסק בעתירה של ארגון 'לביא' נגד שר המשפטים יריב לוין, בדרישה כי יגיש קובלנה משמעתית נגד שופט בית המשפט העליון חאלד כבוב.

מלפני שנים על התנהלות לא אתית של השופט כבוב. בעקבות הפרסומים, הוגשו תלונות לנציב תלונות הציבור על שופטים דאז, אורי שהם. למרות רשלנות ואף טיוח מצידו של הנציב שהם, הוא לא היה יכול לפטור את כבוב בלא כלום, וקבע ששלוש תלונות נגד כבוב, בשלושה עניינים שונים, מוצדקות. אירוע חסר תקדים ביחס לשופט עליון. שר המשפטים לוין, שאוהב להתקוטט עם שופטי העליון, לא עשה דבר בעניין.

באפריל 2024 פנה ארגון לביא לשר לוין בבקשה שיגיש קובלנה משמעתית, לאור התנהלותו החמורה של כבוב. לוין לא התייחס. בעקבות כך הוגשה העתירה באמצע 2024. לוין הגיש תגובה מביכה לעתירה. לטענתו, יש לדחות את העתירה על הסף בנימוק הבלתי־משפטי הבא: "בקשת העותרת נמצאת בליבת שיקול הדעת וסמכותו של שר המשפטים ואין עליה ביקורת שיפוטית", וככל שטעם זה לא יתקבל כבסיס לדחיית העתירה, אין לו התנגדות שהעתירה תתקבל.

באוגוסט 2024 דחתה השופטת כנפי־שטייניץ את העתירה על הסף. לדבריה, "בעניינו, כפי שנלמד מתגובתה המקדמית של המדינה, טרם התקבלה החלטה על ידי שר המשפטים, ואין בנימוקי העתירה כדי להעלות טעם המצדיק התערבות שיפוטית מוקדמת בשיקול דעתו של שר המשפטים כגורם המוסמך להחליט בדבר". עוד כתבה כנפי־שטייניץ כי "העתירה מקדימה את זמנה גם בהיבט של מיצוי הליכים. כידוע, חובת העותרים למצות הליכים אינה דרישה פורמלית גרידא הנקובה בזמן, אלא מדובר בתנאי מהותי שנועד לוודא כי בטרם פנייה לבית משפט זה, תובא הסוגיה שעל הפרק לפני הרשות המוסמכת, ותינתן לרשות שהות מספקת לגבש את עמדתה בנושא - הכול לפי טיב העניין, מידת מורכבותו ודחיפותו".

> זה אחד המקרים שבהם יותר ממה שהעגל לא רוצה לינוק, הפרה לא רוצה להניק. את השופטים אפשר להבין. בסוף, זו עתירה שמביכה אותם. היא עוסקת בבקשה למצות את הדין עם חברם להרכב, אז הם זורמים עם כל מריחה ועיכוב. אבל את שר המשפטים לוין קשה להבין. ההתנהלות שלו פשוט לא מובנת. החמצה ענקית של קדנציה

לדברי כנפי־שטייניץ, "בעניינו, זמן קצר לאחר שניתנו החלטות הנציב עליהן מיוסדת עתירתה, מיהרה העותרת לפנות לשר המשפטים בדרישה כי יגיש קובלנה נגד השופט כבוב. לנוכח מהות הסוגיה העומדת על הפרק, שעניינה נקיטת הליך משמעתי נגד שופט, אין בחלוף הזמן עד לפניית העותרת לשר המשפטים, כמו גם בחלוף הזמן עד להגשת עתירתה, כדי עמידה בחובתה ליתן שהות מספקת לשר המשפטים לגבש את עמדתו בנושא".

התעלמות מוחלטת של שר המשפטים

השופטת דחתה את העתירה על סמך טענות שלוין עצמו כלל לא טען. לא בדיוק אירוע סביר, אבל מילא. גם ההתנהלות של לוין הייתה מביכה מאוד. לכל הרוחות, אתה שר המשפטים, מה זו התגובה הזאת? "בקשת העותרת נמצאת בליבת שיקול הדעת וסמכותו של שר המשפטים ואין עליה ביקורת שיפוטית". איזו מין תגובה זו? תקבל החלטה, למען השם. מה אתה מטריל ומגיב תגובות כאלה? אבל אוקיי, זה היה באוגוסט 2024. בואו נתקדם.

ארגון לביא הפיק לקחים. טענתם שלא נתנו לשר המשפטים מספיק זמן כדי לקבל החלטה? אז הנה, קח זמן. טענתם שלא מספיק מיצינו הליכים, אז הנה נפנה אל השר שוב. באוקטובר 2024 פנה ארגון לביא שוב, ולא קיבל שום מענה. פנה עוד פעם בינואר 2025, וגם הפעם זכה להתעלמות מוחלטת משר המשפטים. בארגון לביא חיכו עד יוני 2026 (!) כדי לעתור לבג"ץ בשנית נגד שר המשפטים, שהתעלם לחלוטין מפניות העמותה.

אל מי הגיעה העתירה החדשה? שוב אל השופטת כנפי־שטייניץ. ב־9 ביוני 2026 היא החליטה כך: "בטרם יוחלט על אופן הטיפול בעתירה, יודיע המשיב 1 מתי יש בדעתו להשיב לפניות העותרת בנושא העתירה. הודעתו תוגש עד ליום 21.6.2026". כלומר, היא מורה לשר המשפטים לכל הפחות להשיב לארגון לביא מתי הוא מתכוון בכלל להשיב לפניותיו של הארגון.

זו הייתה (חוסר) תגובת שר המשפטים לוין: "מעיון בעתירה עולה כי... הפנייה האחרונה למשיב נשלחה לפני כשנה וחצי, והעותרת לא הסבירה בעתירה מדוע הגישה את העתירה דווקא כעת, מבלי לפנות פעם נוספת למשיב לשם מיצוי הליכים כנדרש. בהתאם לפסיקתו של בית המשפט הנכבד, לא ניתן לראות במיצוי הליכים של העותרת כבפנייה האחרונה את חובת מיצוי הליכים, וזאת בשל חלוף הזמן שעבר מאז שלחה הפנייה האחרונה למשיב ולא נקטה על ידי העותרת כל פעולה בנושא". לאור זאת, דרש לוין לדחות את העתירה על הסף: "נוכח כל האמור, יטען המשיב כי דינה של העתירה להידחות על הסף עקב אי־מיצוי הליכים, וכן בהיעדר כל עילה להחלטות שיפוטיות בעמדת המשיב".

באתי כדי לא לעבוד

זו תגובה מדהימה בתעוזתה. בג"ץ מורה ללוין להשיב עד מתי תשיב לפניות של ארגון לביא. לוין מסרב לענות, וטוען שיש לדחות את העתירה בגלל אי־מיצוי הליכים כנדרש. כלומר, תשלחו אליי עוד פעם מכתב. אני לא אתייחס אליו כפי שלא התייחסתי לכך קודם, ובינתיים שהעתירה תידחה על הסף כמו העתירה הקודמת. ומה הדבר המדהים? שהעמדה המגוחכת הזאת התקבלה!

השופטת כנפי־שטייניץ כותבת כי "דין העתירה להידחות על הסף, גם זאת הפעם בהיותה מוקדמת, ובהעדר עילה להתערב בשיקול הדעת הרחב הנתון לשר בכל המתייחס להעמדה לדין משמעתי". לדבריה, "לא ראיתי עילה להתערב בשיקול דעתו של השר בכל הנוגע לעיתוי קבלת החלטתו. אכן, בשונה ממצב הדברים בעתירה הקודמת, חלף פרק זמן לא מבוטל מאז ניתנו החלטות הנציב שבמוקד העניין. עם זאת, בהתחשב בטיב העניין שעל הפרק, אין בכך כדי להוביל להתערבותנו. הלכה היא, כי היקף התערבותו של בית משפט זה בשיקול הדעת הרחב הנתון לרשות המוסמכת בעניין העמדה לדין משמעתי - ובכלל זה החלטות השר בעניין הגשת קובלנה נגד שופט לבית הדין המשמעתי לשופטים - מצומצם ביותר".

השופטת כנפי־שטייניץ הורתה ללוין להשיב מתי הוא ישיב לפניותיו של ארגון לביא. הוא לא רק מסרב להשיב לפניות, אלא אפילו מסרב להשיב מתי הוא ישיב להן, והעתירה נדחית על הסף. זה אחד המקרים שבהם יותר ממה שהעגל לא רוצה לינוק, הפרה לא רוצה להניק. את השופטים אפשר להבין. בסוף, זו עתירה שמביכה אותם. היא עוסקת בבקשה למצות את הדין עם חברם להרכב. אז הם זורמים עם כל מריחה ועיכוב. אבל את שר המשפטים לוין קשה להבין. לא פעם ולא פעמיים כתבתי כאן על כך שהמדיניות הכמעט מוצהרת של לוין היא "באתי כדי לא לעבוד". ההתנהלות שלו פשוט לא מובנת. החמצה ענקית של קדנציה. ■

מזל טוב בעו"ש ובאושר!

בני/בנות 14-18

דיסקונט מלווה אתכם בדרך לעצמאות כלכלית

פתחו חשבון בדיסקונט ותיהנו מחבילת הטבות מנצחת

גם מענק של 300 ₪

גם פטור מעמלות עו"ש עיקריות

וגם פטור מדמי כרטיס

מחכים לכם בסניפים

BOPO בראש סרוג

דיסקונט
מאמינים בך יותר

למצטרפים חדשים בגילי 14-18. המענק מותנה בהפעלת כרטיס. אי עמידה בפירעון ההלוואה ו/או האשראי עלולה לגרור חיוב בריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל. כפוף לתנאי הבנק כמפורט באתר.

חגית רוזנבאום
לתגובות: Hagitr72@gmail.com

כפייה מגדרית

החוק החדש של חברת הכנסת לימון סון הר־מלך נועד לתקן את האפליה שאינה מאפשרת לסטודנטים וסטודנטיות יהודים ללמוד בהפרדה מגדרית מעבר לתואר הראשון ← אז למה בשמאל מנסים בכל הכוח לכפות על הסטודנטים לימודים מעורבים בניגוד לבחירתם ולדרך חייהם?

המיעוט הגדול זוכה סוף סוף לקבל זכויות מינימליות. סטודנטים חרדים באקדמיה (למצולמים אין קשר לכתבה)

לא פחות מ־600 התנגדויות הגישו חברי הכנסת של 'העבודה' ו'יש עתיד' לתיקון חוק זכויות הסטודנט שהגישה חברת הכנסת לימור סון הר־מלך לוועדת החינוך, שם הוא אושר בשבוע שעבר לקריאה שנייה ושלישית בתום דיון סוער ודרמטי. חברי הכנסת המתנגדים ניסו בכל דרך לצמצם את המרחב שמבקשת הצעת החוק להעניק לאזרחים לכאורה שווי זכויות בישראל - המגזר הדתי והחרדי, שומרי המצוות, המבקשים לרכוש תארים מתקדמים במוסדות ההשכלה הגבוהה בהתאם לאורחות חייהם, וללמוד במסלולים נפרדים לגברים ונשים.

במסמך ההתנגדויות הארכני מנסים חברי הכנסת לחסום בגופם כל פתיחת דלת לשומרי המצוות באקדמיה, וליצור ככל הניתן כפייה של שילובם בחברה מעורבת. בין מאות ההסתייגויות ניתן למצוא דרישות לצמצום מסלולי הלימוד הנפרדים למקצועות מסוימים בלבד, פתיחת מסלולים למגזר החרדי בלבד ולא לדתי לאומי, כפייה של הכנסת נשים לכיתות של גברים כמרצות או מתרגלות, תנאי מחייב של שילוב בעבודה מעשית ללא הפרדה מגדרית, והדמיון היצירתי הביא אפילו את ההסתייגות הבאה: אישור של שר האוצר שמסלולי הלימוד הנפרדים לא יפגעו בפריון העבודה במשק.

ההתנגדות לא נעצרה בין כותלי הכנסת. גל עכור ומוכר של מתנגדי "הדרת נשים" שטף את השיח הציבורי, לקראת אישורה של הצעת החוק בוועדת החינוך ולאחריה. שורה של ארגוני נשים וגופים האמונים על שמירת השוויון הפרוגרסיבי פתחו בנהי קבוצתי, משולב באיומים, כדי לטרפד את התקדמותה של הצעת החוק. היו שם כמובן נעמת, ויצ"ו, שדולת הנשים בישראל, האגודה לזכויות האזרח, אפיק - פורום הפרופסוריות בישראל, המכון הישראלי לדמוקרטיה ועוד. הללו טוענים כי מדובר בהדרת נשים מהמרחב הציבורי ופגיעה בשוויון ההזדמנויות ובחופש העיסוק של נשים, כמו גם ברמה האקדמית, בהכשרה המקצועית וגם בתוצאות בפועל בשוק העבודה. "ממשלת ישראל החליטה להפוך את ישראל מדמוקרטיה ליברלית למדינת הלכה חשוכה", דקלמה יושבת ראש נעמת, חגית פאר, שגם קראה לנשים וגברים להדיר רגליהם ממוסדות אקדמיים שחלילה יקיימו את החוק לכשייכנס לספר החוקים של מדינת ישראל.

> **חברת הכנסת לימור סון הר־מלך:** "החוק הזה הוא התשובה המוחצת שלנו לאלפי הנשים והגברים שפנו לשדולה בצער ובתסכול על כך שהאקדמיה סגרה בפניהם את השערים. בג"ץ ניסה להנדס את פני החברה וכפה תפיסת עולם פרוגרסיבית רדיקלית, תוך רמיסת החופש של ציבור עצום. פלורליזם אמיתי נמדד ביכולת לכבד את מי שבוחר ללמוד אחרת"

גם בתוך האוניברסיטאות היו מי שמיהרו להיאחז בכיסאותיהם, כשהרגישו כי הדמוקרטיה עצמה מעיזה להרעיד את ההגמוניה הרעיונית השלטת באקדמיה. חברי ועד ראשי האוניברסיטאות (ור"ה) דרשו לקיים דיון נוסף בהצעת החוק, שלדבריהם עלולות להיות לה השלכות מרחיקות לכת עד כדי חלילה הפרדה בספריות ובקפיטריות. הנהלת אוניברסיטת תל אביב פרסמה מכתב שעליו חתומים נשיא האוניברסיטה, פרופ' אריאל פורת, לצד שורה של דקאנים וחברי הנהלה וסגל, ובו הם מביעים התנגדות לחקיקת החוק שלדבריהם "פוגע בערכי הליבה של האקדמיה" ומודיעים כי אם יאושר החוק, הם לא יממשו את המוצע בו: "אנו מתחייבים לשמור שאוניברסיטת תל אביב על כל יחידותיה תמשיך להתקיים כמרחב פתוח ושוויוני בו לא תיכון הפרדה בין גברים ונשים".

אוניברסיטת בר אילן, זו שהייתה אמורה להיות בית לסטודנטים המבקשים לשמור על אורח חיים דתי, הצטרפה למקהלת הפרוגרס תוך שהיא מחרה מחזיקה אחריהם ביתר שאת. במכתב שעליו חתומים הנשיא, פרופ' אריה צבן, הרקטורים ודקאני הפקולטות בבר אילן, הם פונים אל חברי הכנסת בדרישה לעצור את החוק המדובר. בשם "המסורת היהודית", הם כותבים, "חוק זה אינו טוב לאקדמיה הישראלית, הוא עלול לפגוע בנשים ואינו טוב לציבור שבשמו הוא מתיימר לדבר". ההמשך הוא כמעט העתק־הדבק של כל הגופים שכבר צוטטו לעיל, כיאה לשיח אקדמי פתוח, חושב ומרענן.

אחרי שלאזרח הפשוט לא נותרה ברירה אלא להפנים שמדובר באסון ערכי, אקדמי, מקצועי ומוסרי, אפשר לעבור לעובדות עצמן. אולי אפילו לחגוג את הרגע הדמוקרטי הקטן הזה, שבו המיעוט הגדול ביותר במדינת ישראל זוכה סוף סוף לקבל זכויות מינימליות אחרי עשרות שנים של אפליה. בטוחני כי רבות ואף רבים כמוני, שישבו על ספסלי האוניברסיטה, היו מגיעים בהרבה יותר נינוחות ופניות לקורסים השונים בידיעה כי לא נצטרך להתחבט בשאלה כיצד להתחמק מסטודנט חילוני חסר מודעות שיחליט לנחות בדיוק בכיסא הצמוד אלינו, או לא לחשוש מסיטואציה מביכה שבה סטודנטית חילונית תבקש ללמוד למבחן עם עמיתה לקורס, סטודנט בוגר ישיבה. ←

נלוק
לוזי

תיקון שיאפשר למוסדות להשכלה גבוהה לפתוח מסלולים נפרדים לכל דורש. חברת הכנסת סון הר־מלך ונציגות שדולת הנשים הדתיות בוועדת החינוך של הכנסת

צילום: אפרת מגן

הפרדה מגדרית עם סייגים

סוגיית הלימודים בהפרדה באקדמיה מחזירה אותנו 15 שנה אחורה, לשנת 2011, אז השיקה המועצה להשכלה גבוהה (מל"ג) תוכנית חומש שנועדה להגדיל משמעותית את מספר הסטודנטים החרדים באקדמיה. כדי להתאים את הלימודים לאורח החיים החרדי, המל"ג אישרה להקים מסגרות ייחודיות שבהן התאפשרה הפרדה מגדרית בין גברים לנשים בקמפוס.

התוכנית כללה מגבלות משמעותיות, כמו הגדרת מיהו חרדי הזכאי ללמוד במסגרות אלה. עם הזמן נשמעו התנגדויות עזות מארגוני נשים וארגוני חברה אזרחית, שטענו כי ההפרדה גולשת להדרת נשים, למשל איסור על מרצות ללמד גברים, ופוגעת בליבת הערכים של המרחב האקדמי. בשנת 2021, לאחר שנים של דיונים, הכריע בג"ץ בהרכב מורחב של חמישה שופטים בעתירות שהוגשו נגד המל"ג.

הפסיקה קיבעה כמה עקרונות: היא קבעה כי ההפרדה המגדרית בהחלטת מל"ג היא חוקתית, שכן זו הדרך היחידה לשלב את המיינסטרים החרדי באקדמיה ובתעסוקה. עם זאת, במסלולים הנפרדים נאסר למנוע מנשים להרצות בפני גברים, מטעמי הדרת נשים. כמו כן נקבע כי ההפרדה המגדרית תצטמצם למינימום ותותר בכיתות הלימוד בלבד, ולא במרחבי הקמפוס כמו ספריות, קפיטריות ועוד. בג"ץ גם הגביל את המסלולים הנפרדים ללימודי תואר ראשון בלבד, שכן תואר זה מהווה כרטיס כניסה לשוק התעסוקה. בתארים מתקדמים, טענו השופטים, אין הצדקה לפגיעה בערך השוויון.

לאור פסיקה זו קמו בשנים שחלפו מוסדות ומסלולי לימוד חרדיים לתואר ראשון, שאפשרו לבוגרי מוסדות חרדיים, ישיבות וסמינרים לרכוש לעצמם תואר אקדמי בהפרדה. אלא שהפתרון הזה היה קומץ שאינו משביע את הארי: הציבור התורני שמבקש להקפיד על ההלכה, ולרכוש מקצוע ללא עירוב של גברים ונשים, הלך והתרחב. כבר לא מדובר רק בחרדים הארד קור. גם בציבור הדתי־לאומי גדל הביקוש בקרב צעירים וצעירות תורניים שרוצים לימודים בנפרד, וכך גם מגזר החוזרים בתשובה, ועוד תת־מגזרים סביב הציבור החרדי, שלא עברו במוסדות הידועים.

המציאות בעקבות פסיקת בג"ץ יצרה שתי תקרות זכוכית אטומות, שלמעשה העצימו את האפליה נגד ציבור המבקשים ללמוד בהפרדה. ראשית, המסלולים המאושרים היו לתואר ראשון בלבד, כך שמי שביקש להתקדם במסלול האקדמי מטעמי מקצועיות, קידום בשכר או פשוט בחירה במסלול מחקרי, לא יכול היה לעשות זאת במסלול נפרד, וחופש העיסוק שלו נפגע.

שנית, בשל ההגדרה "מיהו חרדי" בתוכנית המל"ג, המכסות למסלול הנפרד היו מצומצמות מאוד והכניסה למסלולים הללו הייתה במספרים מדודים. המחיר נגבה דווקא מבני הציבור הדתי־לאומי, שהחוק החדש עשוי לחולל בשבילו מהפכה. במשך השנים, מי שביקש ללמוד בהפרדה לתואר ראשון היה צריך להיכנס למכסות במוסדות החרדיים. התוצאה הייתה, למשל, שקרוב ל־12 אולפנות תורניות הגישו את תלמידותיהן לבגרות חרדית במקום לבגרות רגילה של החמ"ד, כדי שתלמידותיהן יוכלו להתקבל למוסדות הנפרדים, וגם זה העניק להן רק מקומות במשורה במסלולים החרדיים.

בדואיות כן, יהודיות לא

חברת הכנסת לימור סון הר־מלך, יוזמת החוק ויושבת ראש שדולת האישה הדתית והחרדית, נחלצה לתת מענה לבנות האולפנה הללו, וגם לבני ובנות מגזרים נוספים שאינם משתייכים להגדרת "מיהו חרדי". התיקון שלה לחוק פותח את השערים לרווחה: מעתה מוסדות להשכלה גבוהה שיחפצו בכך יוכלו לפתוח מסלולים נפרדים לכל דורש, כולל למשל אישה חילונית שמרגישה נעים יותר ללמוד עם נשים כשמדובר במקצוע טיפולי, וכן ההפך בגברים, ומבחינה חוקית לא ניתן יהיה לטעון נגדם לאפליה.

התיקון פורץ גם את תקרת הזכוכית הראשונה שהזכרנו, ומרחיב את המסלולים הנפרדים גם לתארים מתקדמים, שני ושלישי. מדובר בחוק עוקף בג"ץ שמחולל מהפך דרמטי, כזה שיאפשר שילוב מיטבי ומרבי של האוכלוסייה התורנית באקדמיה ובשוק התעסוקה, והתקדמות בסולם הדרגות האקדמי והמקצועי.

הצעת החוק התגלגלה במסדרונות הכנסת יותר משנתיים, בין השאר בשל ההתנגדויות הרבות שהוא עורר. לא פחות מ־12 דיונים התקיימו על החוק בוועדת החינוך, מספר מופרז ביחס להצעות חוק אחרות. החוק צפוי לעבור בכנסת בקריאה שנייה ושלישית בימים הקרובים. אולם נוכח ההתנגדויות, היו גם נשים רבות ממגזרים שונים שבירכו על החוק החדש שדואג לזכויות הנשים, וטענו נגד צביעות השמאל.

עורכת הדין יסכה בינה מהתנועה למשילות ודמוקרטיה כתבה השבוע כי אין בחוק המוצע התנגשות ערכים. "הרי החוק כפי שנוסח לא כופה הפרדה ולא סוגר מסלולים מעורבים, הוא רק מאפשר בחירה למי שמעוניין בכך ללמוד בכיתה נפרדת. הא ותו לא", היא מדגישה, "אז מה מסביר את התופעות הרדיקליות ואת ההתנגדות הכל כך חריפה לחוק הזה? נראה כי משולב פה רצון עז של קבוצה מאוד מסוימת לשימור כוחה האדיר באקדמיה", תוקפת עורכת הדין בינה את ההגמוניה האקדמית, "משום שיותר נגישות להשכלה גבוהה פירושה יותר השתלבות בעמדות השפעה. פירושה שבירת תקרות הזכוכית, גישה, ביטוי וגיוון רעיוני בשדה הציבורי. חברה בריאה לא מכתיבה דרך אחת", מסכמת בינה, "היא מאפשרת לבחור".

ליזי המאירי, פעילת תנועת 'אם תרצו' וארגון הנשים 'שוברות שוויון', תקפה בפוסט ארוך את אוניברסיטת תל אביב, מוסד שאת ספסליו חבשה, על ההתנהלות הצבועה לדבריה ביחס להצעת החוק. היא מתארת כיצד האוניברסיטה מנופפת בגאווה בקידום נשים בדואיות ללימודים אקדמיים, אלא שתוכניות אלו מתקיימות תוך התאמה תרבותית ובמסגרות מופרדות כדי לעודד את קידומן של הבדואיות בשוק התעסוקה.

"אז למה כל הערכים הנשגבים האלה של שוויון, פמיניזם, קידום נשים ושילובן בעולם התעסוקה התאדו כשלפתע מדובר בנשים יהודיות דתיות וחרדיות שמעוניינות בלימודים אקדמיים בהפרדה בין המינים?" תוהה המאירי, "אתם לא מעוניינים בשילוב חרדים בשוק העבודה, מה שיביא גם לשילובם בצבא והשתלבותם בחברה בכל מובן? למה הפטרונות הזאת שלכם? למה אתם מחליטים שאתם יודעים טוב יותר מנשים אלו מה טוב בשבילן, ולא מכבדים את רצונן?". היא מאשימה את מתנגדי החוק ברמיסת זכויות היסוד של הנשים הללו: "אתם גם פוגעים באפשרות שלהן לשוויון תעסוקתי, קידום כלכלי ושילובן בשוק העבודה. כל כך הרבה זכויות יסוד אתם שוללים מהנשים הללו בגישתכם זו. לימדתם אותי הרבה דברים, אבל יותר מכול לימדתם אותי צביעות מהי!"

בשדולת האישה הדתית והחרדית, שם נולד וקודם החוק, מזכירים כי באמצעות חוק זה ישראל מיישרת קו עם המודלים הליברליים והמתקדמים ביותר בעולם המערבי, בארצות הברית, בבריטניה ובאוסטרליה, "שם מבינים שגיוון אמיתי משמעו הכלה של תרבויות שונות, ולא כפייה כוחנית של מודל אחיד", ולכן מונהגים שם מסלולי לימוד מגדריים כדבר שבשגרה.

יושבת ראש השדולה, חברת הכנסת לימור סון הר־מלך, אמרה עם אישור החוק בוועדה: "החוק הזה הוא התשובה המוחצת שלנו לאלפי הנשים והגברים שפנו לשדולה בצער ובתסכול על כך שהאקדמיה סגרה בפניהם את השערים. בג"ץ ניסה להנדס את פני החברה וכפה תפיסת עולם פרוגרסיבית רדיקלית, תוך רמיסת החופש של ציבור עצום. פלורליזם אמיתי נמדד ביכולת לכבד את מי שבוחר ללמוד אחרת. מי שמדבר על זכויות אדם לא יכול למחוק את הזכות הבסיסית של אישה מאמינה ללמוד על פי דרכה במדינה יהודית ודמוקרטית. החירות חוזרת היום לציבור ולאקדמיה - הנגשנו את ההשכלה הגבוהה לכולם, בלי תנאים מוקדמים ובלי כפייה". ■

> **ליזי המאירי, 'אם תרצו':** "למה כל הערכים הנשגבים האלה של שוויון, פמיניזם, קידום נשים ושילובן בעולם התעסוקה התאדו כשלפתע מדובר בנשים יהודיות דתיות וחרדיות שמעוניינות בלימודים אקדמיים בהפרדה בין המינים? למה הפטרונות הזאת שלכם? למה אתם מחליטים שאתם יודעים טוב יותר מנשים אלו מה טוב בשבילן, ולא מכבדים את רצונן?"

קהילה בהתהוות

איך קמה בראשית

בית מסורתי, בו דתיים וחילוניים בונים יחד קהילה

איך בונים קהילה בגיל 65 ומעלה

כשהדלתות הראשונות בבראשית נפתחו, בנובמבר 2026, לא הייתה עדיין קהילה. היו דיירים - חלקם דתיים, חלקם מסורתיים, חלקם חילוניים לגמרי - כל אחד עם עולם משלו, קריירה, וציפייה סמויה, לאו דווקא דומה לזו של השכן. איש מהם לא ידע עדיין שהבית הזה יהפוך למקום שבו קבלת שבת משותפת היא לא עניין של "מי שומר מסורת" אלא רגע שכולם מחכים לו - דתי כחילוני.

הבית קם בהרי יהודה, במקום שבו עצרו עולי רגל בדרכם לירושלים לפני אלפי שנים - מיקום שנושא בתוכו משמעות רוחנית עוד לפני שדייר אחד נכנס בדלת.

מרל ודבורה מכינות חלות לשבת

בית באנגלית, ישראל בלב

כ-30% מדיירי בראשית הם דוברי אנגלית שהגיעו ישר מחו"ל ועשו עלייה הם מספרים איך ירושלים "מורגשת" אחרת, איך ארץ ישראל, השילוב בין דוברי העברית לדוברי האנגלית הוסיף לבראשית עוד שכבה - לא רק של שפה, אלא של זוויות הסתכלות שונות על אותה מסורת.

עצמאות שלא מתפשרת על שייכות

הפתרון נמצא בתכנון עצמו. כל דירה בבראשית מרווחת ופרטית לגמרי - אף אחד לא נכנס אליה בלי הזמנה. אבל כל קומה מתפקדת כמו שכונה קטנה משלה: לובי קומתי, מועדון פרטי, ומרחב ציבורי שהופך למקום מפגש טבעי - קפה של בוקר, שיחה עם השכן, בלי לתאם מראש. פרטיות מוחלטת, ומעליה שכבה של קהילה זמינה בכל רגע שרוצים בה.

לחג הסוכות יש גם פתרון כפול: מי שרוצה לחגוג לבד - מקים סוכה במרחב הפרטי שלו; מי שמעדיף לחגוג יחד - מצטרף לסוכה הקומתית המשותפת, עם כל הריחות והצלילים של החג.

התגלית: כישרונות שחיכו להתעורר

תוך חודשים קרה משהו שאף אחד לא תכנן: מי שמעולם לא ציירה גילתה עין ליצירה; מי שעבד כל חייו במשרד גילה שידיו יודעות לחטב בעץ. זו התופעה שמכונה במחקר הזדקנות "תרבות חדשנות" - לא שימור של מה שהיה, אלא גילוי של מה שאף פעם לא היה.

לא רק הדתיים מגלים כאן משהו חדש - דיירים חילוניים, שמעולם לא חוו שבת "אמיתית", נמשכים לקבלת השבת ומגלים בפעם הראשונה את הקסם של שבת קודש כחוויה שמוסיפה איכות לשבוע כולו.

קהילות קטנות בתוך קהילה גדולה

עם קרוב ל-200 דיירים, בראשית גדולה מספיק כדי שלא כולם יכירו את כולם באותה עוצמה - וזה דווקא בריא. מה שבונה אותה הם הדיירים עצמם - פרופסורים, עורכי דין ורופאים בדימוס, שכל אחד מביא איתו עולם. כך נולדו החוגים, הטיולים, הברידג' והפינג פונג, וגם קהילות הקומה, מעגל הקריאה וחדר הבישול.

גם עולם הדת הפך למקום מפגש - שיעור תורה, קבוצת תהילים, מי שבא רק לקידוש ומי שבא לכל תפילה - עוד שכבה של קהילות קטנות, שחוצות בין דתיים לחילוניים בלי לשים לב.

לב הבית הוא בית הכנסת

בית הכנסת של בראשית נמצא ממש בלב הבית - בלובי, במרכז החיים היומיומיים. זהו בית מסורתי שמשלב דתיים וחילוניים תחת קורת גג אחת, ובתוך פחות משנה - הצליחו לייצר מתוכו קהילה אחת ממש. שבת מברכים נחגגת בפטיו הצמוד לבית הכנסת, עם קידוש משותף שהופך לאירוע החודש. שירי מזרחי, מנכ"לית בראשית, מציינת:

"מי ייתן וכך הייתה נראית המדינה כולה."

מניין שלוש פעמים ביום, חזן לשבתות וחגים, דרשה שבועית מרב הקהילה שמכיר כל דייר בשמו, שיעורי חברותא שהופכים חברים לשותפים בלימוד. ולבית הכנסת עצמו יש עוד סוד: הוא בנוי מול נוף ההרים הפתוח, כך שהתפילה עצמה מתערבבת עם הנוף - כאילו הטבע עצמו הוא חלק מבית התפילה. זה קסם נוסף, מעבר לקסם שכבר יש כאן.

אוכלים יחד בקידוש

תרבות: כל פעם מגלים מתחם חדש

מה שמייחד את התרבות בבראשית הוא שהיא לא מרוכזת באודיטוריום אחד - היא מתפזרת בין פינות המתחם - ערב שירה בציבור ומקהלת בראשית מתקיימים באולם המרכזי; חוג הציור יוצא לצייר את הנוף ממש מהמרפסת הדרומית, שם ההרים נראים בצבע אחר בכל שעה ביום. ערבי סטנד-אפ והרצאות אורח מתקיימים במרפסת הכיכר וכל מי שרוצה ללמוד יודע שיש הדרכות וטכנולוגיה קבועות בסטודיו הצפוני. כל מתחם קיבל אופי משלו, וכל דייר, בהתאם למצב הרוח שלו, יודע בדיוק לאן ללכת.התוכן כולל מרצים מהשורה הראשונה כמו הרב לאו, לצד סדרת הרצאות קבועה שמזינה את הנפש והמוח. ולצד השמות המוכרים - גם תגליות חדשות: ד"ר חנן גפני, לדוגמה, פתח לאחרונה סדרת הרצאות שמושכת קהל קבוע ומעורר עניין רב בקרב הדיירים.

קולינריה - גם היא צריכה מגוון

לכן יש בבראשית בית קפה, מסעדת הבית, ומסעדה חיצונית הפתוחה גם לקהל הרחב - כשמאחורי הקלעים עומדים שף ותזונאית שדואגים לאיכות ולגיוון. כל דייר בוחר את הדרך שלו: לבשל בדירה, לצאת לאכול, או להצטרף לחיים הקולינריים המשותפים - ערבי טעימות יין, וחדרי בישול שהפכו למועדון בפני עצמו. והכל, כמובן, כשר תחת השגחת הרבנות הראשית לירושלים.

ולדיירי הבית, כמובן, מחירים מיוחדים.

בבית הכנסת של בראשית

טבע: הרים, שבילים וגינה שגדלה איתנו

המיקום בהרי ירושלים הוא חלק בלתי נפרד מהיומיום. דיירים יוצאים להליכות בוקר בשבילים הסובבים, יושבים בגינה הקהילתית, ומגלים ממש ליד הבית בריכה רומית עתיקה - פעם תחנת מים לצליינים בדרכם לירושלים, היום מוקד חיים חדש עם מסעדות, בית קפה ומופעי לייזר. גם החממה הקהילתית קמה מיוזמת דיירים שרצו לגדל ירק, פרחים ועשבי תיבול במו ידיהם.

ספורט: מהבריכה החצי-אולימפית ועד פינג פונג

התוכנית הספורטיבית נבנתה כך שכל רמת יכולת מוצאת בה את מקומה - בריכה חצי-אולימפית ופילאטיס מכשירים לצד הליכות טבע, פינג פונג וברידג' לחשיבה חדה.

מערך רפואי מלא

המטרה בבראשית היא לא רק לחיות עוד שנים, אלא איכות אמיתית בכל שנה. לכן קיים כאן מערך רפואי מלא - אחות זמינה 24/7, מחלקה תומכת, מחלקת ריפוי בעיסוק, ובעתיד הקרוב גם מחלקת שיקום - מתוך רשת עם 30 שנה ניסיון וציוני שבח ממשרד הבריאות.

במרפסת של הדיירים הדסה ואהרון נחושתן

חוגגים יחד

אירועים משפחתיים - בר מצווה של נכד, שבת חתן, ברית, שבע ברכות, ימי הולדת עגולים, יארצייט - הפכו לאירועי קהילה של ממש. האולמות הפרטיים במתחם מאפשרים לחגוג בלי לצאת מהבית, ודירות האירוח מארחות ילדים ונכדים לביקורים ממושכים. יש משהו מיוחד בלחגוג אירוע משפחתי במקום שבו כל השכנים כבר מכירים את הסיפור המשפחתי - הסבתא שגרה כאן, הסבא שמתפלל כל בוקר באותו מניין. השמחה הפרטית הופכת, גם היא, לשמחה של הבית כולו.

קהילה שממשיכה להתגבש

היום, פחות משנה אחרי הפתיחה, בראשית כבר לא "קבוצת דיירים" - היא קהילה עם זהות, עם מסורות משלה, עם דברים שהיא בנתה בעצמה. הלקח פשוט, אך עמוק: קהילה לא נבנית מלמעלה. היא נבנית מלמטה - ארוחה אחרי ארוחה, שיחה אחרי שיחה, יוזמה אחרי יוזמה - עד שיום אחד מגלים שקמה קהילה של ממש. כי בראשית לא נבנתה רק לדיירים - היא נבנתה לכל מי שאוהב אותם.

לשנה הראשונה עדיין בתוקף מבצע "שנת ניסיון" ללא פיקדון וללא התחייבות. לפרטים ולאפשרות להתארח שבוע בבית: 2349*

בראשית
קהילת מגורים חדשה לבני 65+

←
"אנחנו משתלטים על מצר הורמוז. ארצות הברית תהפוך לשומר המצר". טראמפ

צילום: שאטרסטוק

מלחמה ושלום

הצבא האמריקני שב לתקוף באיראן, והנשיא טראמפ הכריז דרמטית שהוא מחדש את המצור הימי, הודיע על גביית מס מעבר במצרי הורמוז ואז חזר בו ← האם ארצות הברית עומדת לחזור להילחם, מנסה להחזיר את האיראנים לשולחן המשא ומתן – או שזו עדיין אותה טקטיקה של משיכת זמן עד בחירות האמצע בנובמבר? ← בינתיים האיראנים לא מראים סימני שבירה, וברקע מנקר החשד שמצרי הורמוז הם רק עז שאיראן הכניסה למשא ומתן, כדי להסיח את הדעת משיקום תוכנית הגרעין שלה

רבקי גולדפינגר

חילופי המהלומות בין איראן לארצות הברית במרחב מצר הורמוז ולאורך החוף הדרומי של איראן, הפכו בשבוע האחרון כמעט לדבר שבשגרה. איראן תקפה ספינות ומכליות נפט שביקשו לעבור במצר, ובתגובה צבא ארצות הברית תקף מטרות רבות באזור ופגע בין היתר בתשתיות צבאיות ובמערכות הגנה והתקפה ימיות. איראן מצידה תקפה באמצעות כטב"מים וטילים בליסטיים בסיסים אמריקניים במדינות המפרץ ובירדן, וחוזר חלילה.

וכאשר גובה הלהבות רק עולה, ומזכר ההבנות - שעליו חתם טראמפ רק לפני חודש בחגיגיות מול שועי עולם - על סף קריסה, ניצבו בפני ארצות הברית כמה דרכי פעולה אפשריות: החל מחזרה לשולחן המשא ומתן, גם תחת אש, מתוך הבנה כי הסיכוי להגיע להסכם בין הצדדים הוא מזערי עד שואף לאפס; המשך בהטלת מצור ימי שיחייב מבחינת ארצות הברית אורך נשימה צבאי, פוליטי וכלכלי, שלא בטוח אם קיים בנסיבות הפנים־אמריקניות והבין־לאומיות; וכלה בחזרה מלאה למלחמה כוללת, שטומנת בחובה שלל סיכונים וחוסר ודאות בנוגע להשגת כלל היעדים.

בשלב זה נראה כי טראמפ בחר באופציה של הסלמה מבוקרת שעשויה בהמשך להוביל לחידוש המערכה. צעד ראשון שנקט הייתה הודעתו הפורמלית לקונגרס שהמערכה באיראן התחדשה. בהמשך הכריז בהודעה דרמטית על הטלת מצור ימי מחודש על איראן. את החלטתו נימק בכך שאיראן מפרה כל סיכום עימו באופן סדרתי, ולכן ארצות הברית לוקחת לידיה את השליטה על מצר הורמוז. "אנחנו משתלטים על מצר הורמוז. אנחנו נגהל אותו", פסק, וציין כי על כלי שיט איראניים וספינות הסוחרות עם איראן יוטל מצור, צעד שיגביר בהכרח את הלחץ הכלכלי על איראן. המטרה העיקרית בהטלת המצור, אליבא דטראמפ, היא למנוע מאיראן להשתלט על אחד מנתיבי השיט החשובים בשוק האנרגיה הבין־לאומי.

טראמפ הוסיף: "ארצות הברית תהפוך לשומר המצר. אולי נקרא לזה 'המלאך השומר של המצר'". על פי אותה החלטה, ציין טראמפ, ארצות הברית תהפוך לגורם הבלעדי האחראי על אבטחת נתיב השיט במצר, ולצורך כך, הסביר, תקים מנגנון אכיפה חדש ותגבה מס מעבר בשיעור של 20 אחוז על כל מטען שיועבר במצר, "כדי לכסות את כל העלויות הנדרשות לשמירה על הבטיחות והביטחון באזור הרגיש והנפיץ הזה". לטענת טראמפ, הכספים שייגבו מיועדים למימון פעילות האבטחה באזור. 24 שעות בלבד לאחר אותה הודעה, טראמפ בישר (בתזזיתיות האופיינית לו) כי החליט לסגת מהרעיון של גביית עמלות.

הדבר לא ריכך את עמדת איראן, שדבקה בעקשנותה והבהירה מיד כי לא תאפשר לארצות הברית להתערב בניהול המצר: "בשום אופן לא ניתן ולא נאפשר לאמריקה את רשות ההתערבות בניהול מצרי הורמוז". עוד איימו: "התגובה לצעד כזה תהיה מחוץ לכל חישוב ותחרוג בהרבה מהערכותיהם של מתכנניו".

ובזמן שאור הזרקורים מופנה למאבק השליטה על מצר הורמוז, איראן, כך נראה, ממשיכה לשקם את מתקני הגרעין שלה ומסרבת לאפשר לסוכנות הבין־לאומית לאנרגיה אטומית (סבא"א) לפקח על הנעשה בהם (וזאת כמובן בניגוד למזכר ההבנות). מנגד, טראמפ שלח איום מרומז לאפשרות של תקיפה חריפה באחד מאתרי הגרעין הסודיים באיראן, ששוכן במעמקי האדמה בהר מכוש. זהו אתר שלאורך שנים איראן מנעה מפקחי הסוכנות הבין־לאומית לאנרגיה אטומית לבקר בו, וצילומי הלוויין מהשבועות האחרונים מעידים כי היא ממשיכה בעבודות במתחם התת־קרקעי שבאתר, עובדה מטרידה ביותר.

טראמפ מדבר כהרגלו בשני קולות, ומודיע כי התקיפות עומדות להסלים בימים הקרובים. "השבוע הבא יהיה רע מאוד מבחינתם, כי בשבוע הבא מגיעות תחנות הכוח, בשבוע הבא מגיעים הגשרים". מנגד,

←

צילום: הדר פרלמוטר

שגיב אסולין, לשעבר בכיר במוסד, חוקר במרכז הירושלמי לענייני חוץ וביטחון:
"האירוע הזה מתכנס לכדי הכרעות בדרך ההתייחסות של הנשיא טראמפ והממשל הרפובליקני לשאלה איך מתנהלים מול אויב רדיקלי אסלאמי. האם זו תהיה גישת ואנס, או הגישה של מרקו רוביו וממשלת ישראל. ובטווח הארוך, אני מעריך, פנינו לעימות נוסף. זה רק עניין של זמן"

אקדמית צפת
Zefat Academic College

מהצפון אל מוקדי ההשפעה
של החברה הישראלית

בית הספר למשפטים של האקדמית צפת.
ללמוד משפטים במקום שמחבר בין ידע, ערכים ושליחות

תואר ראשון במשפטים L.L.B	תואר שני במשפטים M.L.L**

שליחות ציבורית | חשיבה ביקורתית | דין ומשפט

שבוע הרשמה מיוחד 26 - 31 ביולי

50% הנחה בדמי רישום

*ההטבה בהתאם לתקנון **הענקת התואר מותנית באישור מל"ג

1-800-344-544

visual

תגובה איראנית לא פרופורציונלית עשויה לשאוב את הצדדים לעימות עצים. תקיפות אמריקניות באיראן

צילום: Majid Asgaripour רויטרס.

שיגר איום לאיראן לשוב למשא ומתן ואמר: "אמרתי להם: 'כדאי שתעשו עסקה, אחרת לא יישאר לכם שום דבר'". לאן חותר הנשיא טראמפ? האם גלי התקיפות של צבא ארצות הברית הם כלי לחץ שהנשיא האמריקני מפעיל על משטר האייתוללות במטרה לשוב לשולחן המשא ומתן כשידו על העליונה, או שמא דבריו אלה הם בגדר פעולת הסחה והטעיית האויב האיראני בדרך למלחמה עצימה וחסרת פשרות?

טראמפ מוכיח אורך נשימה

למרות השליטה לעת עתה בגובה הלהבות, שגיב אסולין - בכיר במוסד לשעבר וחוקר במרכז הירושלמי לענייני חוץ וביטחון - משוכנע כי טראמפ השכיל להבין כי אין מנוס ממערכה כוללת נוספת מול איראן: "אני מאמין שכל האירוע הזה מתכנס לכדי הכרעות בדרך ההתייחסות של הנשיא טראמפ ושל הממשל הרפובליקני בשאלה איך מתנהלים מול אויב רדיקלי אסלאמי. האם זו תהיה גישת ג'י די ואנס, שאת תוצאות המשא ומתן שלו עם איראן דרך פקיסטן וקטאר אנחנו רואים עכשיו כשהכול קורס לנו מול העיניים, או האם זו תהיה הגישה של מרקו רוביו ושל ממשלת ישראל, שרואים את התוצרים שלה בלבנון? אלה שתי גישות הפוכות. ובטווח הארוך, אני מעריך, פנינו יחד עם ארצות הברית לעימות נוסף, וזה רק עניין של זמן", הוא פוסק.

"העוצמה של אותו עימות תהיה צריכה להיות גדולה ומסיבית כדי להכריע את איראן", מוסיף אסולין, "ובעיניי, אחרי בחירות האמצע בארצות הברית בנובמבר הקרוב, לנשיא טראמפ - מעבר לעניינים של פוליטיקה וכלכלה - יהיה את עניין הלגאסי והמורשת שלו ומה הוא משאיר אחריו, וניסיון להכריע את הסוגייה האיראנית. ולכן בהכרח לדעתי בסוף זה יגיע לעימות".

עד כה טראמפ ואיראן דווקא משתדלים לשלוט בגובה הלהבות.

"כרגע כן, ככל הנראה עד נובמבר, עד בחירות האמצע, נהיה באירוע של סבבים כאלה ואחרים, והעצימות שלהם תיקבע בהתאם לתגובות ובהתאם לנפגעים. ועם כל זה, אני חושב שנובמבר הוא לא תאריך קדוש. על אף הרצון של הנשיא טראמפ להגיע אליו, יכול מאוד להיות שהוא יבחר ללכת עוד קודם לעימות שהוא יותר גדול. ומספיק שתהיה פגיעה אירנית לא פרופורציונלית, איזושהי תגובה שתצא מגבולות הסביר, כדי לשאוב את הצדדים לעימות עצים. ודאי שטראמפ היה מעדיף שזה יהיה אחרי בחירות האמצע, אבל יכול מאוד להיות גם שנהיה בעימות משמעותי עוד קודם. אגב, אני חושב שלכל מה שעובר על הנשיא טראמפ בתקופה האחרונה, עם קשר להתנהלות האיראנים או בלי קשר - אם זה המוות הלא צפוי של הסנאטור לינדזי גרהאם זיכרונו לברכה, אוהב ישראל גדול מאוד, ואם זו העובדה שהוא עבר כמה ניסיונות התנקשות ומודע לקריאות של ההנהגה האיראנית לחיסולו - לכל הדברים האלה יש השפעה על תפיסת העולם של הנשיא, וזה יבוא לידי ביטוי במהלכים שהוא יבחר לעשות בקרוב".

אבל בהטלת המצור עכשיו טראמפ מתכוון ללכת על כל הקופה? במה הפעם זה יהיה שונה?

"המצור על איראן הוא נשק מאוד יעיל. הפגיעה בכלכלה האיראנית לאורך זמן, המשך הסנקציות ואי שחרור כספים, הם הנשק הכי אפקטיבי להפלת המשטר. ושלא נטעה, מדובר באירוע ארוך שיכול להימשך עד סוף ממשל טראמפ. ואם את שואלת אותי מה עדיף - מכה צבאית חזקה מאוד עכשיו או סנקציות ארוכות טווח, אי שחרור כספים, ובסופו של דבר מכה מכריעה - אני מעדיף את האופציה השנייה. לכן אני חושב שבכל מצב, המשך הסנקציות, המשך הלחץ, המשך המצור הימי, המשך בידודה של איראן, לצד התעצמות, היערכות והתארגנות נוספת של ישראל וארצות הברית, ואז מכה צבאית בזמן שיתאים לנו - זאת אופציה טובה מאוד בעבור ישראל".

למצור אפקטיבי צריך אורך נשימה. לא בטוח שיש לטראמפ את אורך הנשימה הנדרש, בוודאי פוליטי.

"אני חושב שטראמפ מוכיח פה אורך נשימה מרשים, ובוודאי אחרי שהוא נתן לג'יי די ואנס ולגישתו הזדמנות ונוכח לראות שהיא נכשלת ושאין עם מי לדבר. לכן יש פה תאריך שהוא חשוב פוליטית, וצריך לצלוח אותו, אבל הוא בהחלט לא חזות הכול. אגב, האיראנים ינסו לעשות ההפך. הם ינסו לעשות הכול כדי לפגוע פוליטית בנשיא טראמפ ולהשפיע בבחירות האמצע".

איך הם יעשו זאת?

"כמו שהם עושים כל הזמן, על ידי מלחמת תודעה והשפעה, על ידי ניסיונות להשפעה בתוך ארצות הברית. השפעה פוליטית היא אחת הדיסציפלינות הכי חזקות של האיראנים. אני לא בטוח שהם יצליחו, אבל הם פועלים בהחלט והם כבר מנסים להשפיע בצורה גלויה וממש לא מוסתרת. ולכן אנחנו לקראת תקופה שהיא עם הרבה מאוד סבבים והתכתשויות שיכולים בקלות להידרדר למקומות של הסלמה".

אתה מעריך שבאיזשהו שלב התקיפות עלולות לזלוג גם לישראל?

"אני חושב שישראל, בואו נודה על האמת, הייתה מעוניינת לחזור ללחימה עם איראן, וזה לחלוטין משרת את האינטרס שלה. וגם כעת, כדאי לשים לב את מי הם תוקפים. הם תוקפים כמעט את כל הגורמים האפשריים, מלבד ישראל. יש דברים שצריך לבחון במבחן התוצאה, ובמבחן התוצאה איראן לא תוקפת את ישראל כי היא יודעת שישראל מעוניינת לחזור ללחימה, והיא מבינה שישראל, אם רק תותקף - תתקוף חזרה הרבה יותר חזק. בהחלט יכול להיות מצב שישראל תתקוף בסופו של דבר מיוזמתה, אבל תצטרך להיות פה סיבה ברורה שהאיראנים ייתנו לה".

במשטר האייתוללות כולם אותו דבר

אתה רואה סיכוי, תסריט כלשהו, שאיראן תוותר על השליטה במצר?

"הם יכולים להגיע להסכמים אזוריים, בתמורה לפיצויים ולתנאים כאלה ואחרים. הרי השליטה בהורמוז זו סיטואציה שלא הייתה לפני כן. לפני כן הייתה תנועה ימית חופשית ולא גבו כסף על מעבר, וזו עז מאוד גדולה במשא ומתן שהאיראנים משחקים איתה. כרגע המנוף היחיד שיש לאיראן על ארצות הברית ועל העולם כולו הוא מצר הורמוז", הוא מתאר את הכוח הרב של המצר במאבק בין המדינות.

"המצר הוא נכס אסטרטגי לאיראן, ולכן הם משחקים איתו בכל הכוח. בבוא היום הם יוכלו לוותר על העז הזאת שהם הכניסו, בתמורה לכל מיני הסכמים משופרים בעבורם. אבל אנחנו רואים שזה לא עובד, והנשיא טראמפ מבין את זה. כי המטרה האיראנית המרכזית - ואני אומר את זה כל הזמן - היא למשוך זמן ולשרוד את תקופת כהונתו של הנשיא טראמפ. מבחינתם הם יעשו הכול כדי שייבחר אחריו נשיא עם עמדה שתהיה יותר כלכלית, יותר מכילה ופחות מיליטנטית. זו המטרה של האיראנים", הוא מסביר, "ואני בטוח במאת האחוזים שישראל עושה ככל שהיא יכולה להבהיר את העמדה הזאת לנשיא טראמפ. וגם הרבה מאוד גורמים מתוך סביבתו של טראמפ, דוגמת מרקו רוביו או מייק האקבי ואחרים, מבינים את זה היטב, לא פחות מהישראלים, ועושים ככל יכולתם שלא לאפשר לאיראנים את הדבר הזה".

האיראנים מושכים זמן, ובינתיים סוגיית הגרעין נזנחה.

"סוגיית הגרעין האיראני חטפה מכה אדירה, היא הוחזרה אחורנית שנים. האירוע הזה של הגרעין האיראני מפוקח בצורה הכי צמודה שיכולה להיות, הן על ידי האמריקנים והן על ידי ישראל. ואם תהיה שם - ואת זה אני יכול להגיד ברמה גבוהה מאוד של היתכנות - תזוזה כלשהי לכיוון תנועה מחודשת שקשורה להעצמה או להתנעה מחדש של פעילות הגרעין - ישראל תתקוף. זה נאמר בצורה מפורשת. ישראל תפעל לסיכול של הדבר הזה, לא משנה מה. זה אחד הלקחים העיקריים משבעה באוקטובר ומהשנים האחרונות. לא מחכים".

כמי שמכיר את הזירה הפנים־איראנית לעומק, ברפובליקה האסלאמית ישנו הפלג המיליטנטי יותר, חסר הפשרות, מול הפלג שהוא יותר פרגמטי, למי אנחנו צריכים להאמין?

"לאף אחד מהם. כל החבר'ה האלה ממשטר האייתוללות הם בעלי משנה קיצונית פונדמנטליסטית זהה. טוענים שבצד אחד נמצאים עראקצ'י, פזשכיאן וקליבאף, ובצד השני בכירי משמרות המהפכה. אבל קליבאף למשל הוא בשר מבשרן של משמרות המהפכה. הם כולם חלק ממשטר האייתוללות, ולכולם יש מטרה אחת, והיא להשמיד את ישראל. הם מקדמים את התפיסה של השטן הגדול והשטן הקטן", הוא מדגיש, "אני מבין את האינטרס האמריקני לפעמים לייצר הפרדה ואשליה שהיה פה שינוי משטר - אבל לא היה כאן שום שינוי משטר. הם קיצוניים באותה מידה. חלקם, אלה הנקראים 'מתונים', מוכנים להתפשר עכשיו ויש להם יותר סבלנות אסטרטגית, והאחרים, 'המיליטנטים', אומרים שאסור להתפשר עם ארצות הברית וישראל ומוכנים לעימות מיידי. אבל אלה ואלה הם אותו דבר, הם אותו משטר ובעלי אותה תפיסה שיעית קיצונית. זו נבלה וזו טרפה".

למה, להערכתך, בבנק המטרות של איראן אנחנו רואים דווקא את המפרציות?

"המגמה של איראן היא בעיקר ליצור כאוס כלכלי ומנוף ללחץ כלכלי ומדיני על ארצות הברית, ולפגוע באינטרסים מערביים ובבסיסים

צילום: מאיר אלימלך

רות פינס־פלדמן, עמיתה בכירה במכון משגב: "טראמפ ממשיך לומר פומבית שיש מקום לעסקה, ולכן הוא אינו סוגר לחלוטין את ערוץ המשא ומתן. עם זאת, כבר נאמר לסנאט שהמלחמה התחדשה ושמזכר ההבנות אינו בתוקף, כך שהאמון בין הצדדים נפגע מאוד. גם אם מאחורי הקלעים ממשיכים להתקיים מגעים באמצעות המתווכות, הסיכוי לפריצת דרך בטווח הקרוב אינו גבוה"

ב"ה

גם בשיא החום והלחות של ניו יורק בקיץ...

תרגישו את הרוח!

ביקור באוהל הרבי מליובאוויטש
ובמרכז חב"ד העולמי 770

חוויה רוחנית של פעם בחיים

בית 770
770 Eastern Parkway,
Brooklyn, NY, 11213

- סיורים בעברית
- יוצא בכל יום
- הדרכה מקצועית

תאמו סיור:

הציון הקדוש
226-20 Francis Lewis Blvd,
Cambria Heights, NY 11411

- 10 דקות מ-JFK
- פתוח תמיד
- עמדת התרעננות

Chabadisrael.co.il/visittherebbe

צעירי אגודת חב"ד
כל הלב לכל אחד

chabadisrael.co.il
חב"דישראל >> הכתובת שלך לכל עניין יהודי

"אנחנו לקראת תקופה עם הרבה מאוד סבבים והתכתשויות". מצרי הורמוז

צילום: שאטרסטוק

אמריקניים. ובאותה נשימה, ישנה הבנה שהתגובה של הגורמים האלה תהיה בהכרח תגובה רפה וחלשה עד כמעט חוסר תגובה. ולכן הם בריונים על חלשים, מה שנקרא".

אבל מצד שני הם מקימים אותם נגדם.

"זה נכון שהם מקימים אותם נגדם, אבל הם לא באמת מסוגלים לעשות משהו משמעותי נגד אירן, להפך. המדינות הסוניות רובן מתרפסות פעם אחר פעם אל מול החזק בשכונה. סעודיה, שהותקפה, אפילו שלחה נציג להלוויה של המנהיג העליון. זה DNA שונה ממה שאנחנו מכירים. זאת התנהלות שונה בתוך העולם המוסלמי. אומנם אלה סונים ואלה שיעים ויש ביניהם מאבק, אבל הם עדיין חלק מהעולם האסלאמי, וזה סיפור אחר לגמרי מהמאבק של אירן מולנו".

סדר העדיפויות המבצעי השתנה

רות פינס־פלדמן, עמיתה בכירה במכון 'משגב', דוקטורנטית באוניברסיטת תל אביב ומומחית לאסטרטגיה רבתי וליחסי ישראל-ארצות הברית, מציינת כי עדיין מוקדם לקבוע לאן פני ארצות הברית וכיצד יתפתחו מאבקי השליטה על מצרי הורמוז והמערכה בכלל עם אירן. "להערכתי", היא מסבירה, "ארצות הברית עדיין מנסה, גם כעת, לשלב לחץ צבאי עם פתח להסדר מדיני. טראמפ ממשיך להצהיר בפומבי שהדלת לעסקה עם אירן אינה סגורה, אך במקביל כבר הובהר לקונגרס כי המלחמה התחדשה וכי מזכר ההבנות למעשה אינו רלוונטי עוד. כלומר, המדיניות של טראמפ היא להשאיר אופציה דיפלומטית אבל תחת אש".

ומה בנוגע לישראל?

"מבחינת ישראל זה עדיף כמובן מאשר המצב הקודם תחת מזכר ההבנות. בשלב הזה נראה שוושינגטון מעוניינת שהעימות יתנהל בעיקר בינה לבין אירן, ללא מעורבות ישראלית ישירה. והעובדה שאירן נמנעת בשלב זה מירי לעבר ישראל משמרת את גבולות הגזרה של העימות הנוכחי", היא אומרת, "להערכתי, ישראל תיכנס למערכה רק אם אירן תבחר לתקוף אותה ישירות, או במסגרת מהלך מתואם עם ארצות הברית. מנגד, אם ארצות הברית תחליט לשוב ולתקוף את מתקני הגרעין באירן, או לפגוע בתשתיות אירניות, או אם אירן תיזום ירי ללא קשר לכך לעבר ישראל, כללי המשחק עלולים להשתנות במהירות ולהוביל להסלמה אזורית רחבה".

האם יש בכלל סיכוי שאירן תוותר על השליטה במצר הורמוז?

"אני לא רואה שום תרחיש שבו אירן מוותרת על מנוף הלחץ המרכזי שלה. מבחינתה, מצר הורמוז הוא נכס אסטרטגי מהמעלה הראשונה של המשטר שגם מגדיר אותו כ'פצצת אטום כלכלית'. אם כן מעבר לתועלת הכלכלית לאירן, הוא הפך לכלי הנשק היעיל ביותר שלה: ארצות הברית מתמקדת בעיקר בו, וגם התנאי המרכזי להפסקת אש עוסק בפתיחת המצר ולא בפירוק תוכנית הגרעין.

"גם ארצות הברית אינה צפויה להשלים עם מצב שבו אירן קובעת את כללי המשחק באחד מנתיבי הסחר החשובים בעולם. לכן, מוקד העימות צפוי להמשיך להיות סביב חופש השיט במצר. טראמפ רואה במצר גם כוח כלכלי ואף הצהיר כי ארצות הברית, שמאבטחת בפועל את חופש השיט, תגבה תשלום או מכסים ממדינות האזור בעבור פתיחת המעבר. למרות שחזר בו בעניין המס, מבחינתו מדובר בעוד נכס כלכלי שהוא יוכל לקחת עליו בעלות".

האם וכיצד בחירות האמצע משפיעות על המדיניות האמריקנית?

"לבחירות האמצע יש השפעה רבה על שיקוליו של טראמפ. הוא בוודאי ירצה להציג מנהיגות נחושה מול אירן, אבל להימנע ככל האפשר ממלחמה ממושכת שעלולה לפגוע בכלכלה האמריקנית ובתמיכה הציבורית לקראת הבחירות. אפשר להעריך שהמדיניות שיאמץ עד בחירות האמצע תכלול שילוב של לחץ כלכלי עם לחץ צבאי, אך בתוך גבולות ברורים.

"להערכתי, הטרמינולוגיה של טראמפ על שמירה על הציר המדיני כאופציה נועדה בין השאר כדי לשמור על גובה הלהבות ולנסות לשמר את מחירי הנפט נמוכים עד הבחירות. מצד שני, להערכתי, גם טהרן מודעת ללוח הזמנים הפוליטי בארצות הברית. ייתכן שהיא סבורה שעימות מתמשך יגביר את הלחץ הפוליטי על טראמפ לקראת בחירות האמצע, יצמצם את חופש הפעולה שלו ויפגע בכוחו הפוליטי וביכולת המפלגה הרפובליקנית לשמר את הישגיה. בסוף, המטרה של אירן היא בראש ובראשונה לפגוע בממשל טראמפ ובארצות הברית. הפסד של המפלגה הרפובליקנית בבחירות האמצע הוא מבחינתם צעד חשוב לכך".

האם ארצות הברית למעשה ויתרה על בלימת תוכנית הגרעין?

"מניעת נשק גרעיני מאירן נותרה יעד אסטרטגי אמריקני. עם זאת, סדר העדיפויות המבצעי השתנה. בשלב הזה, עיקר תשומת הלב מופנה לעימות הימי ולהתמודדות עם ההסלמה האזורית. כל עוד זה המצב, אירן עשויה לנסות לנצל את חלון הזמן כדי לשקם ולהמשיך לקדם רכיבים בתוכנית הגרעין. הנקודה המשמעותית היא שאם ארצות הברית תחליט שההתקדמות הגרעינית חצתה קו אדום, כמו שיקום והפעלת מתקני העשרת האורניום בנתנז, פורדו או אספהאן, היא עשויה לשוב ולפעול נגד מתקני הגרעין - מהלך שיכול לשנות את כל מאפייני העימות".

האם עדיין קיימת אפשרות לחזור למשא ומתן?

"כן, לפחות ברמה ההצהרתית והדיפלומטית. טראמפ ממשיך לומר בפומבי שיש מקום לעסקה, ולכן הוא אינו סוגר לחלוטין את ערוץ המשא ומתן. עם זאת, בפועל התמונה מורכבת יותר. כבר נאמר לסנאט שהמלחמה התחדשה ושמזכר ההבנות אינו בתוקף, כך שהאמון בין הצדדים נפגע מאוד", היא מצביעה על עומק השבר בין הצדדים, "לכן, גם אם מאחורי הקלעים ממשיכים להתקיים מגעים באמצעות מתווכות, הסיכוי לפריצת דרך בטווח הקרוב אינו גבוה. כל עוד אירן נמנעת מתקיפה ישירה על ישראל, וארצות הברית לא מחדשת את התקיפות נגד מתקני הגרעין או על תשתיות, נשמרת המסגרת המצומצמת יחסית של העימות הנוכחי". ■

> **שגיב אסולין:** "הפגיעה בכלכלה האיראנית לאורך זמן, המשך הסנקציות ואי שחרור כספים הם הנשק הכי אפקטיבי להפלת המשטר. לכן אני חושב שבכל מצב, המשך הסנקציות, המשך הלחץ, המשך המצור הימי, המשך בידודה של איראן, לצד התעצמות, היערכות והתארגנות נוספת של ישראל וארצות הברית, ואז מכה צבאית בזמן שיתאים לנו – זאת אופציה טובה מאוד בעבור ישראל"

יטבתה
המנה נעלמת?
הסוד הוא
בשמנת!
BOPO ברצוש סרוג
9% שומן
רוטב שמנת
בטעם גבינות
259 מ"ל
חלבי
בד"ץ מהדרין
הרב אברהם רובין
מממ... שמנת יטבתה

יום שלם של חוויות בעכו העתיקה

טיילו בין עצי הפיקוס בני 150 שנה בגן הקסום, צפו בסרט במרכז המבקרים וגלו את אולמות האבירים המרשימים עם מדריך קולי לילדים ("להציל את חבצלת") ומשחקי אבירים לכל המשפחה.

המשיכו למוזיאון "אוצרות בחומה" ולחמאם הטורקי עם סיפורו המרגש של הבלן האחרון. בקרו באתרי הרמח"ל, בבית הכנסת המוזיאלי ובמרכז מורשת יהודי עכו .

שוטטו בין סמטאות האבן והשוק העתיק, עברו במנהרת הטמפלרים התת קרקעית והגיעו אל טיילת חומות הים והנמל הציורי.

הכול במרחק הליכה - יום אחד, אינספור חוויות לכל המשפחה.

לרכישת כרטיסים
לאתרי עכו העתיקה

עכו ה
חוויה של פע
@akko.org.il
oKnightsHall
w.akko.org.il

ליצירת קשר והגעה
ויצמן 1, עכו העתיקה
04-9956705/7

כשהלילה יורד על עכו...
ההיסטוריה מתעוררת לחיים!

עם רדת החשיכה, אולמות האבירים הופכים לבמה מרהיבה של אור, צל'ל ורגש.
המופע הלילי החדש ייקח אתכם למסע מרגש בעכו העתיקה באמצעות הקרנות ענק עוצרות נשימה, מוזיקה מקורית, תאורה מתקדמת ואפקטים מרהיבים, המשתלבים בחומות המצודה העתיקה ויוצרים חוויה רב חושית מדהימה ומרגשת.

חוויה מרגשת לכל המשפחה, המשלבת היסטוריה, חדשנות וקסם לילי בלתי נשכח.

לרכישת כרטיסים
למופע הלילי

←
"זאת הייתה הפעם הראשונה שהימין החליט שהוא רוצה למשול, ולא רק להחזיק בכיסא". חבר הכנסת שמחה רוטמן

צילום: ליאור שלם

"הצלחנו להעביר כמעט כל חלק ברפורמה המשפטית"

שמחה רוטמן מסכם קדנציה סוערת שהחלה בהפגנות ובאלימות אישית נגדו, נמשכה לתוך אסון 7 באוקטובר ומלחמה ארוכה וקשה, ומסתיימת באירוע נדיר של כנסת שמצליחה להשלים ארבע שנים מלאות ← בריאיון ל'בשבע' הוא מכתיר את ממשלת הימין כהצלחה, מספר על הימים הקשים של ההפגנות האלימות נגדו ונגד משפחתו, ומסביר למה המגזר הדתי־לאומי מותקף למרות ההקרבה העצומה שגילה במלחמה ← "עשינו מהפכה אמיתית בעולם המשפט", הוא אומר, "עכשיו הכול תלוי בהרכב הכנסת הבאה"

אסף משניות

שבוע ניקוי השולחן של הכנסת ה־25 מראש אמור היה להיות שבוע עמוס למדי. לרוב הוא מגיע בהפתעה, אך הפעם, לאור העובדה שהכנסת משלימה את ימיה לראשונה מזה 38 שנים, שבוע ניקוי השולחן עמוס במיוחד. לא פחות מ־138 חוקים עלו בשבוע החולף להצבעה במליאה. מחציתם בקריאה שנייה ושלישית, ומחציתם בקריאה ראשונה.

בתוך כל האירוע הזה, אחת הנפשות העמוסות ביותר בכנסת בימים אלה היא חבר הכנסת שמחה רוטמן, יושב ראש ועדת החוקה. חלק גדול מהחוקים שעלו להצבעה השבוע הם חוקים שהוא קידם באינטנסיביות בוועדת שבראשותו. בראשם, חוק הדגל מבחינתו, החוק לפיצול תפקיד היועמ"ש, שעלה לקריאה שנייה ושלישית בכנסת ביום רביעי אחר הצהריים.

בכניסה ללשכתו, לצורך קיום ריאיון לסיכום אחת הכהונות הסוערות ביותר בתולדות הוועדה, העומס והמתח ניכרו היטב. "החוק יוצג בשעה אחת לפנות בוקר, ויש דיון של 18 שעות עליו", אמר רוטמן לעוזרים שלו בחדר. מולם, על לוח מחיק, הייתה רשימת החוקים שרוטמן קידם והגיעו לשלבי הסיום בשבוע ניקוי השולחן. חלק קטן מהם לא התקדם מעבר לקריאה טרומית.

"אני לא חושב שהייתה אי פעם ועדת חוקה כל כך יעילה כמו הוועדה שלי בארבע השנים האחרונות", הוא אומר כשאנחנו מתיישבים סביב שולחנו בלשכה בקומה התחתונה, מול חדר ועדת החוקה, "עד היום העברתי יותר מ־120 חוקים בקריאה שנייה ושלישית. אחרי השבוע הזה נגיע ל־130. אלה נתונים שלא היו פה מעולם".

הישג נאה, אבל את מה שניסיתם להשיג כל הכהונה, הרפורמה המשפטית, בזה נכשלתם כישלון ענק.

"מה פתאום? כמעט כל חלק וחלק מחלקי הרפורמה שהשר לוין הציג בינואר 2023 עבר. שלושה חוקים, כולל הפיצול החלקי של תפקיד היועמ"שית שעלה השבוע להצבעה, עברו בקריאה שנייה ושלישית, ורק אחד מהחוקים עבר בקריאה ראשונה בלבד. עילת הסבירות? עברה. שינוי הוועדה לבחירת שופטים? עבר. הדבר היחיד שעוד לא עבר זה פסקת ההתגברות".

ראש הממשלה נתניהו אומר בכל הראיונות האחרונים שלו, כולל זה שנתן בפודקאסט של שרון גל, שכמעט שום דבר מהרפורמה המשפטית לא עבר. אז נתניהו טועה?

"כנראה שראש הממשלה לא מעודכן. בעיניי זה דווקא חיובי, כי זה מעיד על כך שבניגוד לטענות המופרכות נגדו, הוא באמת לא התערב בהעברת הרפורמה המשפטית בגלל האיסור ההזוי שהוטל עליו בנושא. אבל בניגוד למה שהוא אמר בראיונות, הרפורמה המשפטית בחלקה הגדול עברה ונכנסה לספר החוקים של מדינת ישראל.

"עילת הסבירות לא קיימת היום בפועל. הכנסת הבהירה לבית המשפט שמדובר בעילה לא חוקית. הממשלה לא מתייחסת לעילה הזאת, אבל גם השופטים לא השתמשו בה בכלל מאז שהחוק עבר. הם יכולים לומר שהם ביטלו את החוק, אבל גם הם מבינים שהם לא יכולים יותר להשתמש בה, ולכן מאז העברת החוק לא הייתה ולו פעם אחת שהשופטים השתמשו בה"

המכללה האקדמית הרצוג
מייסודן של מכללות ליפשיץ והרצוג
אלון שבות • ירושלים • מגדל עוז

יום הששי

בלימודי התואר השני
במכללה האקדמית הרצוג

הצטרפו לתוכנית ייחודית
המתקיימת בימי שישי
בהוראת מחשבת ישראל

החזרי שכ"ל
לזכאים

למידה היברידית
שבוע מהבית ושבוע מהקמפוס

הלימודים מתקיימים
בירושלים

אפשרות לסיים
בשנה אחת

מלגה ייחודית – עד 9000 שח*
בנוסף להחזרי שכ"ל ממשרד החינוך

לפרטים: 077-9915237
או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

המכללה האקדמית הרצוג
מייסודן של מכללות ליפשיץ והרצוג
אלון שבות • ירושלים • מגדל עוז

בית המדרש
מגדל עז

ללמוד וללמד תורה

לימוד בית מדרשי בשילוב תואר ראשון בהוראה וחינוך

הצטרפי לתוכנית שתאפשר לך
להנחיל את התורה לדורות הבאים

לימודי תואר ראשון בהוראה
בשילוב לימודים
בבית המדרש מגדל עז

תושב"ע • מחשבת ישראל • תנ"ך

המרת שיעורים מתאימים
לנ"ז אקדמיות

ניתן להתחיל ללמוד קורסים מקוונים
כבר בשנה הראשונה

קצב הלימוד הוא דינמי ונקבע
באופן אישי לכל תלמידה

אפשרות לבחירת החוג בלימודי התואר

לפרטים וקביעת ראיון קבלה:
077-9915242

"יצחק עמית הוא בדיוק כמו מועצת החלב. לצערי שניהם עושים את אותו נזק". השופט יצחק עמית

צילום: חיים גולדברג, פלאש 90

ובנוסף לכך גם הרבה חוקים שלא הוכרזו באותה מסיבת עיתונאים, אבל כן היו על סדר היום של יריב ושלי, עברו. עשינו מהפכה אמיתית בעולם המשפט".

מהפכה על תנאי, ובמחיר כבד. בסוף את עילת הסבירות בג"ץ פסל. שינוי הרכב הוועדה יהיה רלוונטי, אולי, רק בכנסת הבאה, ופיצול היועמ"שית החלקי רק עכשיו עבר ועדיין לא ברור מה יקרה איתו בהמשך. לא יומרני להגדיר את זה כמהפכה?

"עילת הסבירות לא קיימת היום בפועל. הכנסת הבהירה לבית המשפט שמדובר בעילה לא חוקית. הממשלה לא מתייחסת לעילה הזאת, אבל גם השופטים לא השתמשו בה בכלל מאז שהחוק עבר. הם יכולים לומר שהם ביטלו את החוק, אבל גם הם מבינים שהם לא יכולים יותר להשתמש בה, ולכן מאז העברת החוק לא הייתה ולו פעם אחת שהשופטים השתמשו בה. הם מצאו עילות אחרות להתערב איך שהם רוצים, אבל הם לא העזו להשתמש בעילת הסבירות כי הבינו מה המשמעות של זה".

עד כמה שזכור לי דווקא היו כמה פעמים שבהן כן השתמשו בעילת הסבירות מאז הביטול.

"יצחק עמית ניסה להשתמש בה, אבל שאר השופטים לא, ובטח לא במסה גדולה כמו שהיה לפני כן. הם יודעים שאם הם יעשו זאת להחלטה של שר כזה או אחר, יגיע השר ויאמר לשופטים שעם כל הכבוד, יש חוק יסוד שמבטל את העילה הזאת, והוא יקבל את כל הלגיטימציה הציבורית ואת כל הגיבוי הקואליציוני לא להקשיב לפסיקת בג"ץ".

"נתניהו יעדיף ממשלה עם המחנה הלאומי"

זאת לא הסתכלות אופטימית מדי על המציאות? הרי רק בשבוע שעבר ראינו את המכתב של בג"ץ, שמאיים על עובדי המדינה בנושא ההודעה של הממשלה בנוגע לאי־ציות לפסק בג"ץ בעניין מועצת הרשות השנייה.

"מי מתייחס למכתב הזה? בסוף אנחנו מדינת חוק. במדינת חוק מקשיבים לחוק. אם בית המשפט מצפצף על חוקים, למה שאני אקשיב להם? בית המשפט דורש שנציית לחוק יסוד השפיטה. נניח שנאמר אפילו שכל שאר החוקים בישראל מקומם בפח, והחוק היחיד שחשוב הוא חוק יסוד השפיטה, אם הם לא מקשיבים בעצמם לחוק יסוד השפיטה, למה שמישהו אחר כן יקשיב? אם הוא לא מחייב, מה אכפת לי מה יצחק עמית רוצה? אם החוק לא מחייב אז יצחק עמית הוא בדיוק כמו מועצת החלב. לצערי שניהם עושים את אותו הנזק. בגלל מועצת החלב אין לנו חלב במקררים, ובגלל עמית אין לנו דמוקרטיה".

נעבור הלאה. גם החוק לשינוי הוועדה לבחירת שופטים אומנם עבר, אבל ייכנס לתוקף במקרה הטוב בכנסת הבאה. מי ערב לכך שהקואליציה הבאה לא תבטל אותו?

"השאלה האם שינוי הרכב הוועדה ייכנס לתוקף תלויה בשאלה מה יהיו תוצאות הבחירות. אני לא מאמין שבג"ץ ייתן הכרעה בעתירות בנושא לפני הבחירות, משיקולים פוליטיים טהורים. הוא יודע שהחלטה שלו בנושא תעניק לקואליציה שלנו בוסט גדול בבחירות, והם לא יעשו זאת. ולאחר הבחירות, אם אנחנו נזכה לרוב, הם לא יבטלו את החוק כי הם יודעים שבמקומו יבוא מנגנון הרבה יותר חריף מבחינתם. ואם תקום ממשלת שמאל הם יסייעו לה ויחסכו לה את הצורך לבטל את החוק רשמית כשהם יבטלו אותו בעצמם, והממשלה ההיא - שאנחנו יודעים שהיא תשמש כמו הזרוע המדינית של בית המשפט - תקפוץ על המציאה. אז הכול תלוי בשאלה מה יהיה הרכב הכנסת הבאה".

אתה אומר שאם בג"ץ יבטל את החוק בכנסת הבאה תעבירו מנגנון חריף יותר, תחילו רציפות על פסקת ההתגברות ותעבירו אותה בכנסת הבאה. לפי נתניהו זה לא עתיד לקרות. הוא מדבר על ממשלה לאומית רחבה, וברור שבשביל השותפים הרלוונטיים לנושא, כל החוקים האלה יהיו הנדוניה לאותה ממשלה שנתניהו רוצה.

"אם בסיס הקואליציה יהיה 61 חברים דומים לקואליציה הנוכחית, זה יהיה אפשרי. אם נרכיב שוב קואליציית ימין מלא מלא, נוכל להעביר גם את זה. וכמובן, השותפים שיגיעו על גבי זה יוכלו להשפיע ולהכניס את הדגשים שלהם לחוק, כמו שקורה בכל נושא ונושא. ואני חושב שאם המחנה הלאומי ינצח בבחירות, וישיג 61, זאת הממשלה שנתניהו ילך עליה".

החוק האחרון, פיצולו החלקי של תפקיד היועמ"ש, עובר רק ברגעים האחרונים של הכנסת. למה?

"זה לא בגלל המחאה נגד הרפורמה או משהו כזה. פה מדובר בטעות של יריב לוין, שהתנגד לפיצול תפקיד היועץ לשני חלקים. אני מדבר על זה כבר 14 שנה, גדעון סער תמך בזה וניסה לקדם את זה. שקד כשרת משפטים קידמה את זה. אבל יריב בלם את המהלך. כנראה גם נתניהו התנגד לצעד הזה. זה היה גם בתחילת הכהונה הנוכחית, ולכן בזבזנו שנתיים בלי לקדם את החלק הזה. לזה תוסיף את החרם החרדי על ההצבעות שנמשך כבר יותר משנה דה־פקטו, ותגיע למצב שאנחנו מצליחים להעביר רק חלק מהחוק, שאגב, החלק הזה כן היה באותו נאום של לוין, רק ברגע האחרון".

"אלימות נגד בוחרי הציונות הדתית"

רוטמן היה בכנסת האחרונה, ברצונו או בעל כורחו, הפנים של הרפורמה המשפטית. כל חוקי הרפורמה עברו דרכו ועוצבו אצלו בוועדה. וכפועל יוצא, הקמפיין של מתנגדי הרפורמה כוון אליו ישירות. בשלב מסוים הוא אף נאלץ להסתובב עם אבטחה צמודה, לאחר איומים ממשיים על חייו ופגיעה במשפחתו, כשרמת האיום נגדו הייתה הגבוהה ביותר הקיימת.

"מעולם לא היה יושב ראש ועדת חוקה או סתם חבר כנסת שהיה מאוים כל כך. אני הפכתי בעיניהם לפנים של המאבק בדיפ־סטייט, אז הדיפ־סטייט השתמש בכל הכלים שהיו לו כדי להילחם נגדי, כולל האנשים שלו כדי שיפעלו נגדי באלימות. רמת האיום עליי הוגדרה לרמה 6. מדובר ברמות שבדרך כלל יש לשרי קבינט, וגם זה לא תמיד, וכמעט תמיד הגורמים לרמת האיום הם טרור לאומי או ארגוני פשיעה. מה שהיה נגדי ונגד משפחתי היה שפל של מאבק אלים שלא היה כמותו", אומר רוטמן.

איך זה השפיע עליך ועל משפחתך באופן אישי?

"קודם כול, יש לי משפחה מדהימה. קשה לי לתאר עד כמה אני מעריץ את אשתי וגם את ילדיי על כל מה שעברו בשנים האחרונות בגלל העבודה שלי. האירוע הכי מוכר זה אותו סרטון מזעזע שצילמו פורעי המחאה שבו הם תוקפים אותי ואת אשתי במהלך השבת ברחובות ניו יורק, צועקים דרך מגאפון באוזניים שלנו. אבל היו עוד המוני אירועים כאלה. כל יציאה לחופשה או לטיול משפחתי הפכה להיות אירוע טקטי־צבאי. היינו צריכים לעשות תרגילי הטעיה כדי שנוכל לזכות לכמה שעות של שקט בנחל כלשהו. וגם אז היו אחר כך עולות בקבוצות של המחאה תמונות עם הוראה להגיע למקומות שהיינו בהם".

איך התמודדתם, כמשפחה, עם האירועים הללו?

"זה היה קשה מאוד, ומערכת המשפט נתנה לכל האירוע הזה גיבוי. כשפניתי אליהם כדי שיוציאו צו למניעת הטרדה מאיימת, בית המשפט אמר לא. במקביל לכך הוא הוציא את אותו צו על תגובה ברשת נגד שופטים, או נגד בן של תובעת במשפט נתניהו. ידעתי שאני לא הבן האהוב של השופטים במערכת המשפט, אבל פה הם פשוט גיבו את האלימות נגדי. וחשוב לומר: האלימות הזאת לא הייתה נגדי, שמחה רוטמן האדם הפרטי, היא הייתה נגד המדיניות שקידמתי, שעליה נבחרתי והופיעה במפורש במצע המפלגה שלנו. כלומר זאת הייתה אלימות נגד הציבור שבחר במפלגת הציונות הדתית".

הרפורמה המשפטית, שרוטמן כאמור היה אחד מפניה, הייתה רק נדבך אחד בכהונה סוערת במיוחד. מיד לאחר הרפורמה פרצה מלחמת חרבות ברזל, ולמעשה כהונת הכנסת החולפת הייתה כולה תחת סערות בלתי נגמרות. ולמרות זאת, רוטמן סבור כי זו הייתה כהונה מוצלחת למדי של הממשלה. "זאת הייתה ממשלת הימין הראשונה של מדינת ישראל. הפעם הראשונה שהימין החליט שהוא רוצה למשול, ולא רק להחזיק בכיסא", הוא אומר.

היא גם הייתה מוצלחת למרות כל מה שקרה בה?

"כן, היא הייתה מוצלחת למרות הכול. ישבנו במשך הרבה מאוד שנים על חבית אבק שרפה. הציונות הדתית, הציבור והפוליטיקאים שלה, אמרה כל הזמן שהחבית הזאת תתפוצץ. מועד הפיצוץ יהיה מקרי, וכמו שהוא קרה באוקטובר 2023 כך הוא יכול היה לקרות באוקטובר 2022. אנחנו אלה שהזהרנו שאם לא נצא למלחמת מנע, אם לא נחזור לכל יישוב וייישוב, אם לא נגבה מהם מחיר בשטח, זה יתפוצץ לנו בפנים. אנחנו כמגזר אומרים את זה עוד מהסכמי אוסלו".

"הממשלה תפקדה נפלא"

אבל בסוף הטבח קרה אצלכם, לא בממשלה הקודמת.

"אפשר להתווכח מי אשם יותר ומי אשם פחות. אפשר לומר שמי שזה קרה במשמרת שלו אשם יותר ממי שכיהן בכל התפקידים הרלוונטיים בשנים שלפני כן. זאת שאלה שוועדת חקירה ממלכתית־לאומית תצטרך לדון בה כשהיא תקום בעזרת ה'. אבל לכולם ברור שהנושא של צבא קטן וחכם זה אירוע שנמשך הרבה מאוד שנים. הקונספציה היא אירוע שנמשך הרבה

בס"ד

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

תואר שני במכללה ירושלים

עד 9,000 ש"ח מלגה

מסלולים נפרדים לנשים ולגברים

למידה היברידית **מותאמת אישית**

אלפי מוסמכים/ות!
הצטרפ/י גם את/ה להצלחה!

שנה אחת! > יום בשבוע

החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

תואר שני + 1 לימודי תעודה לבחירה + 1 קורס מיצוי זכויות לעובדי הוראה

ניהול וארגון מערכות חינוך
+ תעודה בהוראה מתקנת (נשים)
+ כלים בהדרכת הורים (גברים)

הוראת מחשבת ישראל ותושב"ע בין תחומי
+ תעודה בכלי גישור (נשים)
+ מסלול לרבני קהילות (גברים)

הוראת המדעים והמתמטיקה
+ תעודה בהדרכה לתזונה נכונה

ייעוץ חינוכי
*לימודים עד פסח תשפ"ח
+ תעודה בהדרכת הורים טיפולית

לפרטים על התואר השני: 02-6750715/736 053-9690697
rishumsheni@michlalah.edu | מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

"ידעתי שאני לא הבן האהוב של השופטים, אבל הם פשוט גיבו את האלימות נגדי". מהומות במחאה נגד הרפורמה המשפטית

צילום: טל גל פלאש 90

שנים. הגורמים שהובילו לטבח לא החלו באחד בינואר 2023".

וברוב השנים האלה, נתניהו עמד בראשות הממשלה. אי אפשר באמת להסתכל על הכהונה הנוכחית של נתניהו כמנותקת מכל קודמותיה, גם אם הייתה הפסקה של שנה וחצי רגע לפני.

"אין לי מניות אצל אף אחד, ואין לי שום בעיה להגיד שלנתניהו יש חלק מרכזי במחדל. אבל מי שכיהן כשר הביטחון בשלוש מתוך ארבע השנים שקדמו למלחמה, בני גנץ, אין לו אחריות למחדל? הרי הוא עמד בראש המערכת בכל השנים שבהן התוכנית של חמאס גובשה. ואיזנקוט, מי שיצר את תר"ש גדעון ולמעשה בנה את צה"ל הקטן והחלש שנכשל, הוא לא אשם? ובנט ולפיד, שכיהנו כראשי ממשלה, הם נקיים מאשמה? הרי כל מי שמנסה להחליף את נתניהו היה בעצמו בכל עמדות ההשפעה הרלוונטיות בשנים שקדמו לאסון. אז נכון שזה קרה במשמרת של הממשלה הנוכחית, אבל זה באותה המידה יכול היה להתרחש אצלם, וגם הם תרמו תרומה גדולה לאסון".

ועדיין, איך אפשר להגיד שזו ממשלה טובה?

"כי הכישלון שחרות על שמה חרות על שמם של רבים אחרים ושל ממשלות רבות. ולעומת זאת, בתחום ניהול המדינה, זאת הייתה ממשלה שעשתה עבודה טובה מאוד. אפשר גם להתווכח האם לפני 7 באוקטובר עשינו מה שצריך, אבל ברור שאחרי הטבח הממשלה פעלה בעוצמה ותפקדה נפלא. זה נכון במינויים, שסוף סוף שברנו את המונופול על המינויים. זה נכון לכל המאבק בטרור, הן בחוקים והן בתפקוד בשטח. זה משהו שגם התחיל עוד לפני הטבח, אבל בעצימות נמוכה יותר. זה נכון בכל מה שקשור להתיישבות. את חוק ההתנתקות, שהימין רצה לבטל מהרגע שבו הגירוש יצא לפועל, אנחנו ביטלנו במהירות הבזק עוד לפני פרוץ המלחמה. זה נכון לשינויים שדיברנו עליהם במערכת המשפט. זאת הפעם הראשונה מזה 22 שנה שעושים ביו"ש חריש עמוק מול כל קיני הטרור שצמחו שם. זאת הפעם הראשונה מזה אין־ספור שנים שאנחנו מגדילים את השטח שבשליטת ישראל, ובשלוש חזיתות, ולא רק נסוגים משטחים. זה נכון לכל כך הרבה תחומים. אתה חושב שהייתי יכול להעביר כל כך הרבה חוקים דרך ועדת החוקה אם לא היינו מתפקדים כמו שצריך? זאת הייתה ממשלת הימין הראשונה שהחליטה לשלוט, והיא עשתה את זה טוב מאוד".

זאת גם הייתה ממשלה, וכנסת, שלא ידעה לעבוד כמעט בכלל עם האופוזיציה, מה שכמעט לא ראינו בפוליטיקה הישראלית.

"קודם כול, ראינו. ראינו איך ממשלות שמאל עבדו 'בשיתוף פעולה' עם האופוזיציה מימין. חוץ מזה, בהחלט עבדנו בשיתוף פעולה בהרבה נושאים. חלק גדול מהחוקים שעברו אצלי בוועדה עברו בהסכמת הקואליציה והאופוזיציה, וזה נכון גם לוועדות אחרות. קח לדוגמה את חוק הנוח'בות, שעבר ברוב של 110 תומכים לעומת אפס מתנגדים, כשאפילו הח"כים החרדים מפחדים להתנגד לו. זה חוק שלאורך כל הדרך עבדתי עליו עם חברת הכנסת מלינובסקי מהאופוזיציה והוא רץ ומתקדם. אני לא רוצה להשוות אותו לחוק עונש מוות אחר שעבר בכנסת הנוכחית ולא שווה כלום, אז לא אעשה את ההשוואה (הכוונה לחוק שקידמה 'עוצמה יהודית', א"מ), אבל החוק הזה והיישום שלו מתקדמים בקצב מהיר. אז בהחלט ידענו לשתף פעולה. אבל גם לא נכנענו ועמדנו על שלנו".

"הכעס מוצדק, אבל לא עלינו"

הכנסת הנוכחית מסיימת כהונה מלאה, בניגוד לכל תרחיש אפשרי. מדובר בהיסטוריה פוליטית שלא הייתה כבר 38 שנים. וזה קורה דווקא בכנסת שבה התרחשו המחאות נגד הרפורמה המשפטית, המלחמה הגדולה בתולדות ישראל, וקואליציה שלא מצליחה לקדם חקיקה כבר שנה, בעקבות חרם ההצבעות החרדי.

איך דווקא הכנסת הזאת משלימה את ימיה?

"דווקא בגלל הרפורמה המשפטית הכנסת משלימה את ימיה. שני דברים קרו ברפורמה. הראשון הוא שהמחנה הלאומי הבין על מה נלחמים פה. לא נלחמים פה על ג'וב או הישג שולי. גם בליכוד הבינו שהמאבק הוא על הזהות של מדינת ישראל ועל כך שהקול שלהם יישמע. הדבר השני הוא שכל הקואליציה הבינה את רמת הניתוק והשנאה של המחנה השני. זה לא התחיל במסיבת העיתונאים של לוין. זה התחיל הרבה לפני כן. השמאל יצא למלחמה נגד הבוחר הישראלי הרבה לפני מסיבת העיתונאים. הם הכינו תקציבים והתארגנויות. הם ניסו להפיל את השלטון וכל האמצעים מבחינתם היו כשרים. והציבור הבין שאם הוא מוותר והולך לבחירות, הוא נותן את המפתחות של מדינת ישראל לאנשים שמוכנים לפגוע בביטחונה של המדינה, העיקר לנצח את הציבור הישראלי. לכן הכנסת משלימה את ימיה".

או שאולי דווקא הפוך. אולי כל השותפות הקואליציוניות מבינות שבכנסת הבאה מעמדן ייפגע משמעותית, כשאתם בציונות הדתית בכלל נעים סביב אחוז החסימה ולא בטוח שתהיו בכנסת הבאה, ולכן החלטתם למשוך את כהונת הכנסת עד למקסימום?

"אני לא חושב שזה המצב. אני גם לא חושב שלא נעבור את אחוז החסימה, ברוב הסקרים אנחנו מתייצבים על חמישה מנדטים. כלומר אני לא חושב שאנחנו לא נעבור. השאלה היא כמה חזקים נהיה כדי לשמור על הכוח".

שלחת זר פרחים ליאיר גולן ונאור נרקיס על הקמפיין החינמי שהם העניקו למפלגה שלכם?

"למה רק להם? גם בנט תרם את חלקו, כשאמר שהוא הולך עם האנדרדוג והאנדרדוג נמצא בשמאל. גם איזנקוט תרם את חלקו כשאמר שהוא יקים ממשלה עם רע"מ. הציבור לא טיפש. הוא יודע מי נלחם למען ערכיו. הוא יודע גם מי נלחם בתוך מחנה הימין כשהיה צריך ומנע ממשלה עם רע"מ למרות שניסו להקים כזאת בימין. הוא יודע מי לא ויתר על המלחמה והוביל לכך שלא נכנענו לחמאס. הוא יודע מי לא ויתר על הרפורמה המשפטית. הציבור חכם, ולכן אני לא דואג למצבנו בסקרים".

אז לאן נעלמו ארבעה מנדטים מהמגזר הדתי שהצביעו לכם בפעם הקודמת ובסקרים לא נמצאים שם היום?

"אני לא חושב שהם נעלמו. אני חושב שאם היית מסתכל בסקרים ארבעה חודשים לפני הבחירות הקודמות גם היינו על מספרים דומים, וכמו שאתה אומר - בסוף קיבלנו מהציבור הדתי 9 מתוך 12 המנדטים שיש לו. מה שכן נכון זה שהציבור הדתי, בניגוד לציבורים אחרים, הוא לא מצביע שבוי. הוא לא אוטומטית יצביע למפלגה רק בגלל שהיא המפלגה המגזרית. זה היתרון והחיסרון של הציבור שלנו. מצד אחד זה לפעמים מכניס אותנו לסחרורים כמו שראינו בסקרים במשך רוב הכהונה, ומצד שני זה גם עוזר לנו לשמור על עמוד שדרה ערכי כי זו הציפייה של הציבור שלנו".

זה לא מה שקרה מול החרדים.

"זה בוודאי מה שקרה מול החרדים. אנחנו התעקשנו על כמה דברים בסיסיים. התעקשנו שלא יהיה חוק גיוס ישראבלוף, התעקשנו שהחרדים עצמם יצביעו בעדו ועוד כמה דברים פחות מרכזיים. בכולם עמדנו, ולכן החרדים משכו את תמיכתם בחוק".

זה ייפוי של המצב. בפועל המפלגה פעלה להשתיק את הקולות שהתנגדו לקו שהיו"ר סמוטריץ' הוביל בסוגיית החרדים. כולנו ראינו את ההתנהלות של המפלגה מול השר סופר ומול חבר הכנסת סולומון.

"אין מה להשוות בין הדברים. אין במפלגה מחלוקת על היעד. אני ואופיר (הריאיון התקיים לפני הודעתו של השר סופר על פרישה מן החיים הפוליטיים, א"מ) לא חלוקים בכלל על המטרה. יש לנו ויכוח על הדרך. הקול של אופיר הוא קול חשוב שנשמע כל הזמן בישיבות הסיעה, ובסוף את העמדות שלנו גיבשנו כסיעה אחת. זה לא המקרה מול משה סולומון, שהיה חתום איתנו על אותה עמדה, וברגע האחרון ובלי להודיע לאיש החליט לחתוך. הוא פגע ביכולת שלנו להביא הישגים".

אבל אתה מבין את הכעס שיש עליכם בציבור הדתי?

"הכעס של הציבור הוא לא עלינו. הוא על המציאות. המציאות מתסכלת. כי החרדים צריכים להתגייס, וזה לא המצב כבר עשורים. הציבור שלנו השקיע כל כך הרבה ושילם מחירים כל כך כבדים, ולכן הוא כועס. הכעס המוצדק שלו יוצא עלינו, וזה בעיניי שלא בצדק".

אתה מדבר על המחירים הכבדים שהמגזר שילם, ובמקביל לכך אנחנו רואים רמות שיא בעליהום נגד המגזר. איך אתה מסביר את זה?

"בגלל המחירים הכבדים ומה שהם מסמנים. העובדה שהציבור הדתי לא נותר עוד בשוליים או שהוא משהו שולי בחברה הישראלית, זה הוביל לעליהום שאנחנו רואים. הגוורדיה הישנה, האליטה הישנה, מבינה שיש חילופי דורות, שיש חילופי אליטות, ובאליטות החדשות לציבור הדתי יש מקום מכובד. ולכן הם נאבקים בציפורניים כדי לשמור על הכוח שלהם, וזה כולל קמפיין הסתה נגד המגזר הדתי".

אתה חושב שהעובדה שאנשי תקשורת וציבור במחנה הקואליציה תקפו בעצמם את המגזר הדתי כשזה השתלם להם, כדוגמת ינון מגל וההתבטאות שלו ב'פטריוטים' והמתקפות הסדרתיות של ברדוגו, התירו את הרסן?

"קודם כול, המתקפות והדברים שהם אמרו היו נוראיים ואסור היה שהם ייאמרו. אבל בעיניי זה התחיל עוד קודם לכן. כשבנט לקח את הקולות של מצביעי הימין, וערק איתם בשביל תפקיד ראש ממשלה בתמיכת תומכי טרור. אז נולד הביטוי 'הימין שמימין לימין' כמונח גנאי. אני לא חושב שזה מונח גנאי, אבל שורשי הקמפיין נגד הציבור הדתי במחנה הלאומי התחילו אז".

בעוד שבוע וחצי יתקיימו הבחירות במרכז מפלגת הציונות הדתית, שבמפלגה החליטו לקרוא להן פריימריז, למרות שמדובר בסך הכול ב־180 חברי מרכז מפלגה שיבחרו את הרשימה לכנסת. אל הבחירות הללו מגיע רוטמן בסיטואציה פרדוקסלית: מצד אחד, מבחינה ציבורית הוא זוכה לאהדה רבה, כך שלא מן הנמנע שלו היה מדובר בפריימריז רגילים הוא היה כובש בקלות את אחד המקומות הראשונים. לעומת זאת, בגוף בוחר כה מצומצם, שחלקו מורכב מנציגי סניפי המפלגה ודמויות ותיקות בה, רוטמן - שלא גדל במוסדות המפלגה - מגיע מעמדת נחיתות.

"אין ספק שהתמודדות בפריימריז היא תמיד דבר מלחיץ ומלא בחוסר ודאות, בטח כשמדובר בגוף בוחרים קטן יחסית", אומר רוטמן, "אבל אני מאמין שגוף הבוחרים יודע להעריך את העבודה האינטנסיבית שעשיתי בקדנציה האחרונה, את העובדה שהייתי שיאן הנוכחות והעבודה בכנסת, ובפער ניכר, וייתן לי את המנדט לייצג שוב את הציבור ששלח אותי לכנסת. בסוף, הנוכחות שלי בכנסת היא משאב שהציבור הפקיד בידיי כדי לקדם את האידאולוגיה והערכים שלנו, ואני מאמין שעשיתי זאת בצורה טובה בקדנציה החולפת". ■

> "שברנו את המונופול על המינויים. את חוק ההתנתקות ביטלנו במהירות הבזק עוד לפני פרוץ המלחמה. זאת הפעם הראשונה מזה 22 שנה שעושים ביו"ש חריש עמוק מול כל קיני הטרור שצמחו שם. זאת הפעם הראשונה מזה אין־ספור שנים שאנחנו מגדילים את השטח שבשליטת ישראל, ובשלוש חזיתות, ולא רק נסוגים משטחים. זה נכון לכל כך הרבה תחומים"

תראי אותך מגשימה שליחות

מלגת קרן יחדיו
עד **9,000** ₪
בשנה לבני ובנות הציונות הדתית

גל אורן לרנר BSC

ההרשמה לתשפ"ז בעיצומה! לפרטים: **03-5157305**

בקרייה האקדמית אונו תפגשו אנשים בראש שלכם,
תלמדו בסביבה שמכבדת את הערכים שלכם,
ותשלבו בקלות בין לימודים, משפחה והחיים עצמם.

- **פעילות** העשרה תורנית
- **המרצים** הטובים בישראל
- **76** תוכניות לימוד
- **3 קמפוסים:** אונו, ירושלים וחיפה
- **המכללה המומלצת** בישראל ע"פ גלובס

הקריה האקדמית אונו
מינהל הציונות הדתית

←
"תשתית החשמל צריכה לחכות למתיישבים, ולא המתיישבים לחשמל". מאיר שפיגלר

מוליכים בזרימה

התרחבות ההתיישבות ביהודה ובשומרון מציבה בפני חברת החשמל אתגר מבצעי: לספק חשמל באזורים מורכבים טופוגרפית, עם שכנים פלשתינים שצורכים חשמל אבל לא בהכרח משלמים עליו ← כל זאת בד בבד עם עלייה בביקוש בשל חוות שרתים וכלי רכב חשמליים, איום ביטחוני מתמיד ורגולציה קפדנית ← "מבחינתנו כל התושבים הם לקוחות זהים לחלוטין. אנחנו צריכים לספק חשמל לכולם, ללא יוצא מן הכלל, בצורה איכותית ויציבה", אומר בריאיון ל'בשבע' מנכ"ל חברת החשמל מאיר שפיגלר

יוסף ארנפלד

בשנה האחרונה אישרה הממשלה שורה ארוכה של יישובים ונקודות התיישבות חדשות ביהודה ושומרון. מעבר להיבט המדיני, ההחלטות האלה מגיעות מיד לפתחם של גופי התשתית, ובראשם חברת החשמל, שנדרשת לחבר את כל הנקודות הללו לרשת הארצית. מדובר במבצע לוגיסטי מורכב שכולל פריסת קווים בתנאי שטח מאתגרים ובלוחות זמנים צפופים, בהיקף שלא נראה כמותו כבר שנים רבות.

מבחינתו של מנכ"ל חברת החשמל מאיר שפיגלר, אין מדובר רק בעוד פרויקט תשתית שגרתי. האתגר העיקרי נובע לדבריו מהשילוב בין קצב העלייה לקרקע לבין הפיזור הגאוגרפי הרחב. "לא מדובר כאן ביישוב אחד גדול, אלא בהרבה יישובים קטנים שפרוסים על פני שטח ענק", הוא מסביר בשיחה עם 'בשבע', "בעבור חברת החשמל זהו אתגר גדול מאוד. גם אם מדובר בנקודת קצה שאמורה לקלוט בהתחלה משפחות ספורות במבנים טרומיים, בסוף צריך להביא את התשתית הפיזית עד אליהן. זו פעילות דינמית מאוד, בתוואי קרקע קשה ובטופוגרפיה בעייתית".

הסיורים האחרונים של שפיגלר בשטח, כמו הסיור שערך בצפון השומרון יחד עם ראש המועצה האזורית שומרון יוסי דגן, המחישו לו היטב את המורכבות. הוא מזכיר את גנים, כדים ושא־נור כדוגמאות למקומות שבהם תנאי השטח מורכבים במיוחד, אך הצורך בחשמל מיידי. השאיפה בחברה היא להקדים רפואה למכה ולדאוג שהכול יהיה מוכן עוד לפני הגעת התושבים, כדי למנוע מהם תקופת ביניים של התבססות על גנרטורים וסולר. "אני מחזיק בתפיסה קבועה", אומר שפיגלר, "ולפיה תשתית החשמל צריכה לחכות למתיישבים, ולא המתיישבים לחשמל".

אולם הדרך לשם רצופה במכשולים ייחודיים לאזור. כדי להתחיל בעבודות, החברה תלויה בקבלת אישורים סטטוטוריים מהמינהל האזרחי, ובמיוחד מקצין מטה אנרגיה סעיד קאסם. "לא תמיד הדבר הזה נמצא בשליטתנו", מודה שפיגלר, "גם לקמ"ט ישנם הכללים והמחויבויות שלו, ולא תמיד אנחנו מקבלים מיד את האפשרות לעלות על הקרקע. אני מדגיש את זה כי פריסת תשתית מסודרת - הגעה לשטח, הצבת עמודים ומתיחת תיילים - לוקחת זמן. מבחינתנו, ברגע שיש אישור חוקי, אנחנו עולים מיד לביצוע ללא שום עיכוב".

מעבר לבירוקרטיה, גם סוגיית האבטחה משחקת תפקיד מרכזי ומעכבת לעיתים את התקדמות העבודות, שכן בחלק מהמקומות לא ניתן לעבוד ללא ליווי צבאי. שפיגלר מספר בחיוך כיצד חווה זאת על בשרו בסיור האחרון, כאשר ביקש לנסוע לבדו בצירי השומרון ונהדף על ידי גורמי הביטחון. "אמרו לי שאני לא יוצא בלי ליווי כי אני לא מכיר את התוואי, למרות שמבחינתי רציתי לנסוע לבד. אם אזרחים נוסעים שם בכל יום, אין סיבה שאני לא אסע כמו כולם".

שפיגלר מבהיר כי פריסת תשתיות ביהודה ושומרון מציבה אתגרים ייחודיים שלא קיימים בלב הארץ, וגוררת עיכובים שאינם תלויים בחברה. עם זאת, הוא מדגיש כי המחויבות לתושבים נותרת בעינה. "ברגע שיש לנו את האישורים, אנחנו נעלה לקרקע וניתן את כל המשקל הנדרש. בעידן של היום צריך לעשות הכול כדי שהמתיישבים יקבלו חשמל יציב מהרשת, כמו כל תושב אחר במדינת ישראל".

הרשות הפלשתינית לא מסתבכת עם גבייה

מעבר לחיבור חשמל ליישובים החדשים, בחברת החשמל מקדמים תוכנית פיתוח נרחבת לכלל תשתיות האנרגיה ביהודה ושומרון, במטרה לפתור בעיית עומק שמלווה את האזור זה שנים. שפיגלר מסביר כי כיום, רשת החשמל ברוב שטחי יהודה ושומרון היא משותפת, ואותם קווים מזינים בה בעת ובאופן משולב יישובים יהודיים וכפרים פלשתיניים.

כדי להמחיש את המצב מציע שפיגלר דימוי מעולם המים: "המערכת פועלת כמו צינור מים גדול שיוצאים ממנו פיצולים לאורך הדרך - יציאה אחת ליישוב ערבי, יציאה שנייה ליישוב יהודי ויציאה שלישית להתיישבות חדשה. הצינור הזה משרת את כל מי שנמצא בתוואי שלו, וזה אומר שאם יש תקלה או עומס חריג בצד הערבי, הדבר משפיע מיידית על אספקת החשמל ליישוב היהודי". כדי לנתק את הזיקה הזאת ולמנוע פגיעה בתושבים, בחברת החשמל פועלים כעת להפרדת הרשתות. המטרה היא ליצור הפרדה מבנית בשטח, הכוללת קווים נפרדים לחלוטין להתיישבות היהודית וקווים נפרדים לרשות הפלשתינית.

אלא שהאתגר אינו מסתכם רק בפריסת הכבלים, אלא מגיע גם לתחנות המשנה (התחמ"שים) שמחלקות את האנרגיה. מתברר כי גם בתחנות המשנה קיימת שותפות כפויה, הנובעת לא פעם משיקולים פנימיים של הרשות הפלשתינית. "הקמנו תחנות משנה קבועות שמיועדות אך ורק לרשות הפלשתינית", חושף שפיגלר, "אבל הם ממעטים להזין דרכן את התושבים שלהם. הסיבה פשוטה: אם הם יזינו אותם מהתחמ"ש שלהם, הם ייאלצו לגבות מהם את כספי החשמל בעצמם, והם מעדיפים לא להסתבך עם גבייה באוכלוסייה שלהם".

> "הוכחנו את עצמנו בשא־נור. ברגע שהנקודה עלתה על הקרקע, נרתמנו מיד וטיפלנו בכל מה שנדרש שם. כשהתושבים הגיעו למקום – החשמל כבר חיכה להם. חברת החשמל, ולא אני לבד, מבצעת את כל מה שנדרש כדי לעמוד במטלות ובאתגרים הללו. כאמור, אנחנו נעשה את הכול כדי שההתיישבות תהיה מחוברת לחשמל בטרם הגעת התושבים לשטח"

כתוצאה מכך, הנטל מתגלגל אל חברת החשמל. "הם מטילים את זה עלינו וממשיכים למשוך חשמל מהיציאות של תחנות המשנה שלנו, מה שמאלץ אותנו להתנהל מולם גם בנושא הגבייה", מסביר שפיגלר, "במקומות שבהם העומס המשותף הזה יצר בעיות קשות באספקת החשמל, נאלצנו למצוא פתרונות יצירתיים ומהירים. דוגמה בולטת לכך היא קריית ארבע, שסבלה בעבר משיבושים תכופים באספקה. כדי לבדל את קריית ארבע מתחנת המשנה המשותפת והעמוסה, הצבנו שם באופן זמני תחנת משנה ניידת. הבידוד הזה והזנת היישוב בנפרד שדרגו מאוד את איכות החיים, הזמינות ורמת האמינות של החשמל בעבור התושבים".

המחויבות הזאת לחיבור מוסדות החינוך והיישובים מוציאה את שפיגלר בחודשים האחרונים לסיורים תכופים בשטח, ואותם הוא עורך יחד עם צוותי החברה וראשי המועצות האזוריות ביהודה ושומרון, במטרה לאתר חסמים ולזרז חיבורים. המפגשים עם התושבים בנקודות כמו שא־נור, חומש ועיבל מביאים איתם גם זווית של שליחות חלוצית. "ברגע שהתקבלו

"משפרים את ההגנה על תחנות הכוח שלנו, הן בהגנה פסיבית והן בהגנה אקטיבית". צוותים של חברת החשמל בשטח

צילום: חברת החשמל

האישורים או ההחלטות של ממשלת ישראל, אין חולק על כך שמי שמגיע לאותם יישובים הם אנשים חלוצים", מספר שפיגלר, "הם לא באים למקום מפנק, אלא להתיישב במקומות שהתשתית בהם מטבע דברים מפותחת פחות. הם מגיעים לשם, ברובם משפחות צעירות עם ילדים קטנים, וזה לא דבר של מה בכך. המראות האלה נותנים תחושת בטן חזקה של שליחות והגשמה. התושבים האלה פשוט מבטאים את הגשמת ההתיישבות באותם אתרים שהממשלה החליטה לגביהם".

מבחינתו, תפקידה של חברת החשמל הוא לעמוד מאחורי החלוציות הזאת ולספק לה את הגב התשתיתי הנדרש, גם בתנאים מורכבים ובאמצעות פתרונות זמניים כשצריך. "הוכחנו את עצמנו בשא־נור", הוא מדגיש, "ברגע שהנקודה עלתה על הקרקע, נרתמנו מיד וטיפלנו בכל מה שנדרש שם. כשהתושבים הגיעו למקום - החשמל כבר חיכה להם. חברת החשמל, ולא אני לבד, מבצעת את כל מה שנדרש כדי לעמוד במטלות ובאתגרים הללו. כאמור, אנחנו נעשה את הכול כדי שההתיישבות תהיה מחוברת לחשמל בטרם הגעת התושבים לשטח".

התשתיות ייפגעו? יש גיבוי

נושא בוער נוסף שנמצא כעת בראש סדר העדיפויות של החברה הוא ההיערכות לפתיחת שנת הלימודים, הכוללת חיבור של עשרות רבות של מוסדות חינוך, גנים ופעוטונים חדשים בכל רחבי הארץ. שפיגלר יוצא בהצהרה חד־משמעית ומחייבת באשר ללוחות הזמנים, ומבהיר כי לא יהיה מבנה שמשרת תלמידים או ילדים בגיל הרך שלא יחובר לרשת בזמן. "אנחנו נחבר בכל הארץ את כל מוסדות החינוך שטרם חוברו, עוד לפני תחילת שנת הלימודים - זו התחייבות", הוא אומר נחרצות, אך מסייג בתנאי ההכרחי: "הכול כמובן בתנאי שיש לנו את האישורים הנדרשים. הכול נעשה בכפוף לחוק. באותה נשימה, שמנו לעצמנו יעד לעשות את אותו הדבר בדיוק גם בעבור בתי הכנסת החדשים, לקראת חגי תשרי".

עוד אתגר שמערכת האנרגיה נאלצת להתמודד איתו בתקופה האחרונה הוא הגידול המהיר בהקמת חוות שרתים בישראל, הצורכות כמויות עצומות של חשמל. שפיגלר מבהיר כי הסמכות הרגולטורית בנושא זה נמצאת על שולחנה של חברת 'נגה' (ניהול מערכת החשמל). "אנחנו משתפים איתם פעולה, כדי למצות את מלוא היכולת לספק אנרגיה לאלה שפנו לשם כך וקיבלו מ'נגה' אישור, וזה כדי לתת לכמה שיותר חוות שרתים את האנרגיה שהן זקוקות לה". עם זאת, שפיגלר מבקש לשים את האצבע על כשל העומק האמיתי במשק, ומבהיר כי בניגוד לתפיסה הרווחת, המכשול אינו טמון ביכולות של חברת החשמל אלא במחסור חמור ביחידות ייצור. "הבעיה היא לא חברת החשמל, לא הרשת ולא תחנות המשנה", הוא מדגיש, "הבעיה בה"א הידיעה היום היא שאין די ייצור אנרגיה במדינת ישראל שיכול לספק את הביקוש של כל אותם גורמים שקיבלו אישור להקים חוות שרתים".

אחד הנושאים העיקריים שהעסיקו את הציבור במהלך המלחמה, ובמיוחד על רקע העימות הישיר מול איראן, הוא האיום על רשת החשמל והחשש מפני תרחישי עלטה ומחסור באנרגיה. שפיגלר מבהיר כי החברה פועלת ללא הרף כדי להבטיח את חסינות המתקנים האסטרטגיים. "אנחנו כל היום משפרים את ההגנה על תחנות הכוח שלנו - הן בהגנה פסיבית והן בהגנה אקטיבית", הוא מסביר, "הכול נעשה בעצה אחת ובתיאום מלא עם פיקוד העורף ורשות החירום הלאומית".

לדבריו, חברת החשמל הפיקה במהירות לקחים מהשלבים המוקדמים של המערכה, וביצעה קפיצת מדרגה של ממש ברמת המוכנות שלה לתרחישי קיצון. "התארגנו מיד אחרי אירועי שבעה באוקטובר והצטיידנו במתקנים חלופיים כמו תחנות משנה ניידות, מערכות ייעודיות, חלקי חילוף וציוד רב. אלו כלים שמאפשרים לנו לעלות מיד לשטח ולתת מענה מהיר לנזקים או לפגיעות באתרים אסטרטגיים שלנו". עם זאת, לצד המוכנות הגבוהה, הוא שומר על ריאליזם ומזכיר כי במקרה של מתקפה רחבת היקף, החברה אינה פועלת בחלל ריק. "שדרגנו את היכולות שלנו באופן חסר תקדים ביחס למה שהיה בתחילת המלחמה", מדגיש שפיגלר, "אבל בסוף יש גם מדינה. אנחנו עושים את הכול בהתאם ליכולות שלנו, ואם חס וחלילה ייווצר כאן כאוס, זה ישפיע עלינו כפי שזה ישפיע על כולם".

אתגר מודרני נוסף המונח לפתחה של חברת החשמל הוא מהפכת כלי הרכב החשמליים, שצוברת תאוצה בשנים האחרונות ויוצרת עומסים חדשים ופתאומיים על רשת האספקה הביתית. שפיגלר מסביר כי מדובר בצרכן אנרגיה כבד משקל, המצריך היערכות מקדימה ברמת התשתית. "אם ישנו אזור שבו הרשת הנוכחית לא מתאימה לספק יותר אנרגיה מזו הקיימת, לא יהיה אפשר להקים בו יחידות טעינה חדשות, כי פשוט אין מאיפה להזרים את האנרגיה הנדרשת", הוא מבהיר. כדי למנוע צווארי בקבוק כאלו, בחברת החשמל פועלים לשדרוג כולל של המערכת באמצעות פרויקטים של הטמנת קווי מתח גבוה ומתח נמוך באדמה, שדרוג קווים קיימים והגדלת קיבולת האספקה של קווי ההולכה במתח העליון בשיתוף פעולה עם חברת 'נגה'. המטרה, לדבריו, היא לעשות את המרב כדי שכל מי שרוצה עמדת טעינה, יוכל לקבל את האנרגיה הדרושה לו.

לצד ההיערכות של התשתית הלאומית, שפיגלר מבקש להפנות זרקור לטעות צרכנית נפוצה ברמה הביתית, הגורמת לשרפת נתיכים והפסקות חשמל בתדירות גבוהה. הוא מסביר כי כאשר לבית מסוים יש הספק מוגבל, של 25 אמפר למשל, והדיירים מחליטים להתקין עמדת טעינה לרכב - הם מוסיפים למעשה צרכן כבד למשק הבית. "אם מפעילים את העמדה יחד עם שאר מוצרי החשמל הביתיים, היקף הצריכה יעבור במהירות את הרף הקיים, והנתיך פשוט יישרף", מתאר שפיגלר. הפתרון לכך דורש אחריות והגברת מודעות מצד בעלי הרכבים. שפיגלר מבהיר כי מי שמעוניין להתקין עמדת טעינה בביתו, צריך ברוב המקרים לפנות לחברה ולבקש הגדלת חיבור. זהו הצעד שיאפשר לקבל מהרשת את תוספת האנרגיה המתבקשת לטובת הרכב, וימנע תקלות מיותרות בזמן שמפעילים את מכשירי החשמל האחרים בבית.

מקום ראשון ברמת השירות

מהפכה נוספת שמלווה את החברה בתקופה האחרונה היא פתיחתו של שוק החשמל הביתי לתחרות מלאה, מהלך המאפשר לכל אזרח לעבור לספק פרטי וליהנות מהנחות. אלא שרבים בציבור תוהים מדוע דווקא חברת החשמל עצמה אינה מציעה חבילות מוזלות כדי לשמור על לקוחותיה. שפיגלר מבקש לעשות סדר בדברים ומבהיר כי ידיה של החברה כבולות באופן מוחלט על ידי הרגולטור. "כל עוד חברת החשמל מחזיקה ביותר מ־60 אחוזים מהלקוחות הניזונים ממתח נמוך - שזה בעיקר משקי בית ועסקים קטנים כמו קיוסקים ומסעדות - אנחנו בכלל לא רשאים להשתתף בתחרות".

שפיגלר מדגיש כי האבסורד הוא שהיכולת הכלכלית קיימת, אך המניעה היא רגולטורית בלבד. "התושבים שואלים ובצדק למה אנחנו לא מציעים חשמל מוזל, והתשובה פשוטה: אסור לנו. אנחנו רוצים ויכולים, ואנחנו מייצרים חשמל במחירים שווי ערך ליצרנים הפרטיים ואפילו זולים יותר. אבל בשלב זה הרגולטור אוסר עלינו להציע את עצמנו כספק בתחום התחרות, ובטח שלא לספק חשמל במחירים נמוכים מהתעריף המוכתב לנו".

אז מה בעצם משאיר את הפעילות של חברת החשמל רווחית?

"יעילות, מקצוענות, ומעבר לזה - הטיפול ברשת, בהולכה, בהשנאה (טרנספורמציה) ובייצור שעדיין נותר בחזקתנו", משיב שפיגלר, והוא מציין בגאווה את המהפך הציבורי שעוברת החברה בתחום השירות, "חברת החשמל מוכיחה את עצמה כגוף שירותי ממדרגה ראשונה. שנתיים ברציפות אנחנו מדורגים במקום הראשון בשירות מבין כל הגופים הממסדיים, החברות הממשלתיות והרשויות המקומיות, וזאת על פי דוח מבקר המדינה. השנה אף הגדלנו פי שניים את הפער בין המקום הראשון למקום השני". שפיגלר מייחס את ההצלחה ישירות להון האנושי של החברה: "חברת החשמל היא חברה טובה ומקצועית עם עובדים מעולים וממלכתיים בצורה בלתי רגילה. הם מבינים היטב את המשמעות שלהם במסגרת הצרכים הלאומיים של המדינה בשגרה, ובעיקר בחירום. הם משפרים כל הזמן את הביצועים ונותנים יותר תפוקות, מה שמתבטא בשטח ומוביל בסופו של דבר גם ליכולת להרוויח".

את ההבדל העיקרי בין החברה הממשלתית למתחרים הפרטיים בשוק, הוא רואה ביעד שאליו מנותבים אותם רווחים. "את הרווח כולו, ללא יוצא מן הכלל, אנחנו משקיעים מיד בחזרה ברשת - בחלוקה ובהולכה", הוא מבהיר, "אנחנו לא לוקחים לכיס כלום ולא מחלקים דיבידנדים מהרווחים הללו. הכול מושקע במערכות שאנחנו אמונים עליהן ומחויבים לפתח. זה קו שמבדל אותנו מיצרן פרטי - שאנחנו לא צרי עין כלפיו חלילה, זה בצדק רב - שרווחיו נכנסים לכיסם של בעלי המניות".

לסיום, שפיגלר מבקש לחדד את תפיסת העולם המובילה את החברה, במיוחד בהקשר של יהודה ושומרון. "מבחינת חברת החשמל, כל התושבים הם לקוחות זהים לחלוטין", הוא מדגיש, "אנחנו מתייחסים לכל הלקוחות כאזרחים שאנחנו צריכים לספק להם חשמל, ללא שום הפרדה. אנחנו צריכים לספק חשמל לכולם, ללא יוצא מן הכלל, בצורה איכותית ויציבה". ■

"התושבים שואלים ובצדק למה אנחנו לא מציעים חשמל מוזל, והתשובה פשוטה: אסור לנו. אנחנו רוצים ויכולים, ואנחנו מייצרים חשמל במחירים שווי ערך ליצרנים הפרטיים ואפילו נמוכים יותר. אבל בשלב זה הרגולטור אוסר עלינו להציע את עצמנו כספק בתחום התחרות, ובטח שלא לספק חשמל במחירים נמוכים מהתעריף המוכתב לנו"

בואו לצמוח ולהצמיח איתנו.

לכפר הנוער הדתי אמית עליה פ"ת

דרושים זוגות/רווקים למשפחתון בנים

אם אתם לא מפחדים מאתגרים, מסורים, יודעים לעבוד בצוות
ועם רצון להשפיע באמת בחינוך, מקומכם איתנו.

הצטרפו למשפחה

לפרטים, נא לפנות:
052-4620053

מגורים בכפר > קהילה מדהימה > גמישות מקצועית > תנאים סוציאליים

משרד התפוצות והמאבק באנטישמיות
עמי AMI
JPPI
The Department of Zionist Jewish Identity
המחלקה לזהות יהודית ציונית
WORLD ZIONIST ORGANIZATION

על מדינה ויהודים

כיצד נרצה לעצב את מערכת היחסים בין יהודי ישראל לאלה שמחוצה לה

המחלקה לזהות יהודית ציונית בהסתדרות הציונית
העולמית מתכבדת להזמינכם לכנס רעיוני

ו' באב תשפ"ו | 20 ביולי 2026 | 9:00 - 15:00 | בית נפש בנפש, שדרות יצחק רבין 10, ירושלים

השר עמיחי שיקלי
צילום: באדיבות משרד התפוצות והמאבק באנטישמיות

השר אופיר סופר

יעקב חגואל
צילום: מרק ישראל סלם

עו"ד רועי אביקסיס
צילום: עדי ירחי

הרב דורון פרץ
צילום: Yacov Segal

הרב שמואל אליהו
צילום: אלישע גרוסברג

מייקל אייזנברג

הרב אליהו בירנבוים
צילום: צוות עמיאל

עדי בלוט

הרב אבי ברמן

הרב ד"ר יונה גודמן

ד"ר יפה גיסר
צילום: ברוך גרינברג

זאב גרשינסקי
צילום: יוסי צבקר

ח"כ משה קינלי טור-פז

רותם יהושע

אבי כהן סקלי
צילום: לע"מ

שלומית מאלי
צילום: שלומי פרין

הרב דני מירוויס
צילום: Yacov Segal

חגי סגל
צילום: מקור ראשון

עמית סגל

הרב יוני סמואל
צילום: שלומי אמסל

רייצ'ל פינק

ד"ר שוקי פרידמן

אלישבע קופפרמן

צביקה קליין

נעמה קלר

הרב יוסף צבי רימון
צילום: Yacov Segal

הרב יהושע שפירא
צילום: דוד שטיין

הרב יובל שרלו
צילום: ארי כץ

מכת פתיחה

בשם השמרנות: ההימור המסוכן על האוצר הלאומי

בשעה שאתם קוראים את השורות האלה, אולי אתם אחרי ארוחת שבת דשנה, שרועים בנחת על הספה, העפעפיים כבדים, העיניים מתחילות להיעצם. תנו להן, נמנמו לרגע, ותחלמו איתי חלום מוזר. בחלום הזה, מעולם לא מצאנו גז מול חופי ישראל. ההימור הכבד שיצחק תשובה לקח התברר כטעות מבאסת. אבל קרה דבר אחר. אילון מאסק, הטריליונר הראשון בהיסטוריה, החליט שהוא מתגייר, הפך לציוני אדוק ותרם למדינת ישראל 300 מיליארד שקלים.

ישיבת ממשלה. השרים מתווכחים בשאלה מה לעשות באוצר הפתאומי. שר האוצר מציע להפחית מיסים, למשוך לישראל חברות וכישרונות ולהקל על המעמד העובד. שר הכלכלה רוצה למלא את הנגב במפעלים רובוטיים ולהפוך את ישראל לבירת הייצור המתקדם של העולם המערבי. שרת התחבורה חולמת על רכבת מהירה מקריית שמונה לאילת, על שדרוג הכבישים ועל הרחבת נמלי הים והאוויר שתאפשר להפוך את מדינת ישראל למרכז סחר עולמי. השר לביטחון לאומי מבקש עשרות מיליארדים למלחמה בפשיעה, וסכום דומה למיגון ולהכנת המשק לרעידות אדמה ולמצבי חירום. גם שר הביטחון, שר החינוך, שר הבריאות ושר הרווחה מנופפים בתוכניות משלהם.

פתאום קם שר האנרגיה, דופק על שולחן הממשלה ואומר: שרים יקרים, הרעיונות שלכם נחמדים, אבל ראש הממשלה כבר העביר אליי את התקציב. אני מתכוון לקחת את כל הכסף הזה, לקנות בעזרתו גז ולטמון אותו עמוק באדמה כדי שלמדינת ישראל יהיה גז ב־40 השנים הקרובות. לא יודע מה איתכם, אבל זה השלב שבו אני הייתי מתעורר בבהלה.

הרעיון נשמע מופרך כשהכסף מונח על השולחן, ומשום מה הוא נשמע לנו אחראי כשהכסף קבור בתצורה של גז מתחת לים. אבל מבחינה כלכלית זו אותה החלטה: כל כמות גז שאנחנו בוחרים להשאיר באדמה היא כמות שאנחנו מוותרים על מכירתה, וכל כמות שאנחנו מוותרים על מכירתה עלינו לראות אותה כאילו בחרנו במודע לקנות אותה. וממש כמו שלא הייתם רוצים שמנהלי קרן הפנסיה שלכם ישקיעו את כל חסכונותיכם בפוזיציה על מחיר הגז העתידי, כך לא נראה לי נכון שהאוצר של מדינת ישראל יהיה תלוי במחירי הגז העולמיים. במיוחד בתקופה של שינויים טכנולוגיים יוצאי דופן כמו זו שאנו חיים בה.

מבקר המדינה מתח ביקורת על ועדת דיין, ששנתיים לאחר מינויה טרם פרסמה את מסקנותיה. ועדת דיין, או בשמה הרשמי הוועדה הבין־משרדית לבחינת מדיניות משק הגז הטבעי וחיזוק הביטחון האנרגטי, אמורה לדון ולהמליץ על מדיניות ייצוא הגז של ישראל. אך ייתכן שכל עכבה לטובה, כי בשנתיים האלה השתנו המון דברים בעולם.

בנובמבר 2025 השיק ממשל טראמפ את Genesis Mission, מאמץ לאומי שנועד לרתום בינה מלאכותית, מעבדות לאומיות, מחשבים קוונטיים ומחשבי־על להאצת תגליות מדעיות, במיוחד בתחומי האנרגיה, ובכלל זה תחום ההיתוך הגרעיני. לא איכנס להסבר הטכני מהו היתוך גרעיני. בכל זאת, הרגע התעוררתם משנ"ץ. רק נאמר את זה: היתוך גרעיני הוא חיקוי של תהליכי הפקת האנרגיה שמתרחשים בשמש, וביום שבו טכנולוגיית ההיתוך הגרעיני תבשיל, העולם יזכה באנרגיה זולה מאוד וזמינה מאוד, ורוב מקורות האנרגיה הקיימים היום פשוט לא יהיו שווים הרבה. כן, כולל הגז שלנו.

מי שחושב שמדובר במדע בדיוני, מוזמן להכיר את שר האנרגיה האמריקני כריס רייט. רייט אינו פוליטיקאי שנקלע לתחום. הוא למד היתוך גרעיני ב־MIT, ובגלגולו הקודם היה מחלוצי מהפכת הפצלים. האיש שעזר לנפץ את כל תחזיות האנרגיה של העשור הקודם מתכנן עכשיו לנפץ את אלה של העשור הבא. בספטמבר האחרון הוא אמר לבלומברג כי "חשמל מסחרי מאנרגיית היתוך יכול להגיע בתוך שמונה שנים, ואופתע מאוד אם ייקח יותר מ־15", והוסיף שאת הנתיב המסחרי להיתוך "נדע עוד במהלך הקדנציה של טראמפ". ל־BBC הוא הסביר שבזכות הבינה המלאכותית והמעבדות הלאומיות, הדרכים לרתום את אנרגיית ההיתוך יתבררו "בחמש השנים הקרובות".

אפשר להתווכח עם התחזיות של רייט, ואכן מפת הדרכים הרשמית של משרדו זהירה יותר, אבל אי אפשר להתווכח עם הכסף: מאחורי ההצהרות עומדים צו נשיאותי, 17 מעבדות לאומיות, 40 אלף מדענים, והשקעה פרטית של יותר מ־14 מיליארד דולר בחברות היתוך. וכשמעצמה מגדירה משהו כהכרח אסטרטגי ושמה עליו כסף, הוא נוטה לקרות. תשאלו את אינטל, ששוויה זינק כמעט פי שישה בפחות משנה, רק כי האמריקאים לא רוצים לסמוך על ייצור שבבים בטאיוואן.

ואם העולם היה זקוק לתזכורת מדוע השקעה בטכנולוגיות להפקת אנרגיה היא אינטרס גאו־פוליטי, באו מלחמת רוסיה־אוקראינה וסגירת מצר הורמוז והדגימו עד כמה אספקת האנרגיה של המערב תלויה בקפריזות של דיקטטורים. כאן טמון הפרדוקס: אותו טיעון ביטחוני שגורם לנו לשמור את הגז באדמה, הוא שדוחף את האמריקאים לעשות בדיוק את ההפך - להפיק ולייצא כמה שיותר ממנו עכשיו, ובמקביל לפתח את הטכנולוגיות שיחליפו אותו בעתיד.

הוכחות ראשונות לתחזית של רייט כבר בדרך. צוות של IBM ומעבדת Oak Ridge ביצע, לראשונה אי פעם ובאמצעות שילוב של מחשב־על ומחשב קוונטי, חישוב מדויק של אחד האתגרים הפיזיקליים בדרך לייצור מסחרי של טריטיום - חומר נדיר מאוד בטבע, שייצורו נחשב לאחד מצווארי הבקבוק הקשים בדרך להיתוך מסחרי. לא, זה עדיין לא כור. זו סוגיה אחת מתוך רבות שדורשות פריצת דרך. אבל ההבטחה הגלומה ב־Genesis מתחילה להתממש: בינה מלאכותית ומחשוב קוונטי שמכווצים עשורים של ניסוי וטעייה במעבדה לחודשים של חישוב.

חשוב להבין שמחיר הגז לא ימתין בנימוס עד שכור ההיתוך הראשון יתחבר לרשת. מחירו של משאב מתכלה נקבע ביום שבו המפיקים הגדולים מתחילים להאמין שהתחליף בדרך. אם קטאר תעריך שהגז שלה יהיה שווה מעט מאוד ב־2045, היא לא תחכה - היא תציף את השוק כבר ב־2035, במחיר שאיש אינו יכול להתחרות בו.

וזה כבר מתחיל לקרות בפועל. קטאר מכפילה את תפוקת North Field וארצות הברית של Genesis - רשמה ב־2025 שיא כל הזמנים בהחלטות השקעה על ייצוא גז, בדרך להכפלת כושר הייצוא עד שנת 2031. רשמית, זה בגלל הביקוש האסייתי. בפועל, שני המפיקים הגדולים בעולם מתנהגים כמו מי שיודעים שהזמן אוזל. וכשהשחקנים עם הקלפים הכי טובים בשולחן ממהרים למכור - כדאי לשאול מה הם יודעים שוועדת דיין עוד לא הספיקה לדון בו.

ומכיוון שכל חברי ועדת דיין הם, כמובן, קוראים אדוקים של 'בשבע' שאינם מחמיצים את המדור הכלכלי, הנה הקריאה שלי אליהם: שחררו את הגז. הגדילו את היצוא, האיצו את ההפקה והמירו לכסף כל מה שאינו דרוש לביטחון - ומהר. אל תהמרו באוצר הלאומי על מחיר הגז בעוד עשרים או ארבעים שנה.

ודאי שצריך לשמור גז לשעת חירום. אבל את הכמות יש לקבוע באמצעות מבחן אחד: אילו לא גילינו גז, אך יכולנו לקנות אותו היום במחיר ההפקה, כמה היינו בוחרים לקנות ולטמון באדמה ליום סגריר? זו הכמות שצריך לשמור. כל מטר מעוקב יותר מזה אינו ביטחון אנרגטי אלא הימור על מחיר הגז. את כל השאר יש למכור, ויפה שעה אחת קודם.

הכותב הוא ד"ר לכלכלה ומנכ"ל קבוצת הייעוץ תבור־סמקאי TCG

יותר מאלף מילים שלומי ברטוב

האם שנת 2026 היא שנת שיא במיזוגים ורכישות?

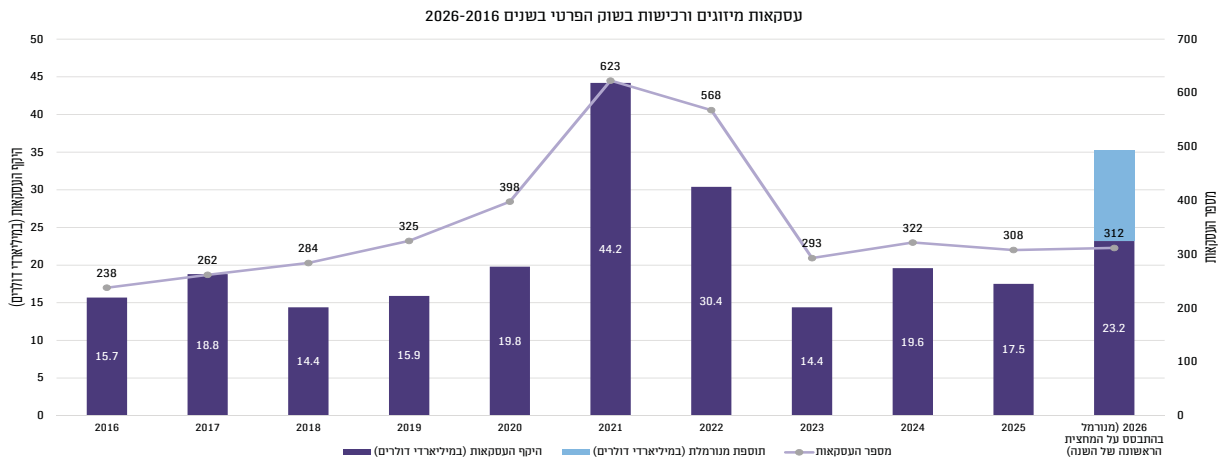

במחצית הראשונה של 2026 דווח על 325 עסקאות בהיקף של כ־32.6 מיליארד דולרים, שמתוכן הושלמו 238 עסקאות בשווי מצטבר של כ־13.4 מיליארד דולר. בקצב הנוכחי, השוק הפרטי צפוי להגיע השנה לכ־312 עסקאות בהיקף של יותר מ־23 מיליארד דולרים.

נתונים אלה ממצבים את 2026 כשנה הפורה ביותר בעשור האחרון, להוציא את שנות השיא, 2022-2021. היקף העסקה הממוצע עומד על כ־74.5 מיליון דולרים, נתון המשקף את התבגרות השוק, את הבשלת האקוסיסטם ואת יכולתן של חברות ישראליות להגיע לעסקאות גדולות יותר. הדוח משקף שוק ישראלי בוגר, יציב ואטרקטיבי, שממשיך למשוך הון גם בסביבה מורכבת.

הכותב הוא שותף ומנכ"ל פאהן קנה יועצים GT Israel

יש מושג צוות "כלכלה קלה"

בועת נכסים

בועת נכסים היא מצב שבו מחירו של נכס, כמו דירה, מניה או מטבע דיגיטלי, עולה בהתמדה, עד שהוא חדל לשקף את ערכו הכלכלי ומתחיל להישען בעיקר על הציפייה שהמחיר ימשיך לעלות. במצב כזה, אנשים קונים את הנכס פחות בגלל התועלת או ההכנסה שהוא צפוי להניב, ויותר מתוך אמונה שיוכלו למכור אותו בעתיד במחיר גבוה יותר.

זהו תהליך שקשה לזהות בזמן אמת. כל עליית מחיר מחזקת את התחושה שהעלייה מוצדקת, מושכת קונים חדשים ומזינה עליות נוספות. כך המחיר עצמו הופך לסיבה לקנות, במקום שהערך הכלכלי של הנכס יהיה הסיבה.

בועות יכולות להימשך חודשים ואף שנים. כל עוד יש קונים חדשים הן עשויות להמשיך לתפוח, אולם בשלב מסוים מתברר שמחירו של הנכס כבר גבוה בהרבה מערכו הכלכלי. די בשינוי קטן בציפיות או בירידה בביקוש כדי לגרום לגל מכירות, והמחירים מתחילים לרדת במהירות. זהו הרגע שבו אומרים שהבועה התפוצצה.

מבחינה כלכלית, בועה אינה רק עליית מחירים חדה. מחירי השוק נועדו לשקף מידע על ערכם של נכסים ולכוון את ההון להשקעות היעילות ביותר. כאשר המחיר מתנתק מערכו הכלכלי של הנכס, הוא שולח למשק איתות שגוי. הון, אשראי ומשאבים זורמים לנכסים שמחירם עולה, גם אם אינם יוצרים ערך המצדיק זאת. לכן, הנזק של בועה אינו מתמצה בירידת המחירים שבסופה, אלא גם בהקצאת משאבים פחות יעילה לאורך הדרך.

הכותבים ממערכת דף הפייסבוק "כלכלה קלה", המנגיש כלכלה בשפה קלה ואקטואלית

המכללה האקדמית
הרצוג
מייסודן של מכללות ליפשיץ והרצוג
אלון שבות ▪ ירושלים ▪ מגדל עוז

חינוך
מן השמיים שלי

יום היכרות
ח' אב
22.7.26

המכללה האקדמית הרצוג מובילה את הדור הבא של מערכת החינוך בישראל
באמצעות מגוון חוגים לתואר ראשון ושני, תוכניות לימוד עשירות,
טכנולוגיות למידה מתקדמות וסגל מרצים מהשורה הראשונה

תעודות מקצועיות
אפשרות לתעודות יישומיות בנוסף לתואר

תוכניות מצטיינים
תוכנית המקנה תואר בשלוש שנים, ובחינם

מערך הסעות
להגיע ללימודים באמצעות מערך הסעות בפריסה ארצית

מערך מלגות
שנה ראשונה חינם ומלגות ייחודיות לזכאים

חינוך מיוחד | לשון | אנגלית | אזרחות | תושב"ע | מתמטיקה | מדעי המחשב | מדעי הטבע
היסטוריה | לימודי א"י | תקשורת | תנ"ך | מחשבת ישראל | ספרות - אפשרות לשלב עם לימודי משחק

תואר ראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 077-9915237 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

אמציה סמקאי
לתגובות: amatzia@tlv-consulting.com

על הנייר

נועם מדר

פריורטק: המניה שנותנת לך חברה אחת בהנחה ואת השנייה בחינם

לפעמים בשוק ההון יש אנומליות במניות שנראות כמו הזדמנות טובה מכדי להיות אמיתית. אז חשוב להבין שגם כשמוצאים הזדמנות כזאת, יש בה סיכון. הכירו את פריורטק.

פריורטק היא חברה המשויכת לסקטור השבבים, אבל נמצאת פחות בכותרות. מיד נבין שהסיפור שלה דווקא מעניין מאוד. זו חברת אחזקות ישראלית שנשענת על שני נכסים עיקריים: נתח של 21% בקמטק, יצרנית ציוד הבדיקה לשבבים שנסחרת בנאסד"ק ובתל אביב, ואחזקה של כ־25% באקסס, חברה סינית שמייצרת מארזים ומצעים לשבבי בינה מלאכותית. את אקסס פריורטק אינה מחזיקה ישירות אלא בעקיפין, דרך חברת הבת אמיטק. יש לה גם נכס נדל"ן במגדל העמק, קרקע ומבנים שמושכרים לפי.סי.בי טכנולוגיות, פלח קטן יותר בתמונה הכוללת.

עכשיו למספר שגרם לי לשפשף את העיניים. פריורטק נסחרת לפי שווי של כ־3.6 מיליארד שקלים, אך חבילת מניות קמטק שהיא מחזיקה שווה לבדה כ־4.3 מיליארד שקלים. כלומר במחיר הנוכחי אתה קונה את מניות קמטק בהנחה של כ־10% משווי השוק שלהן, ומקבל את אקסס בחינם. וזה לא נכס זניח: אקסס מכרה אשתקד ב־291 מיליון דולר, וברבעון האחרון הכנסותיה זינקו ב־79% והרווח שלה נסק ב־250%.

למה דווקא עכשיו?

כי יש תאריך. היום (חמישי), 16 ביולי 2026, ועדת הרישום של בורסת שנזן דנה בתשקיף ההנפקה של אקסס. אישור התשקיף יצמיד לראשונה תג מחיר סחיר לנכס שהשוק מתמחר היום באפס. יעד ההשלמה הוא סוף ספטמבר, והערכות השווי בתקשורת מדברות על עד כ־2 מיליארד דולרים. במילים אחרות: כל שקל שיוצמד לאקסס הוא רווח שאינו מגולם היום במחיר.

בעל השליטה, רפי עמית, לא מסתיר את הכיוון. בריאיון לביזפורטל השבוע הוא הסביר למה ההנפקה נעשית בסין ולא בנאסד"ק: "זו חברה סינית, והלקוחות הגדולים שלה נמצאים בסין. הבורסה בסין מעניקה לחברות כאלה שוויים גבוהים מאוד". ולגבי מה שיקרה אחר כך, הוא היה ישיר: "אני מניח שנממש בהדרגה את ההחזקות שלנו שם". כשנשאל אם פריורטק לא תיוותר שלד ריק, ענה: "אין לנו כוונה להיות בחברות שאין לנו השפעה עליהן". זו שפה של הצפת ערך, לא של ישיבה על הגדר.

הדאונסייד

כאן אני עוצר את ההתלהבות, כי חשוב לי שתראו את התמונה המלאה. פריורטק היא לא דרך זולה לברוח מהסיכון של קמטק, אלא בדיוק ההפך: קמטק, שמהווה את רוב שוויה של פריורטק, נסחרת סביב מכפיל רווח עתידי של 40, וכבר ירדה כ־34% מהשיא שרשמה במאי. אם קמטק תמשיך לרדת, הפוזיציה תיפגע משמעותית. הדיסקאונט הוא כריית, לא ביטוח. ושוק ההון של סין, נזכיר, אינו צפוי. הראיה לכך היא שהדיבורים סביב ההנפקה הזאת קיימים כבר משנת 2018, והיא כבר נדחתה בעבר.

אז מה יש כאן בשורה התחתונה? חברת אחזקות שנסחרת בדיסקאונט של 20-50% על הנכסים שלה, תלוי בשווי שאקסס תקבל בהנפקה. זו לא המלצה חמה, אלא עיוות שנוצר בשוק, כזה שיכול להיסגר מהר או להתפתח דווקא לכיוון השלילי. הגישה שלי תמיד הייתה שצריך להיות צודק בשבע מתוך עשר השקעות, ולתת למנצחות לרוץ. פריורטק היא בדיוק המקרה שבו היחס הזה עובד לטובתך. תחשבו על זה.

הכותב הוא בעלים ומנהל השקעות ראשי בקרן הגידור 'אופורטוניטי גלובל' ומבעלי חברת GNA Sport&Finance לליווי פיננסי לספורטאים

הכתוב אינו מהווה ייעוץ השקעות ו/או תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם. אין לראות במידע בסקירה זו כעובדתי או כמכלול כל המידע הידוע, ולכן אין להסתמך על הכתוב בה ככזה

נחמדים מזהב

הרב יצחק ליפשיץ

פרשת דברים

"ראה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמורי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה" (דברים ב, כד). המלחמה בסיחון בישרה את תחילת יישוב הארץ. "היום הזה אחל תֵּת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמיים" (דברים ב, כה). משה רבנו מתאר את מלחמות ישראל בעבר הירדן בצירוף הוראות ברורות של הקדוש ברוך הוא עם מי מותר להילחם ועם מי אסור. אבל להבדיל מן הניסים שעם ישראל הורגל בהם, ובעיקר להבדיל מהמלחמה עם מצרים, אשר בה נאמר "ה' יילחם לכם ואתם תחרישון" (שמות יד, יד), המלחמה בסיחון מבשרת פרק חדש: את ארץ ישראל צריך לכבוש.

חובת הכיבוש הדורשת מעורבות אנושית, תחרות על חבל ארץ, תחרות שיש בה יריבים. תחרות זו היא גורלו של האדם מאז שנברא. כבר אז נצטווה האדם לרדות בדגת הים ובעוף השמיים. האדם איננו עומד מחוץ לעולם, כפי שמדמים לעצמם טבעונים. כל פעולה אנושית, כל הישג, דוחק את רגליהם של אחרים. כל הצלחה כלכלית היא התייצבות בתוך העולם מתוך יריבות, ואפילו חלקית. יריבות צריכה להיות צודקת כמובן, אבל אי אפשר בלעדיה.

בני ישראל יכלו להילחם בסיחון אבל לא באדום, בעמון ובמואב, משום שלהם הבטיח הקדוש ברוך הוא את ארצם. יש אפוא מגבלות לתחרות, אבל יש תחרות מוצדקת. בלעדיה אי אפשר לשרוד. הצלחה כלכלית, כזו שאיננה תלויה במזל בלבד, זקוקה לכניסה בעובי הקורה, להתמודדות, גם כשהיא על חשבון אחרים, כל עוד היא נעשית על פי אמות מידה של צדק ומוסר.

הכותב הוא פרופסור לפילוסופיה ומחבר הספר 'כלכלה וערכי היהדות'

עצם העניין

שי אלון

בזמן שהנגיד לוחץ על הבלם, ביהודה ושומרון לוחצים על הגז

הפחתת הריבית האחרונה ברבע אחוז, הרביעית במספר מאז החל בנק ישראל ברצף הפחתות בשיעור של רבע אחוז, היא צעד נכון שמעיד שגם בבנק המרכזי מבינים שהמשק זקוק להקלה. אולם למרות המגמה החיובית, הריבית עדיין עומדת על 3.5% וממשיכה להכביד על מאות אלפי נוטלי משכנתאות, על שוק הדיור, על היזמים ועל בעלי העסקים. כשהאינפלציה כבר התמתנה ל־1.9%, קרוב מאוד למרכז יעד יציבות המחירים של בנק ישראל, שוב מתעוררת השאלה האם קצב הפחתות הריבית הזהיר תואם את צורכי השעה, או שהוא כבר מזמן הפך לגורם מעכב של השקעות, בנייה וצמיחה בתקופה שבה ישראל זקוקה להן יותר מתמיד.

על אף הביקורת המתמשכת שאני משמיע בנוגע למדיניות שיעורי הפחתת הריבית הזהירה מדי של בנק ישראל, אפשר למצוא בה נקודת אור בכל הנוגע לשוק הנדל"ן. בניגוד לענפים אחרים, הרי שבנוגע לענף הבנייה, שיעורי ההפחתה מפחיתים בפועל את עלויות המימון של היזמים, מקילים על רוכשי הדירות וחוסכים לרוב המכריע של המשפחות בין עשרות למאות אלפי שקלים לאורך חיי המשכנתא. אף על פי שבמרכז הארץ, שם מחירי הקרקע והפיתוח גבוהים במיוחד, גם סדרת ההפחתות האחרונה אינה מספיקה כדי להחזיר לשוק את התנופה הנדרשת, באזורי הפריפריה ובמחוז יהודה ושומרון בהחלט אפשר לשמוע את אנחות הרווחה של היזמים והרוכשים.

שוק הדיור זקוק כיום לשני מנועים שפועלים במקביל: האחד מוניטרי - המשך הפחתת הריבית, והשני ממשלתי - הגדלת היצע הקרקעות והדירות. בלי שילוב בין השניים, גם ירידת ריבית גדולה יותר לא תפתור לבדה את מצוקת הדיור. כאן בא לידי ביטוי ההבדל בין מדיניות מוניטרית ללאומית. בעוד שהריבית משפיעה על המשק כולו, המדינה עדיין יכולה להגדיל את היצע הדירות באמצעות תכנון, שיווק קרקעות, פיתוח תשתיות והסרת חסמים. דווקא בתחום הזה יהודה ושומרון הפכה בשנים האחרונות למקרה בוחן כלכלי מרתק.

משבר הדיור בישראל לא ייפתר באמצעות החלטות של בנק ישראל לבדן וגם לא רק באמצעות הטבות מס, אלא באמצעות הגדלה עקבית של היצע הדירות. אזור יהודה ושומרון מוכיח שאפשר לעשות זאת תוך חיזוק ההתיישבות, הביטחון והכלכלה גם יחד.

לכך מצטרפת הטבת המס החדשה לתושבי 64 יישובים ביהודה ושומרון, שהוגדרו יישובי קו העימות המזרחי. החל מאוגוסט 2026 ייהנו התושבים מזיכוי במס בשיעור של 7% באופן רטרואקטיבי מתחילת השנה - מהלך שמגדיל את ההכנסה הפנויה של המשפחות ומחזק את כדאיות המגורים באזור, אך גם מעביר מסר: מדינת ישראל רואה בהרחבת היצע הדיור ביהודה ושומרון חלק מהותי מפתרון משבר הדיור הארצי.

הטבת מס, לצד שילוב של מחירי קרקע נגישים יותר, קהילות איכותיות, מוסדות חינוך ותשתיות משתפרות, יכולה לעודד משפחות נוספות לבחור ביהודה ושומרון. כל משפחה שבוחרת לרכוש דירה בבית אל, בעפרה או בקרני שומרון מפחיתה את הלחץ מאזורי הביקוש ותורמת בעקיפין לאיזון שוק הדיור כולו.

הפתרון למשבר הדיור בישראל מחייב שילוב בין מדיניות מוניטרית שמעודדת השקעות ובין מדיניות ממשלתית שמגדילה בעקביות את היצע הדירות. יהודה ושומרון מוכיחים שכאשר המדינה מסירה חסמים, משקיעה בתשתיות ומאפשרת בנייה רחבה, ההיצע גדל, המחירים מתמתנים, וכל שוק הדיור בישראל יוצא נשכר. זו איננה רק מדיניות ציונית, אלא גם מדיניות כלכלית נכונה.

הכותב הוא ראש המועצה המקומית בית אל ויושב ראש ועדת הכספים במרכז השלטון המקומי

חגיגת קיץ במשביר

סט מזוודות

לבין הזמנים ב849 ₪

KENNETH COLE
NEW YORK

לחברי מועדון ומצטרפים חדשים

דגמים MANHATTAN // SHINE // INFLUENCE // ESSENTIAL

MASHBIR
המשביר לצרכן

בתוקף עד 31.7.26 או עד גמר המלאי, המוקדם שבהם. מלאי מינימלי: 1,500 יח'. מבחר צבעים. תקף בסניפי המשביר, למעט סניפי עודפים. בכפוף למגוון ולמלאי הקיים בכל סניף לחברי cal365vip/club365 ובכפוף לתקנון.

הרב אליעזר מלמד

לשאלות הלכתיות: ask@yhb.org.il

חטא המרגלים כמבחן אמונה לדורות

כשם שצום תשעה באב חמור מצום י"ז בתמוז, כך מכמה בחינות חטא המרגלים חמור מחטא העגל ← שני החטאים היסודיים של דור המדבר מלווים את ישראל בכל הדורות ← המרגלים חטאו בכך שלא הבינו את ערכה של הארץ ולא אהבו אותה ← מי שכופר בערכה של ארץ ישראל, כופר ביכולת לגלות את דבר ה' בארץ ← רוב מי שמבינים את ערכה של ארץ ישראל, מוצאים דרכים מעשיות כיצד להחזיק בארץ וליישבה תוך התמודדות עם האתגרים הקשים

ימי הצומות - חטא העגל וחטא המרגלים

חטא העגל - שבו עשו עגל מסכה והשתחוו לו (שמות לב), התרחש בי"ז בתמוז, וכפי שאמרו חכמים שבי"ז בתמוז נשתברו הלוחות (תענית כו, א). חטא המרגלים, שמוזכר גם בפרשת השבוע, פרשת דברים, אירע בתשעה באב.

כשם שצום תשעה באב חמור מצום י"ז בתמוז, כך מכמה בחינות חטא המרגלים חמור מחטא העגל, ועל כן לא נמחל עוון המרגלים, ועל כל השותפים בחטא נגזר שימותו במדבר. לא זו בלבד, אלא שיש אומרים שאין להם חלק לעולם הבא (סנהדרין קח, א). אמרו חכמים: "אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם בכיתם בכייה של חינם, ואני אקבע לכם בכייה לדורות" (סנהדרין קד, ב). באותה שעה נגזר על בית המקדש שייחרב ועל ישראל שיגלו מארצם (עיינו תנחומא שלח). כך אותו הלילה שבכו ומאסו בארץ חמדה הפך להיות ליל בכייה לדורות, עד שייבנה בית המקדש במהרה בימינו.

שני החטאים הגדולים

שני החטאים היסודיים של דור המדבר, חטא העגל כנגד טהרת האמונה, וחטא המרגלים כנגד יישוב הארץ, מלווים את ישראל בכל הדורות. העולם נמצא בתהליך תמידי של שינוי ועילוי, וממילא בכל דור מתעוררים אתגרים חדשים, ועולה טענה שהדרכת התורה אינה מתאימה לדורנו, וצריך לצרף לאמונה גם את עגל הזהב, היינו אידאולוגיות זרות או השפעות מדתות זרות. ועלינו להעמיק בתורה ולראות איך דווקא על ידה ניתן להתמודד עם האתגרים החדשים באופן המוצלח ביותר.

כיוצא בזה, בכל דור עלינו להתמודד עם קשיים חדשים בקיום מצוות יישוב הארץ, מאויבים שקמים עלינו מבחוץ ומקשיים שמתעוררים מבפנים. ועולה הטענה שאין אפשרות בעת הזאת להמשיך ליישב את הארץ. ושוב עלינו להתחזק לתקן את חטא המרגלים וליישב את הארץ על פי הדרכת התורה, ולהראות איך דווקא בזכות קיום מצוות יישוב הארץ, עם ישראל יזכה לרוב טובה וברכה.

במה חטאו המרגלים?

יש לשאול במה חטאו המרגלים? הרי לדעתם לא הייתה לעם ישראל יכולת לכבוש את הארץ, ואם העם יתעקש להילחם - יובס, וסכנה תרחף על קיומו. ואם כן, הייתה מוטלת עליהם חובה מוסרית להתריע מפני הסכנה, שכן קיומו של העם היהודי קודם למצוות יישוב הארץ. וגם אם טעו בהערכתם את המציאות, ובאמת ישראל יכלו לכבוש את הארץ, מכיוון שאמרו את דבריהם מתוך שכנוע פנימי, כדי להציל את העם מתבוסה וכיליון, לכאורה לא היה צריך להטיל עליהם עונש כה חמור, אלא לשבחם על האחריות הלאומית שגילו.

חטא מאיסת הארץ

אלא שהמרגלים חטאו בכך שלא הבינו את ערכה של הארץ ולא אהבו אותה. ולכן כשראו את הקשיים הכרוכים בכיבושה נפל ליבם, והחלו למצוא לעצמם צידוקים וטענות מדוע אי אפשר להיכנס לארץ. וכפי שנאמר: "וימאסו בארץ חמדה, לא האמינו לדברו" (תהלים קו, כד). לעומתם, יהושע וכלב שאהבו את הארץ ואמרו: "טובה הארץ מאוד מאוד" (במדבר יד, ז), ראו את המציאות נכוחה, והאמינו שאפשר לכבוש את הארץ, וכפי שאמר כלב לעם: "עלה נעלה וירשנו אותה, כי יכול נוכל לה" (במדבר יג, ל). אכן, התברר שהצדק היה עם יהושע וכלב. לוּ היו שומעים בקולם, כל דור המדבר היה ניצל וזוכה להיכנס לארץ. ודווקא המרגלים, שרצו כביכול לדאוג לשלומם של האנשים, שלא ימותו במלחמה, גרמו לכולם למות במדבר בחרפה.

חטא המרגלים ברוחניות

גם מבחינה רוחנית המרגלים חטאו. הם חשבו שחיי המדבר מקודשים ונעלים יותר, מפני שאין עוסקים בהם בענייני המעשה והחומר. כעין זה כתב רבי שניאור זלמן מלאדי, שהמרגלים לא רצו להיכנס לארץ ישראל בטענה שאין צורך לרדת לעולם המעשה, שכן אפשר לקיים את "התורה והמצוות ברוחניות ולא בעשייה גשמית", "אך באמת היו מוטעים, שהעיקר הוא לעשותם בארץ דווקא" (ליקוטי תורה שלח לח, ב).

אומנם ישנו שורש אמיתי לקטרוג: החשש הוא שמא העיסוק ביישוב הארץ ישכיח את לימוד התורה. וכדברי חכמים: "אמרה תורה לפני הקדוש ברוך הוא: ריבונו של עולם, כשייכנסו ישראל לארץ זה רץ לכרמו וזה רץ לשדהו ואני מה תהא עליי? אמר לה: יש לי זוג שאני מזווג לך ושבת שמו, שהם בטלים ממלאכתם ויכולים לעסוק בך" (הובא בטור אורח חיים רצ). התיקון הוא להקדיש את מחצית השבת לתורה, ולהמשיך את אורה וברכתה לששת ימי המעשה, שגם בהם צריך לקבוע עיתים לתורה.

כפירה באמונת הייחוד

יתר על כן, המרגלים חטאו כנגד האמונה, שכן עיקר האמונה שה' אחד, והוא המחייה את השמיים ואת הארץ, את הפרט והכלל. על כן עבודת ה' היא בלימוד התורה וביישוב הארץ. מנגד, העבודה הזרה מחלקת ומפרידה את העולם לתחומים שונים. הפירוד הגדול ביותר הוא הפירוד שבין השמיים לארץ, בין הרוח לחומר, שלעיתים נחשב לפירוד בין הטוב לרע.

הכופרים בערכה של ארץ ישראל כופרים ביכולת לגלות את דבר ה' בארץ, בכל המקצועות שמיישבים את הארץ, "בכל דרכיך דעהו". ואילו הדבקים במצוות יישוב הארץ דבקים באמונה שדבר ה' צריך להתגלות גם בכל התחומים הארציים. וזהו שאמרו חכמים: "כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שאין לו אלוק, וכל הדר בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוק" (כתובות קי, ב). והוסיפו: "כל הדר בחוץ לארץ כאילו עובד עבודה זרה" (שם).

חטא המרגלים בדורות האחרונים

גם בדורות האחרונים, כשהחלה ההתעוררות לשיבת ציון ויישוב הארץ מחדש, קמו מנהיגים שניסו להניא את ישראל להישאר בגולה בטענה כי צפויות להם בארץ ישראל סכנות רבות של רעב ומחלות, שוד ורצח. היו שאף האשימו את העולים כי במעשיהם הם מסכנים את הרוב היהודי שנותר בגולה ופועל להשגת זכויות שוות. והיו שטענו שהעולים לארץ יֵרדו מבחינה רוחנית ויאבדו מעם ישראל.

לימים התברר כי בציון הייתה פליטה, הן מפני השמד שבהתבוללות והן מההשמדה הפיזית של מיליוני היהודים שנותרו בגולה.

חטא המרגלים בדורנו

בדומה לכך היום, נדמה שהוויכוח על ארץ ישראל מבוסס על טענות ריאליות, האם ויתור על שטחים ימנע מלחמה או יקרב מלחמה? האם ניתן להחיל את הריבונות על יהודה ושומרון בלא לתת אזרחות לנוכרים שאינם מזדהים עם המדינה היהודית? אולם בפועל אנו מוצאים עובדה מעניינת. הרוב המוחלט של מי שאינם מבינים את ערכה המקודש של הארץ, מוצאים שיש קושי ליישבה ורוצים לסגת מחלקים ממנה, ולימים מתברר שהביאו אסונות על עם ישראל.

> נדמה שהוויכוח על ארץ ישראל מבוסס על טענות ריאליות, האם ויתור על שטחים ימנע מלחמה או יקרב מלחמה? האם ניתן להחיל את הריבונות על יהודה ושומרון בלא לתת אזרחות לנוכרים שאינם מזדהים עם המדינה היהודית? אולם בפועל אנו מוצאים עובדה מעניינת. הרוב המוחלט של מי שאינם מבינים את ערכה המקודש של הארץ, מוצאים שיש קושי ליישבה ורוצים לסגת מחלקים ממנה, ולימים מתברר שהביאו אסונות על עם ישראל

הרוב המוחלט של מי שמבינים את ערכה, מוצאים דרכים מעשיות כיצד להחזיק בארץ וליישבה תוך התמודדות עם האתגרים הקשים.

הרצון משפיע על הניתוח השכלי

משל למה הדבר דומה? לעצלן שמנסים לשכנעו לעבוד. אלף טענות "ריאליות" יטען מדוע לא כדאי לו לחפש עבודה. ראשית, יטען שעדיף לקבל קצבת אבטלה. נוכיח לו שאם יעבוד ירוויח יותר, יטען שיש אבטלה ואף אחד לא מחפש עובדים, וחבל לבזבז זמן על חיפוש עבודה. ימצאו לו עבודה, יטען שלא כדאי לקבל אותה כי בעל הבית רמאי, או שאולי מחר יציעו לו עבודה טובה יותר. ואם בכל זאת נצליח לשכנע אותו לעבוד, יחוש כאב בגבו. נרפא את גבו - יחוש בראשו. נרפא את ראשו - יסתכסך עם חבריו לעבודה. נפייס ביניהם - ייפגע מהתנהגותו של המנהל. וכן על זו הדרך, תמיד יהיו דברים שיפריעו לו לעבוד. כללו של דבר, הבעיה היא שהוא לא רוצה לעבוד.

כך המצב בכל שאר תחומי החיים: מי שאינו מעריך לימוד תורה, יתקשה לשקוד על לימודה. מי שלא מעריך את השירות הקרבי, לא ימצא בקרבו תעצומות נפש לעמוד באימונים המפרכים המכשירים אותו להיות לוחם. מי שלא מעריך את חיי המשפחה, לא ימצא בקרבו כוחות לכרות ברית נישואים ולהקים משפחה.

תוצאת חטא העגל וחטא המרגלים בדורות האחרונים

בעת הקמת התנועה הציונית (תרנ"ז, 1897) מנה העם היהודי כ־11 מיליון נפש, ואילו הערבים שהתגוררו בכל סביבות ארץ ישראל התנ"כית, כולל לבנון, סוריה ועיראק, מנו כ־5 מיליון, כאשר בשני עברי הירדן גרו כ־700 אלף ערבים. הייתה אז ההזדמנות לעם היהודי לחזור לארץ, ולפרות ולרבות בה. אולם רוב עמנו פחד לעקור עצמו מהגולה ולעלות לארץ, וליטול את גורלו בידיו כמצוות התורה. הניסיון היה עצום, שכן העלייה לארץ באותם הימים הייתה כרוכה בקשיים רבים ובסיכונים. אולם הסירוב לקיים את המצווה לעלות לארץ כאשר היה אפשר, היה בבחינת חטא המרגלים של ימינו, וכפי שהוזהרנו בתורה, המחיר על כך היה נורא. עברנו את השואה, את שלטון הדיכוי הקומוניסטי ואת ההתבוללות.

וכך כיום, בכל העולם ישנם כ־15 מיליון יהודים מוצהרים, ומתוכם בארץ כ־7 מיליון יהודים. לעומת זאת הערבים שבסביבות ארץ ישראל, שזכו ליהנות מפירות המהפכה התעשייתית, הרחבת ייצור המזון ושיפור הרפואה, עלו מכ־5 מיליון לכ־90 מיליון. אם נחשֵב גם את הערבים שגרו במצרים ובכל חצי האי ערב, הרי שלפני 120 שנה הם מנו כ־22 מיליון, רק פי שניים מהעם היהודי, וכיום (תשפ"ו) כ־270 מיליון.

אך הבטיח ה' שיגאל את עמו. ככל שנתחזק יותר בקליטת עלייה, בהתיישבות בכל מרחבי הארץ, בהגדלת התורה והאדרתה, כך נזכה להתקדם בתהליך הגאולה בלא ייסורים. ■

מכון קשר
הכנה לבר מצווה

מעיינות
מחברים עולמות

איגוד רבני קהילות
חיבור של מסורת

הקרן להתחדשות קהילות בישראל

כנס מלמדי בר מצווה

הארצי ה-3

קרית אונו - תשפ"ו

מלמדים לבר מצווה ורואים בכך שליחות ערכית?

מעוניינים ללמד נערים לבר מצווה?

בואו לפגוש מלמדי בר מצווה
מכל רחבי הארץ, להתחזק בגודל השליחות
ולקבל כלים שישדרגו אתכם בכמה רמות יותר!

יום שלישי ז' אב, 21.07 | בין השעות 9:30-17:30

בית הכנסת "שירת חיים" רחוב יצחק רבין 32 קומה 2 קרית אונו

שי יקר ערך לכל משתתף

בהשתתפות: **הרב שמואל אליהו שליט"א**
רבנים ואנשי חינוך ומקצוע מהשורה הראשונה

לפרטים והרשמה - חפשו: טיק-צ'אק כנס מלמדי בר מצווה

ישיבת ההסדר רמת השרון
גרעין תורני הרצליה
קהילת עוה
ישיבת תל אביב מעלה אליהו
ישיבת ההסדר רמת-גן

זיו מאור

כשמינוי הופך לעינוי

שופטי בג"ץ סיכלו את מינויו של יהודה אליהו לניהול רשות מקרקעי ישראל, רק כי הוא מקורב לסמוטריץ', טיעון שאין לו שום בסיס חוקי. את האמונה שכל הפוליטיקאים מוחזקים כמושחתים יש לעקור מהשורש

ביום רביעי בבוקר פסלו שופטי בג"ץ את כשירותו של יהודה אליהו לתפקיד מנכ"ל רשות מקרקעי ישראל, משום שהוא "מקורב לסמוטריץ'". ההחלטה לא מפתיעה. היא מתיישבת עם גאות הדספוטיזם (עריצות) השיפוטי שפוקדת אותנו בחודשים האחרונים, ובהלימה מלאה עם כל מה שהתרגלנו לצפות לו בתחום המינויים. אך לבל נהיה כאותה צפרדע המתבשלת בסיר. יש מקום לנצל את האירוע הזה כדי לבחון את התהליך האבולוציוני שהוביל אותנו למידת סדום הזאת, שבה מקורבות לשר היא פגם הפוסל מינוי, בשעה שהמועמד כשיר ואף מצטיין לפי כל פרמטר אחר.

העיקרון המכונן הוא שהשר לבדו נושא באחריות על התנהלות משרדו, ולכן יש לו חופש פעולה מלא במינוי והדחה של עובדי משרדו. אם, לדוגמה, שר הבריאות יחליט למנות מכונאי רכב לתפקיד בכיר בתחום הקרדיולוגיה, זה כנראה יגרום לתחלואה עודפת במחלות לב, וזה מצער מאוד, אבל זה מותר. כי כולם יודעים למה זה קורה, ולציבור ולנבחריו יש כלים שמאפשרים לגמול לשר רעה על החלטותיו הרעות.

אלא שאז באו שרים שהשתמשו לרעה בסמכות המינוי, ומינו אנשים בלתי כשירים לתפקיד רק כי החזיקו בפנקס אדום. לכן נחקק חוק שירות המדינה, הקובע ניתן למנות לתפקידים השונים רק אנשים כשירים. מבין הכשירים, השר חופשי למנות כרצונו. כמובן שתמיד מתעוררת השאלה מיהו כשיר, והמחסום המלאכותי הזה הפך בעצמו לקרדום לחפור בו: הוא איפשר לקבוע תנאי כשירות אובייקטיביים לכאורה, שנתפרו למידותיו של מועמד מסוים באופן החוסם מועמדים אחרים, עוד לפני שהמועמדות מגיעה לשולחנו של השר. אבל עדיין, אפשר היה בדוחק לטעון שדרישות הכשירות והמכרז היו משקולת מסוימת שחסמה פוליטיקאים מלהשתמש במשאב המשרות הציבוריות נגד האינטרס הציבורי.

אלא שהגולם קם על יוצרו בהדרגה: בשלב הראשון, חופש מינויים. בשלב השני, חופש מינויים מבין הכשירים. בשלב השלישי ההיגיון כבר החל להיסדק: אם מבין הכשירים נמצא מועמד המקורב לשר, יש להוכיח שלמועמד הזה יש "כישורים מיוחדים", כדי להשתיק ביקורת על כך שמא המועמד התקבל רק בגלל קרבתו לשר. אלא שבעולם האמיתי, כשמועמד הוא כשיר, קרבתו לשר אינה פגם אלא יתרון. היא מאפשרת הרמוניה בעבודה, וביטחון מלא של השר ביכולתו לתת אמון בעובד.

מה שגורם לדרישה הזאת ל"כישורים מיוחדים" הוא אמונה שורשית, שגויה עובדתית ופסולה מוסרית, שלפיה כל מה שפוליטיקאי עושה ממניעים פוליטיים הוא פסול, אלא אם יוכח אחרת. עברנו מהטענה המוצדקת שבה פוליטיקאי עלול לבצע מינוי מושחת לטענה הכוזבת שישנה חזקה שהפוליטיקאי יבצע מינוי מושחת. מי שדוגל בתפיסה הזאת כופר בדמוקרטיה, ולא אמורה להיות לו דריסת רגל בהליכי המינוי בשירות הציבורי.

אבל התפיסה הזאת אינה נחלתם של פקידים ושופטים בלבד. הד שלה נשמע השבוע מפיו של רואי כחלון, אשר מינויו לנציב שירות המדינה סוכל בשל חקירה מושחתת שיזמה נגדו היועמ"שית המודחת. כיום מכהן כחלון כממונה על מיגור הפשיעה בחברה הערבית. בריאיון למקור ראשון הוא ביקר את גרירת הרגליים בפרקליטות בטיפול בתופעה, אך שילב גם מס שפתיים כבד לאיסור על התערבות פוליטית בהחלטות היועמ"שית: "בעולמות האכיפה, הסמכות כולה נמצאת אצל היועמ"שית. עצמאות מערכת אכיפת החוק היא עיקרון חשוב שמנחה את כל המדינות הדמוקרטיות... מי שאמור לטפל באכיפה היא מערכת אכיפת החוק, שהיא גוף עצמאי, לא פוליטי, ואמור להיות מקצועי".

כחלון לא מדייק. עצמאות מערכת אכיפת החוק מפני הדרג הפוליטי היא לא "עיקרון חשוב שמנחה את כל המדינות הדמוקרטיות", אלא שיקול חשוב המאזן את ההתערבות הפוליטית בתביעה הפלילית, שהיא דרך המלך. נחזור על קלישאות היסוד: במדינות ומחוזות רבים בארצות הברית התובע הכללי הוא נבחר ציבור, תפקיד המוכר כשלב בסולם שבין ראש עיר למושל מדינה, משם מעפילים בדרך כלל לקונגרס. התובע הכללי הפדרלי בארצות הברית, כמו גם ראשי יחידות האכיפה המרכזיות, כולם מינויים פוליטיים מובהקים המתחייבים "לשרת לשביעות רצונו של הנשיא". בבריטניה תפקיד ראש התביעה מחולק בין חמישה בני אדם שונים לפי גזרות גאוגרפיות ומקצועיות. כל החמישה הללו הם פוליטיקאים, שרים בממשלת הוד מלכותה.

שאלת הפעלת מערכות האכיפה כדי לקדם אינטרסים פוליטיים תמיד נוכחת, ואין מדינה דמוקרטית שלא מתחזקת מגנונים להתמודדות איתה. אבל מה שקורה בישראל - נטרול מוחלט של נבחרי הציבור מניהול מערכות האכיפה - הוא טרלול קיצוני שמעביר את השלטון דה־פקטו לפקידים.

כשגם המכהנים במשרות אמון, כמו רואי כחלון, מאמינים שלפוליטיקאים אסור לנהל את המדינה, אין להתפלא שהשופטים פסלו את יהודה אליהו, למרות שהוא כשיר מקצועית, ורק בגלל שהוא עבד עם סמוטריץ' כתף אל כתף בעשורים האחרונים. את צורת החשיבה ששוללת מבחינה מוסרית את השיקולים הפוליטיים יש לעקור מן השורש בתור מה שהיא: צדקנות אנטי־דמוקרטית, מהלך מתוחכם שנועד להפקיע מהציבור את היכולת להכריע את גורלו באמצעות נבחריו.

ומאחר שאין כל בסיס משפטי לסיכול מינויו של יהודה אליהו, אני קורא למשלה לקיים את החוק ולמנות את אליהו, בלי בג"ץ ובלי מיארה.

מאיר סיידלר

בקונטקסט הפוליטי העכשווי - חוק לימוד תורה הוא איוולת

חוק יסוד לימוד תורה מזיק לנתניהו אלקטורלית, אך מעניק לו את הזמן הדרוש עד פיזור הכנסת כדי להקים ועדת חקירה מינורית לטבח 7 באוקטובר

אפתח באמירה עקרונית: אני בעד חוק יסוד לימוד תורה במדינת ישראל. בעיניי, מדינת ישראל היא ראשית צמיחת גאולתנו, ואני מצפה כמו רבים אחרים בציונות הדתית לקומה הנוספת שתיבנה בעזרת ה' מעל המפעל הציוני החילוני: הקומה הדתית־רוחנית. מבחינתי ראוי היה שמי שייזום חוק שמעגן את לימוד התורה כערך עליון במדינת ישראל יהיו אנשי הציונות הדתית ולא החרדים, כי הרי מה להם ולמדינת הכופרים. עד כאן באופן עקרוני.

אלא שעקרונות לחוד ומציאות פוליטית לחוד. אף כי תוכן חוק יסוד לימוד תורה שנכנס לספר החוקים של מדינת ישראל בזכות החרדים ושמתמצה בגרסתו הסופית בסעיף אחד - "לימוד התורה הוא ערך יסוד במורשת העם היהודי ובמדינת ישראל" - הוא ראוי מאוד, בהקשר הפוליטי הנוכחי החוק הוא חילול השם. כל כך למה? כי מה שקובע במקרה זה הוא לא הטקסט אלא הקונטקסט. גם אם אכן מדובר, כפי שטוענים רבים, בחוק הצהרתי בלבד שלחילונים אין מה לחשוש ממנו, הוא נולד מתוך המאבק על גיוס החרדים והועלה על ידיהם כתריס בפני גיוסם. ובתור שכזה הוא פסול.

פרט לאיוולת שהחוק הועלה בהקשר לגיוס החרדים, הוא גם מסב נזק אלקטורלי לנתניהו עצמו. לא נשאר מספיק זמן עד הבחירות כדי שהוויתור של נתניהו לחרדים שהציבור הרחב, כולל רבים ממצביעי הליכוד, מתנגד לו, יישכח. עד כאן הערכתי הפוליטית־אלקטורלית.

נשאלת השאלה, מה היא אפוא התועלת שמשקלה בעיני נתניהו גדול יותר מהנזק האלקטורלי. אם אני מבין נכון, אחד הדברים החשובים לנתניהו, שבשבילו הוא זקוק לתמיכת החרדים, הוא להקים עוד לפני הבחירות ועדת חקירה ל־7 באוקטובר שאינה ועדת חקירה ממלכתית. ועדת חקירה שכזו, לאחר שתתחיל לעבוד, תקשה מאוד על כל ממשלה עתידית להקים אחריה ועדת חקירה ממלכתית מתחרה. כללו של דבר: נתניהו נותן לחרדים את מבוקשם כדי שיתמכו בוועדת חקירה שאינה ממלכתית, כזו שלא תחקור אותו או שהופעתו בה תהיה וולונטרית בלבד.

היות שלאף ועדת חקירה (אפילו לא לוועדת חקירה ממלכתית) אין סמכות לאכוף את מסקנותיה, הכוח היחיד שעומד לוועדת חקירה בישראל הוא אמון ציבורי גורף בה, גם של הימין וגם של השמאל. בלי תמיכה ציבורית רחבה אין לוועדת חקירה מסוג כלשהו משמעות, לכל הדעות. נכון לרגע זה, אין בקרב הפוליטיקאים משני הצדדים אפילו ניצנים של הסכמה על ועדת חקירה שכזו.

בסביבתו של נתניהו ואצל נתניהו עצמו יש ניסיון לגמד את משמעות טבח 7 באוקטובר ולפיכך גם את הצורך בוועדת חקירה רצינית. מגמה זו באה לידי ביטוי בריאיון שערכה בתחילת השבוע העיתונאית אסתי פרז עם חבר הכנסת מיקי זוהר מהליכוד. אני מעריך את מיקי זוהר ובדרך כלל מסכים איתו. הכיוון הפוליטי של אסתי פרז פחות מתאים לי. אלא שבמקרה זה התהפכו היוצרות.

בשלב די מוקדם של הריאיון מיקי זוהר טרק לאסתי פרז את הטלפון. פיצוץ ריאיון על ידי פוליטיקאי הוא דבר שעלול לקרות, אך זהו נשק יום הדין שפוליטיקאים משתמשים בו במשורה. לכן מעניין לראות בגלל מה זוהר פוצץ את הריאיון: פרז ניסתה לדחוף אותו לאמירה שטבח 7 באוקטובר היה האירוע הנורא ביותר בתולדות מדינת ישראל. מיקי זוהר סירב. הוא היה מוכן להודות לכל היותר בכך שזה אחד האסונות - הוא נרתע מלהשתמש במילה טבח - הקשים ביותר שפקדו את מדינת ישראל מאז הקמתה, והוא אף מנה באותה קטגוריה את הנופלים בששת הימים (!) וביום הכיפורים. כאשר פרז עמדה על שלה הוא הגדיל לעשות והאשים אותה בכך שהיא מפלה בין דם לדם כאשר היא מחשיבה את מתי 7 באוקטובר יותר מאשר חיילים שנפלו במלחמות ישראל.

אלא שמיקי זוהר שכח דבר אחד: המאזינים אינם פוליטיקאים. גם אני לא, ולכן אני מרשה לעצמי להתנגד נחרצות לאמירותיו של זוהר, למרות שאני שייך למחנה הפוליטי שלו: אצל רוב האנשים שאני מכיר, הכול השתנה מאז הטבח הנורא ב־7 באוקטובר, הכול! וכן, אסתי פרז צודקת, הטבח של 7 באוקטובר היה בשביל אזרחי ישראל היהודים אירוע טראומטי יותר מכל דבר שקדם לו, בפרט הזוועות שחמאס דאג להפיץ - ואני חוסך מהקוראים את התמונות ואת העדויות שרצות לי בראש - שחלקן לא נראו אפילו בשואה.

פרט לכשל המוסרי בניסיון לגמד את טבח 7 באוקטובר ובכך לסלול את הדרך לוועדת חקירה מינורית בלבד - שתדלג על חלקו של ראש ממשלת ישראל נתניהו בקונספציה שהובילה לטבח - יש כאן כשל הסברתי שמיקי זוהר כנראה לא חשב עליו. לפני שבועות אחדים פרסמה "הנציבות האזרחית לתיעוד וחקר פשעי המלחמה ב־7 באוקטובר ובשבי" את הדוח המפורט ביותר שהתפרסם עד כה על הפשעים המיניים של חמאס. יושבת הראש, ד"ר כוכב אלקיים־לוי, מתרוצצת מאז עם ממצאי הדוח מבמה בין־לאומית אחת לשנייה כדי להוקיע את האדישות של העולם. ועכשיו בא מיקי זוהר ואומר: זה היה נורא, אבל לא נורא יותר ממלחמות ששת הימים ויום הכיפורים! אז למה כל ה"ג'נוסייד" הנורא הזה בפלשתינים, הפיכתם לשוכני אוהלים והעמקת הכיבוש בעזה?! אם זוהר צודק, כל זה לא מידתי ולא מוצדק?

ובכן, לא הפכתי לשמאלן, אבל האמת חייבת להיאמר: הוויתור של נתניהו לחרדים שבא לידי ביטוי בסדרת החוקים האחרונה, נועד לשרת מגמה פסולה שאי אפשר להסכים עימה.

לתגובות: meirse@ariel.ac.il

פרח
ישראל
רשת חינוך מיוחדת מאוד

בואו להיות חלק מנבחרת
פרח ישראל

הרשת הגדולה והמובילה בישראל
לחינוך מיוחד
מתרחבת ומגייסת
למסגרות חינוך מיוחד **ברחבי הארץ**:

צוותים מקצועיים
פרא רפואיים
קלינאית תקשורת, אחות, מנתחת התנהגות,
מרפאה בעיסוק, פיזיותרפיסטית
מטפלת רגשית, עובדת סוציאלית

צוותים חינוכיים
גננת, סייעת, מטפלת, מחנכת, מורה

*המודעה פונה לשני המינים

למה להצטרף אלינו?
- תנאים מצויינים
- יציבות תעסוקתית
- הכשרה וקידום מקצועי
- סיפוק יומיומי

לפרטים נוספים: **073.339.5500**
לשליחת קו"ח: korot@perach-israel.org

כ- 15,000 ילדים ובוגרים | **מעל ל- 5,000** אנשי צוות | **182** מוסדות | **מעל ל- 30** רשויות ויישובים

פרח ישראל לצמוח. להצמיח. להיות חלק ממשהו גדול.

עדי ארבל

תסמונת סטוקהולם של היועצים המשפטיים

הדחת מועצת הרשות השנייה על ידי בג"ץ מוכיחה פעם נוספת כיצד הייעוץ המשפטי משתק את הדרג הנבחר כדי לרצות את המערכת השולטת בקידומו. כדי להחזיר את הכוח לבוחר, נדרש שינוי חקיקתי שיכפיף את היועצים המשפטיים ישירות לשר הממונה

אפתח בווידוי: כשהוגשה מועמדותי לשמש כחבר מועצת הרשות השנייה, החלטתי שאני לא משקיע זמן בלהתכונן לתפקיד. מדוע? משום שקונן בי החשש שמועמדותי לא תאושר בשל היותי חלק מפורום קהלת. בתוך זמן קצר התברר שהחשש שלי היה מינורי מדי. מיד לאחר שהמינוי שלי ושל 14 חברי המועצה האחרים אושר בממשלה, הוגשו חמש עתירות שונות נגד המועצה החדשה ונגד השר הממנה, שר התקשורת שלמה קרעי. לבית המשפט העליון הספיקו שתי ישיבות של המועצה החדשה כדי להדיח לא רק אותי אלא את המועצה כולה, ולקבוע תקדים משפטי (ואולי בין־לאומי) כשהחזיר לחיים את המועצה הקודמת שכבר פוזרה לאחר שהשלימה את כהונתה.

מה גרם לבג"ץ לנקוט צעד כה קיצוני? שאלה מצוינת. פשפשתי וחקרתי בהחלטות בג"ץ ובנימוקי השופטים, ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה. כמאמר הרב קוק, החלטתי לדבר לא כי יש לי כוח לדבר אלא כי אין לי כוח לשתוק. התשובה הכואבת היא שבית המשפט העליון בוחר להתנהל כגוף פוליטי לכל דבר ועניין. אנו בעיצומם של מאבקי כוח פוליטיים בין הדרג הנבחר שמינה את המועצה החדשה ובין גופי תקשורת מסוימים. בית המשפט, שאמור לשמש כבורר, בוחר פעם אחר פעם להגן על הברנז'ה התקשורתית, כי זו מגינה עליו בחזרה. יד רוחצת יד. בעולם היחב"ל מכנים זאת ברית הגנה. וכאילו לא די בכך שהשופטים מצדדים מראש בצד מסוים, נתקלה הממשלה בבעיה נוספת, גם היא לא חדשה: הייעוץ המשפטי לממשלה מסרב להגן על מינוי המועצה החדשה. גם אנחנו, חברי המועצה, גילינו שהיועץ המשפטי של הרשות היה לנו לרועץ כשסירב לייצג את עמדתנו בפני בית המשפט, לא בהגנה על המינוי ולא באף סוגיה שבה הספקנו לדון. אותו יועץ אף הוסיף חטא על פשע כאשר לא אפשר לנו לקבל ייצוג משפטי חלופי. יתר על כן, בישיבה הראשונה של המועצה בהרכבה החדש החלטנו לאשרר החלטה של המועצה הקודמת. כאילו לא די בכך שהיועץ המשפטי התנגד להחלטתנו ואף מנע מאיתנו ייצוג עצמאי, במכתב ששלח תיאר את האופן דבו התקבלה ההחלטה שלנו באופן שקרי שלא תאם את המציאות.

האירוע המתואר הוא רק מקרה אחד בסדרה של התרחשויות שבהן היועץ המשפטי של הרשות לא נהג בהגינות כלפי חברי המועצה. לשם המחשה אספר כי למיטב ידיעתי, אותו יועץ משפטי לא טרח להשיב לאף מייל של חבר מועצה מתחילת כהונתה של המועצה החדשה ועד להקפאתה בידי בג"ץ. למעשה, היועץ המשפטי של הרשות לא שימש לרגע כיועץ של חברי המועצה ולא של יושבת ראש המועצה.

ליועץ המשפטי של הרשות השנייה קוראים אופיר ביתן. ביתן הוא בחור מזרחי, חובש כיפה סרוגה, שאולי אפילו מצביע למפלגת ימין. ניסיתי להבין מה גרם לו להיות נגדנו מתחילת הדרך. אך לא מדובר כאן בסיפור אישי על יועץ משפטי כזה או אחר. בעיניי ראיתי עוד שלל מקרים מהסוג הזה. מפאת קוצר הירייה, אסתפק בדוגמה פיקנטית אחת.

זכיתי לייצג את פורום קהלת בישיבת ועדת הכספים של הכנסת כשזו התבקשה לאשר סעיף 46 לשורה של ארגוני חברה אזרחית ובתוכם פורום קהלת. כאשר חבר כנסת אנונימי נופף בטענה הלא מבוססת כאילו פורום קהלת הוא גוף מפלגתי, הודיעה מיד היועצת המשפטית מטעם רשות המיסים שהנושא ייבדק לעומק, ורק לאחר ארבע ישיבות ושלל בירורים זכו תורמי פורום קהלת להטבת המס. לעומת זאת, כשחבר הכנסת עמית הלוי הציג חיבור בין עמותת 'בונות אלטרנטיבה' למפלגת מרצ, אותה יועצת משפטית, חובשת כיסוי ראש במקרה שתהיתם, אימצה ללא כל דיחוי וללא כל בדיקה את טענתה של חברת הכנסת נעמה לזימי שמרצ אינה מפלגה. העובדה שניתן היה באותה עת להיכנס לאתר מפלגת מרצ ואף להתפקד אליה, לא הרשימה את היועצת המשפטית.

ההסבר לתופעה זו טמון במענה לשאלת המפתח: מי הבוס של היועץ המשפטי? בעוד שיועץ משפטי בחברה עסקית או ארגון חברה אזרחית פועל כדי לסייע להנהלת הארגון, היועצים המשפטיים בגופים ממשלתיים מתיישרים עם הייעוץ המשפטי לממשלה. הוא שיקבע את עתידם המקצועי, אם יקודמו או לא. וכשהיועץ המשפטי לממשלה מסתכל למעלה, הוא לא רואה את ראש הממשלה, אלא את בית המשפט העליון שאליו הוא נכסף. מאיר שמגר, אהרן ברק, יצחק זמיר, אליקים רובינשטיין או מני מזוז - כולם היו יועצים משפטיים לממשלה לפני שעברו לכס השיפוט. יש שיאמרו שזה בדיוק מה שקרה לאביחי מנדלבליט, כששאיפתו לשמש כשופט בית משפט עליון העבירה אותו למחנה רק לא ביבי.

פעם חשבתי שיועצים משפטיים ימניים בגופים ממשלתיים מרגישים כמו אנוסים. עם הזמן ראיתי כיצד הם מפתחים באופן לא מודע תודעת עבדים המנסים לרצות את אדונם. לאחר מה שראיתי במועצת הרשות השנייה, הבנתי שאנו חוזים כאן בתסמונת סטוקהולם על מלא. שנים של דיסוננס קוגניטיבי בין העמדות האישיות לעמדות שמצופה מהם להציג עושות את שלהן. כדי להפוך את הדרך לקידום האישי והמקצועי לנעימה יותר, הם מפתחים נאמנות מלאה ואולי אף רגשי חיבה לשובים שלהם.

כדי לפתור את הבעיה הזאת דרוש שינוי חוקי אחד: על היועץ המשפטי להיות כפוף לשר הממונה. עד שזה יקרה, לא משנה זהות השר, ואפשר להמשיך להתעלם מקולם של הבוחרים.

הכותב הוא סמנכ"ל פורום קהלת ו מנהל הפורום לחברה האזרחית

לכבוד:
ראש העיר ירושלים, מר משה ליאון
חברי מועצת העיר והנהלת מנח"י

מכתב התראה גלוי

לנוכח היעדר מענה מצד עיריית ירושלים

שלום וברכה,

שבוע נוסף חלף ולצערנו טרם התקבל מענה.
ל-570 תלמידות הצפויות ללמוד בעז"ה בבית הספר בגילה
בשנה הבאה - אין מקום ראוי ללמוד בו.
בהוראתו ובברכתו של רב השכונה, הגר"א שלזינגר שליט"א,
אנו שבים ומזכירים כי לא נשלים עוד עם גרירת הרגליים
וההתעלמות מצרכי בנותינו.

אנו מתחייבים לפעול בכל דרך העומדת
לרשותנו כדי לשנות את המצב הנוכחי.

אנו קוראים לך, להתעשת ולהיפגש איתנו כדי לפתור את מצוקת המבנים לאלתר.
הפתרון בידיך!

הורי התלמידות:
מלכי לוין
מירי בן פז
חדוה מרקוביץ
בן פז יהודה אריה
ויקטוריה שוורץ
שרה בר
ברכה פינקל
יעל מרציאנו
נועה מלמד
מנחם ביטון
רבקה מיכאלי
משה מיכאלי
רבקה גיא
יואל גיא
נאוה גינצלר
ב. גפני
טובה אליוביץ
מרדכי גינצלר
שמעון גורנו
איילה גורנו
בתיה קרייזלר
יעל דרעי
יצחק רייטר
שלמה זרחי
מרים כהן
יהודית וילנברג
ידידיה כהן
טובי מונק
ראובן מונק
אילה שימל
תהילה אביטן
צופיה וולך
מנחם מונסונייגו
רמי פרידמן
פנינה ויינר
שמחה ויינר
יסכה גינצלר
טליה קורץ
שרה אידלשטיין
אברהם זריצקי
רבקה לובין
רבקה אלפסי
שירה גפן
יעל עדיקה
משה עדיקה
שירה כהן
יעל ברינגר
לאה קשמן
ישראל גפני
חיים קשמן
יעל עובדיה
שפרה לרנר
מרגלית טמשטט
יצחק יהודה טמסטת
מרים דסקי
ברכה פמיני
תהילה חזן
אלעד חזן
חוי פולסקי
שושנה מירון
מלכה פכטר
אליהו פכטר
מיכל חדד
תהילה הייזלר
שרה מסלטון
רחל טהרני
אליהו טהרני
יעקב מסלטון
שמואל גינצלר
מרים דיסמן
אליאור הפנר
ליבי חזן
דבורה הפנר
רחלי כהן
רות והב
יוסף אריאלי
יהודית קיפפן
משה והב
נועה ניימן
חסי לשקר
בנימין לשקר
עדי קיפר
עמי קיפר

תהילה רוזנברג
רבקה אדרי
שירה גוטליב
חסיה יידל
חני פרנקל
הילה משרקי
אלישבע שנקולבסקי
אלחנן פרנקל
אסתר סנגס
נועה אלמקייס
נתי אלמקייס
שירה שחר
נעמי מלכא
יהודה מלכא
רות דובין
יצחק (עמנואל) דובין
חני אביטבול
אלישבע עקריש
יונתן עקריש
נעמי גרוס
נעמי דניאל
תמר טלקר
חנה מנביץ
חיה שפירא
יפית מזל ירושלמי
אורה צדוק
יעל אלקובי
ציפי זק
מרדכי עובדיה
אביגיל קושלבסקי
רבקה קרייף
שירי הירש
יהודית אלחרר זמיר
מרדכי זק
חוה חנה הורוביץ
יעקב שוב
אביגיל שוב
אלחנן פרל
הינדי וייס
ליני ברוך
דור ברוך
יפה בן הראש
שרה אסבן
יונתן אלפסי
דוד הללויה
פנינה הללויה
חננית מנביץ
יוסף קאליש
מלכה שולמית קאליש
שלמה שיינמן
הדסה שיינמן
אליהו יוסף שימלמן
חגית שימלמן
אלישבע גורסיה
נחמה שיף
נאוה בראונשטיין
ליליאן לוי
מיכל אסתר בכר
אסנת עראקי הכהן
אלישבע אלישיב
יוסף אסבן
ישראל פינקל
חיה האס
אוריאל זקש
אורטל כהן
אהרן כהן
רבקה פלדמן
יוסף חיים ישראלי
אסתר שטיגליץ
דוד שטיגליץ
שמואל וינשטיין
שפרה חדד
סימה זליכה
יוני אניגר
נתנאל חיים שרון
רות שרון
בתיה אניגר
מיכל בירנצויג
רוזי אלקובי
נעמי נחמני
ברכה סעדון
רות גוטפרוינד
משה גוטפרוינד
ליאת ידיד
אלישבע באום
נסים בן חיון
תהילה משעלי
פרומי ויא
רבקה מכלוף

אסתי אמס
יהודה מירון
מלכה שעיו
רבקה דולינסקי
נתנאל שעיו
אביגיל גודינגר
רינה פנירי
רחלי אלנקווה
אילת פולסקי
אלירן סומך
טל אליאס
רות הרמלין
חנה קופרשטיין
שני שברין
שרה אליהו
רבקה שנקר
ישראל שנקר
יצחק רייזמן
גילה עדס
רותי מינצברג
אילנה תם
אהרן נבנצל
רחל נבנצל
שולמית קוק
אורה עוזר
רבקה האס
מיכל בביוף
אשר בביוף
צביה שיינמן
יהודה שיינמן
רחמים אלקובי
שושנה קצנשטיין
חנה פרבשטיין
שושי כהן
יעקב פרבשטיין
יונית קרביץ
אליהו קרביץ
יעל הוצלר
יקותיאל הוצלר
רחל קובר
אשר קובר
גיטי סופופלינסקי
נתנאל הורוביץ
פנחס בראונשטיין
רות בקר
שלמה בקר
צפורה סופופלינסקי
נתנאל שימל
משה בוסו
נועה רייזמן
רינה מרים דבדה
שולמית רובין
שלום ורטהיימר
שירה ורטהיימר
שמואל יוסף גמליאל
אלחנן פרנקל
אביאל שמואל יוסף
אוריאל זקש
מרדכי בירנצויג
תרצה הפנר
יחיאל אביר
יחיאל רבינוביץ
רחל פיילעט
מרדכי זק
רחל ולוסקי
אליהו טהרני
אורית ישראלי
הדסה ד
מנחם וולפא
יוסף חיים ישראלי
רות שרון
שירה סקורניק
אליעזר סקורניק
שירה גמליאל
שרית גולן
רבקה פריינטה
תרצה דופרא
חיה נחמני
מיכל יסייב
מרים חמו
אורטל חדד
שלום חדד
דבורה טופורוביץ
נעמי שאוליאן

דניאל יסייב
הודיה פרג'ון
נחמיה פרג'ון
אביגייל אזולאי
בריינא קופרמן
אברהם טוביאן
רבקה טוביאן
טובה מנת
אביגיל אליאס
אסתר כהן
דניאל כהן
הדס כהן
שרה מלכה
שמעון פמיני
אביגיל קושלבסקי
אברהם קושלבסקי
אורית פנירי
אסתר אדמוני רוט
ישראל .פ
לאה קשמן
בתאל חדד
הדס שליידר
רבקה כהן
זוהר כהן
מלכה כהן
יעקב נאטאן
ברכה מילגרום
אורית חזן
אביעד חזן
יעל גדי
אליהו חדד
רחל פמיני
ישראל מאיר פמיני
מרגלית זינו
איתמר ולוסקי
חיים סימוני
תמר סימוני
יוכבד בניטה
לבנה בוף
לבנה ברמי
אלחנן בוף
מרים זיסמן
אבי זיסמן
מיכל ריכמן
הנפלינג דוד
מאור דבדה
יפה סולם
חיה בולג
צבי דבורץ
דוד אלקובי
יעל דבורץ
דניאל לרנר
צבי אבריטשר
אלישבע ליברמן
יוסי ליברמן
אליאב זינו
אפרת גיאת
שלמה גיאת
רות בן זקן
מיכל חדד
אליאור חדד
אלישבע ויס
אפרת קנל
אילה גיספן
טובה משפרתי
רבקה כהן
אסתר אליאס
משה בולג
נועה שריקי
נעמי דאר
בנימין דאר
בתיה הבר
ראובן הבר
משה ינאי
יואל שנקולבסקי
יצחק בינדר
נסים בן חיון
שרה אבוחצירא
אפרת טולדנו
אסתר באיבסקי
שלמה באיבסקי
מרים ישר
יעקב ירושלמי
דוד ישר
חנה בינדר
ניצה שאר ישוב

ידידי בית הספר:
מרים בוסו
ציפי בן פז
לאה האשל
שלמה אליהו כהן
מצליח
ברכה פייסט
מרים כהן מצליח
אביה הללויה
מרים ישר
חננאל הללויה
יעל ארליכמן
אפרת פרלמן
חנה קורץ
רחל שויבר
ליבה ארזי
בתיה קניג
יהודית ברוורמן
בתיה שימל
דוד שימל
נחמה רוזנבאום
נחמה שולביץ
ראובן כהן
שירה שרויטמן
אילה וולפין
יהודית גולדברג
אלישבע שימל
מנחם שימל
שבתי גוקוביצקי
מוטי שימל
יעל ראוש
חנניה ביטון
תמר מאיר
מיכל הרוש
יעקב ירושלמי
תמר כהן
רינה וינגרטן
יעל כהן
נועה מרינגר
ריבה גולדשמיד
רינה אליאך
רחל ארלנגר
אברהם כהן
שלמה סגל
אסתר עובדיה
שפירא ישראל
אהרון
ברכה פורמן
מוריה בן ציון
נעה אוסטרוב
אילה קובשקה
ניצה שאר ישוב
מרים כהן
יעל הרברט
בנימין הרברט
יעל בר
מרדכי שנקולבסקי
תהילה פרנק
אילת לבקוביץ
ראובן שנקולבסקי
אילה זריצקי
יהונתן הרשקוביץ
בת ציון נבנצל
מאיר גרוס
אושרת אלמליח
חמוטל רייסנר
מלי
יעל ב
דוד שנקולבסקי
יהודית ווליצקי
טלי רוזנפלד
חיים הייזלר

אביגיל קורלנסקי
רות פוקס
פנחס פוקס
נפתלי גלבוע
יעל הלטובסקי
מיכל שפירא
שולמית מרינגר
מאיר אלמליח
תמר וינסן
בתיה אלמליח
נעמי פינדרוס
שלמה פינדרוס
שרה אסולין
פילו אביגיל
חנה דיכובסקי
לאה וינגרטן
מילכה דהאן
בן ציון טופיק
רחל בן עמי
תמר זינגר
שרה היפרין
נעמי אנגלסברג
חנה ברזל
מירי שינברגר
צביה עיני
רבקי שרמן
דבורה טננבוים
יהודית שני
תמר קהלת
אחינועם ארמוני
יוסף פנחסי
ישי עמר
רחל כלאב
יהודית דואק
זהבה כהן
שוש טול
רחל פקשר
מיכל פולק
יונה רוב
פילו נתנאל
לאה צרפתי
מרדכי מ
מיכל זעפרני
אפרת אנסבכר
נחמה ישראלי
מירי עזריאל
אביה טוויל
מיכאל טוויל
מיכל אפלבאום
רואש משה אליהו
רואש בת שבע
הדסה פרוש
שרה עזרא
שירה גרוסברד
לאה לינצ'נר
יעקב אקשטיין
רבקה אסולין
לאה כהן
ישראל אסולין
צביה רוזנטל
צבי יהודה
אלישבע
בת שבע טרייטל
הדסה א
רוזה זלצמן
יהודה אשכנזי
ישראל מאיר טרייטל
נחמה בוסו
ריקי זקס
יעל אלאלוף
אביבה זקן
אהרן צבי מרינגר

תמר ניימן
מינדי שטיינהויז
חני סגל
מרדכי רביע
יוסף חיים הרוש
איתן אסולין
גילה אסולין
חגית שנהב
מרים קרלינסקי
לאה גאולה
רבקה ורדי
יוסי שנקולבסקי
ידידיה שנקולבסקי
אילה זלמנוביץ
ישעיהו זלמנוביץ
שרי הייזלר
שלמה שפירא
חני ברגר
יונה זאב טאובר
יהודה טרגר
מאיר אריה שפירא
מירי אבוחצירא
גיטל גריינימן
רות מובשוביץ
טובה ליס
שמריהו זלמנוביץ
רחל מירון
ברכה לוין
יעל קהלת
שרה וייצמן
יהודה ויצמן
ציונה סולומונס
מרים זריצקי
מיטל גבאי
שמעון סגל
צביה סגל
גיטי אפטוביצר
חנה בהר
שמואל הילמן וייס
תמר פריי
שמואל בטלסן
שרה וינגרטן
טובה חן
שרה שפירא
מירי רוט
הדס שטיגליץ
חיה לוינסקי
רבקה סגל
אסתר דיכוב
אברהם לרמניק
יוכבד לבקוביץ
שמעיה אליעזר שפירא
בת שבע מקובר
שירה קניאל
רות רבין
שרגא רייבין
הדס טופיק
דוד סגל
ברכה רוטנשטרייך
יצחק בוסו
אברהם ישעיהו פישר
יעל כהן
יהודה הר
הדסה א
שפרה רביע
עדינה פינקל
דב קלטוביץ
מלכה טולדאנו
יהודית פרבר
רוני שברון
מרינגר תמר
שושנה

6 שבועות
לפתיחת שנת
הלימודים:
מודעה שניה
בסדרה.

כמה אתם באמת יודעים?

שאלות אקטואליה וידע כללי

1. היריבות בין אנגליה לארגנטינה בחצי גמר המונדיאל טעונה לא רק בגלל כדורגל, אלא גם בגלל איזו מלחמה משנות השמונים?

2. איזה מינוי בכיר הגיע השבוע לבג"ץ, כאשר השופטים הציעו לבטל את המינוי ולהחזיר את הדיון לוועדת האיתור?

3. בעקבות איזה חוק התפטרה השבוע שרן השכל מתפקידה כסגנית שר החוץ, במכתב שבו כתבה לגדעון סער "שיקרת לי"?

4. חמישה כלי שיט מאיזה סוג רכשה ישראל בתקופה האחרונה?

5. לאיזו מדינה בדרום אמריקה יצאה משלחת סיוע ישראלית אחרי רעידות אדמה קשות, למרות שאין לה יחסים דיפלומטיים עם ישראל?

6. איך נקרא במקור השיר של נפתלי הרץ אימבר שהפך לימים להמנון "התקווה"?

7. איזו כתובת ארמית שהתגלתה בצפון הארץ נחשבת לאחד האזכורים החוץ־מקראיים הקדומים ל"בית דוד"?

8. איזה דגל לאומי הוא היחיד בעולם שאינו מלבן או ריבוע?

9. איזה יישוב חדש אישר הקבינט להקים בשומרון, סמוך ליישוב שפונה בהתנתקות?

10. מה היה שמה המקורי של אוניית המעפילים "אקסודוס", לפני שקיבלה את השם שהפך לסמל המאבק בבריטים?

11. איך נקראה תחנת הרדיו המחתרתית של האצ"ל, שהייתה גם תחנת הרדיו המחתרתית הראשונה בארץ ישראל?

12. איזו כתובת עברית קדומה התגלתה בתוך נקבת השילוח בירושלים ומתארת את רגע המפגש בין שתי קבוצות החוצבים?

13. איזה חומר נמצא בליבת העיפרון, אף שבעברית נהוג לומר "עיפרון עופרת"?

14. איזה יסוד כימי נקרא על שם פולין, מולדתה של מארי קירי?

15. מאיזו שפה הגיעו שמות רבים של חודשי השנה העבריים, כמו ניסן, תמוז ואלול?

התשובות בתחתית העמוד ▼

הצלחתם לענות?
האתגר האמיתי באתר - כנסו!
בשבע אונליין
BE7.CO.IL
או סרקו:

1. ויקטוריה שוורץ / ויקטוריה מרקוביץ 2. פיפ"א / פיפא 3. יהודה הלוי 4. דוברות / מרקוביץ / שיווק 5. "מבצע מנוף" / מבצע מנוף 6. התקווה 7. כתובת הר עיבל 8. טקס / טקס יום הזיכרון 9. שבי-נוף / נוף הבשן 10. פלגי מים חיים / מים חיים 11. הר הרצל / יום הזיכרון 12. כתובת השילוח 13. גרפיט / פחם 14. פלואור 15. ספטמבר / אוקטובר

יגאל דילמוני

ידידי אמת

עם פטירתו של הסנאטור לינדזי גרהאם, איבדה מדינת ישראל ידיד אמת שהיה מתומכיה הבולטים והנלהבים ביותר. אבל סיפורו של גרהאם הוא סיפור רחב בהרבה על הדרך שבה ישראל צריכה לבנות את קשריה בארצות הברית

כאשר מדברים על הברית המיוחדת בין ישראל לארצות הברית, רבים חושבים באופן טבעי על הבית הלבן, הנשיא והממשל הפדרלי. אבל אמריקה היא הרבה יותר מוושינגטון. ארצות הברית היא מדינה של מדינות, קהילות ואנשים. הסנאטורים, חברי בתי המחוקקים והמושלים בכל מדינה מייצגים את השטח והם משפיעים על השיח הציבורי, על דעת הקהל ועל עתיד היחסים בין המדינות.

אחד האנשים שממחישים זאת בצורה הטובה ביותר הוא הסנאטור לינדזי גרהאם מדרום קרוליינה. לפני שהיה בוושינגטון, גרהאם היה ילד שגדל בעיירה קטנה בדרום קרוליינה, במשפחה פשוטה של עבודה קשה, אמונה ואחריות. לאחר שאיבד את הוריו בגיל צעיר, הוא קיבל עליו אחריות על אחותו הצעירה דארלין ודאג להמשך דרכה. גרהאם הוא אדם שהערכים של משפחה, נאמנות ודאגה לאחרים היו חלק ממנו עוד טרם נכנס לחיים הציבוריים.

לצד האישיות הזאת, גרהאם הוא אדם עם אמונה עמוקה. הוא גדל בעולם הנוצרי הבפטיסטי הדרומי, שבו התנ"ך הוא מקור מרכזי לערכים ולהשקפת עולם. בעבורו, הקשר לישראל אינו רק עניין של אינטרסים אסטרטגיים או מדיניות חוץ. הוא רואה בישראל מדינה שחלק מהותי בזהותה קשור לסיפור התנ"כי ולערכים משותפים של אמונה, חירות ואחריות. זוהי תפיסת עולם של מיליוני נוצרים בארצות הברית המאמינים בפסוק מספר בראשית "ואברכה מברכך ומקללך אאור".

זו אחת הסיבות להיותו של גרהאם לאורך שנים מהתומכים הבולטים ביותר של ישראל בארצות הברית. כששאלו אותו על יחסו לישראל, הוא לא דיבר רק במונחים של מדיניות חוץ. הוא אמר משפט שמסכם את תפיסת עולמו: "הערכים של ישראל הם הערכים שלנו. אני אעמוד לצד ישראל עד יום מותי. היא בעלת הברית הגדולה ביותר שלנו". הוא היה אחד המנהיגים הראשונים שהתייצבו בישראל לאחר מתקפת שבעה באוקטובר, כולל ביקור בבית של סיוון בכפר עזה ובאזורי הלחימה. הוא לא הגיע רק כנציג אמריקני, הוא הגיע כחבר של ישראל.

סיפורו של לינדזי גרהאם הוא סיפור רחב יותר על הדרך שבה ישראל צריכה לבנות את קשריה בארצות הברית. לפני כחצי שנה הייתה ל־AFJS הזכות לארח בישראל משלחת של סנאטורים וחברי קונגרס, יחד עם נבחרי ציבור נוספים ממדינות שונות בארצות הברית. המפגש הזה חיזק בי את ההבנה עד כמה חשוב להשקיע בקשרים עם נציגי המדינות בארצות הברית, ולא רק עם הממשל הפדרלי. הבנתי כי הקשר בין ישראל לאמריקה אינו מתעצב רק במסדרונות הבית הלבן בוושינגטון, אלא גם בקהילות, בבתי הספר, בבתי המחוקקים של המדינות ובמפגשים האישיים בין אנשים.

בימים אלו, ימי בין המצרים, שבהם אנו עוסקים בזיכרון החורבן ובמשמעותו, אנחנו צריכים לעסוק גם בבניין עתידי. עם ישראל נדרש לפעול בעצמו כדי לכונן מחדש את מדינת ישראל. אולם בניין אמיתי מצריך גם קשרים בין אנשים, וברית עם ידידים ותומכים בעולם. לא רק הסכמים והצהרות דיפלומטיות, אלא גם אמון, הערכה, שותפות, היכרות וערכים משותפים שנבנים לאורך זמן. ישראל צריכה חברים בוושינגטון ובבית הלבן, אבל הברית האמיתית נבנית עם האנשים בשטח, בקרוליינה הדרומית, בטקסס, בפלורידה ובכל קהילה אמריקנית שבה נמצאים האנשים שמעצבים את העתיד.

לינדזי גרהאם הוא דוגמה לכך. אדם מאיר פנים וטוב לב, שצמח מלמטה, שנשא איתו ערכים של אמונה ואחריות, והפך לאחד הקולות החשובים ביותר של הידידות בין ישראל לארצות הברית. יהי זכרו ברוך.

הכותב הוא מנכ"ל ארגון AFJS- American Friends of Judea and Samaria

נבו שמעון ועקנין

לא לעולם חוסן

תשעה באב מזכיר לנו שוב שחברה ישראלית מפוצלת לא תוכל לשרוד - ושחובה עלינו לשנות את הסיפור שאנחנו מספרים לעצמנו

בבוקר יום קיץ אחד לפני לא מעט שנים, עליתי על האופנוע ונסעתי לתל אביב לקורס בפסיכולוגיה שהפך לצוהר משמעותי בעבורי. אלו היו ימים לא פשוטים, והנסיעה הזאת, דרך נופי הנגב הפתוחים ושדות השלף הצהובים של תחילת הקיץ, מילאה אותי בתקווה. לא פחדתי לרכוב אז: הכבישים היו רחבים ומאירי פנים, והדרך הייתה יפהפייה.

כשהגעתי, המנחה, פרופסור מוערך ובעל שם, פתח את המפגש בתרגיל מעניין. הוא ביקש מכל אחד מאיתנו לכתוב עמוד שמתאר למה הוא סיפור הצלחה. מיד אחר כך הוא ביקש שנעשה בדיוק את ההפך ונכתוב למה אנחנו כישלון אחד גדול. באותו רגע, הזחיחות בחדר התחלפה במודעות עמוקה. הלקח מהתרגיל ליווה אותי מאז: התפיסה העצמית שלנו היא לפעמים רק סיפור שאנו מספרים לעצמנו, אבל הסיפור הזה הוא בדיוק מה שמעצב את הדרך שבה אנחנו רואים את עצמנו.

נזכרתי בזה כאשר ישבתי יחד עם חברות וחברים בקריה האקדמית אונו, בפרויקט שנקרא 'ישראל 2048', שדן וחושב על החברה הישראלית ולאן פניה מועדות לקראת שנת המאה למדינה שלנו. חשבתי בקול, במה ישראל היא הצלחה ובמה כישלון?

אם נערוך טבלה של ההצלחה הישראלית לעומת הכישלון, אין ספק שעמודת ההצלחה תתמלא בדברים נפלאים שיצאו ויוצאים מהמדינה הזאת מיום היווסדה. יש שיאמרו, ובהם אני: פלא פלאים, נס חיים יפהפה. עם זאת, אנחנו מדינה מוקפת אויבים, וכיהודים אנחנו שנואים בעולם מקדמת דנא, ועתה שוב גל של אנטישמיות מתעורר ועולה. ואם לא די בכך, ולעניות דעתי גם חמור מכך, הרי שה'אנחנו' הישראלי נראה מפורר מאי פעם - מצד שמאל שנאה לימין ומצד ימין שנאה לשמאל. מהדתיים שנאה ובוז לחילונים ואותו דבר בדיוק מהצד השני. כל חלקי החברה מסוכסכים בתוכם על תתי חלקיהם וגם בין החלקים עצמם. המסרים והמחלוקות נאמרים בטון ובתוכן גסים ופוגעניים מאי פעם. המנהיגים בהחלט לא משמשים דוגמה, ולמעשה בגלל המבנה הפוליטי או מבנה האישיות שלהם מובילים סוג של שיח שנאה שלא היה כאן מעולם.

באשר לעמודת הכישלון, יש יום אחד בשנה שהוא תזכורת בוערת לחולשה שלנו ולכישלון ההיסטורי מעל הכישלונות כולם, והוא יום חורבננו תשעה באב. מבחינה היסטורית, שני בתי המקדש נחרבו בימים הסמוכים לט' באב, על פי ספר מלכים בז' באב ועל פי המקבילה בירמיה בי' בחודש. לגבי הבית השני שהוחרב בשנת 70 לספירה אין לנו תיאור מדויק, וחז"ל בחרו לכרוך אותו עם התאריך של החורבן הקודם, תשעה באב, שהוא מעין ממוצע של שתי המסורות שהצגנו לעיל. בציבור הדתי נהוג לומר "חורבן בית המקדש", אבל האמת הכואבת היא שהחורבן הראשון והשני הובילו בסופו של דבר למשהו חמור ורחב יותר, והוא אובדן הריבונות היהודית בארץ ישראל וגלות. לא חורבן בית מקדש, אלא הסוף של המדינה היהודית חס וחלילה.

חכמינו, שבמקרה זה לדעתי היו חכמים מאוד ובעלי תפיסת עולם אתית קודם להיסטורית, קבעו שהטעם לחורבן הוא שנאת חינם. יש כאן זיהוי יהודי בסיסי וקדמוני לאחד ממרכיבי הלאומיות החשובים: החורבן מגיע מבפנים ולא מבחוץ. האם הסיבה לחורבן היא שהרומאים השמידו אותנו? זו ראייה היסטורית צרה ולא ראייה יהודית עמוקה. ביהודית אמור - השמדנו את עצמנו בשנאתנו הפנימית: "אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים, מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חינם. ללמדך ששקולה שנאת חינם כנגד שלוש עבירות: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים" (תלמוד בבלי, מסכת יומא, דף ט עמוד ב).

וכיצד כל זה קשור לשאלה של הצלחה או כישלון? בחוויה שלי, תשעה באב הוא יום שמזכיר לי כמה לפעמים אנחנו עם קצר רואי וקטן, לא עם נבחר. החכמים שלנו העמידו את כל הכישלון הלאומי שלנו על דבר אחד - שנאת חינם - ולא על חילול שבת או אי לימוד תורה. להיפך. כולם היו צדיקים גדולים באותו הדור.

נשאל את עצמנו: האם יכול להיות שעם שב־DNA הדתי והלאומי שלו הוא מוזהר חזור והזהר מדי שנה מפני שנאת חינם מגיע לרמות כאלה? התווכחנו פוליטית ולאן הגענו? התווכחנו חוקתית ולאן הגענו? נשחטנו ונטבחנו ואיבדנו את מיטב בנינו ובנותינו במלחמה בכל החזיתות שנמשכת כבר כמעט שלוש שנים, ועדיין? לעולם לא אקבל את התפיסה שאנחנו עם חכם, עם סגולי, או שיש בנו להעביר אור לגויים. אהבת חינם היא בסיס אנושי שקודם לכול, וכל עוד יש בינינו שיח של שנאה ופילוג, איומים ואלימות, לעולם לא נגשים את ייעודנו הרוחני והלאומי.

עתה הימים כבר אחרים, ואני מודה שאני כבר קצת מפחד לעלות על אופנוע. הכבישים צפופים ועצבניים, וכולם ממהרים ולחוצים. אני בספק אם האנשים מסביב בכלל מבחינים בטבע או בשדות השלף שבצידי הדרך. רובנו שקועים בעצמנו באיזו זהות מומצאת מפלגתית, עדתית, דתית על חשבון זהות אחת משמעותית - והיא בניית העם והארץ שלנו, אהבה פשוטה לסביבתנו.

אבל אל לנו לומר נואש. בעבורי, תשעה באב הוא לא רק תזכורת היסטורית לחזרה שלנו לריבונות, אלא בעיקר תמרור אזהרה שמזכיר לנו לא להיות שאננים. חוסן לא נשאר לנצח, ולחברה מפוררת פשוט אין עתיד. אני לא מוכן לתת לזה לקרות. שינויים מתחילים באתיקה הקטנה של כל אחד לעצמו, ואני מבטיח מהצד שלי לא לזלזל באף קבוצה או אדם, ותמיד לנהל מחלוקות מתוך כבוד הדדי. ומה איתכם?

הכותב הוא המנהל האקדמי של התואר השני במדעי היהדות בקריה האקדמית אונו

לרות ואיתמר שילה
מזל טוב בהיכנס בנכם אלי
לנועם עול מצוות
שתזכו לגדלו לתורה, לחופה ולמעשים טובים
בשבע

אני כבר לא אומר את זה בשקט

יש משהו במילואים שמנקה רעשים. אתה יושב עם אנשים שלא תמיד חושבים כמוך, אוכל איתם מאותו סיר, מחכה איתם לאותו תדרוך, עובר איתם שמנים של עייפות, לילות וימים ארוכים, ושומע מה באמת עובר עליהם. בסוף כולם רוצים לחזור הביתה בשלום, אבל גם לדעת שלא שלחו אותנו לעוד סבב שייגמר באותה נקודה שבה התחיל.

אני מודה שבמשך תקופה ארוכה גם אני לא מיהרתי להגיד בקול "סמוטריץ'". לא כי לא הסכמתי עם הרבה מהעמדות שלו. להפך. אבל השם הזה נהיה טעון. שנים של כותרות, פאנלים וקריקטורות עשו את שלהן. איכשהו נוצר מצב שבו להגיד שאתה שוקל להצביע לו דורש הסבר, כאילו אתה צריך קודם להתנצל ורק אחר כך לדבר.

אחרי שנתיים וחצי של מלחמה ומילואים, זה נראה לי פחות ופחות רציני. בסוף השאלה שלי אינה מי נשמע הכי נוח בארוחת שבת, אלא מי החזיק בעמדות שחשובות לי כשהמציאות נהייתה קשה. מי דיבר על הכרעה כשעוד מכרו לנו מילים כמו "ניהול", "הכלה" ו"שקט". מי הבין שמלחמה לא מנצחים רק מהאוויר, ושאם שולחים אנשים שוב ושוב לשטח - צריך גם להגיד בבירור מה היעד.

רב סרן (במיל') תמיר פורשר

זה לא אומר שאני מסכים עם כל דבר. ממש לא. יש לי ביקורת על הממשלה, על ניהול המלחמה, על הביורוקרטיה, ועל הרבה דברים שהיו צריכים לקרות מהר יותר וטוב יותר. אבל ביקורת אינה סיבה לאבד את היכולת להבחין בין מי שמדבר יפה לבין מי שבפועל דוחף את הכיוון הנכון ואת הערכים הנכונים.

כמילואימניק, אני מסתכל גם על מה שקרה בעורף. המשפחות שלנו שילמו מחיר, העבודות נפגעו, עצמאים ספגו, ילדים התרגלו להיעדרות ממושכת של אבא שלהם, והחיים האזרחיים לא עצרו לרגע. בתוך המציאות הזאת, צריך לומר ביושר: המעטפת שהוביל שר האוצר בצלאל סמוטריץ' - מענקים, סיוע, הטבות ונקודות זיכוי ללוחמי מילואים - היא לא עניין סמלי. היא עוזרת. מאוד. היא מאפשרת למשפחות לנשום, לעצמאים להחזיק את הראש מעל המים, ולמילואימניקים לצאת לעוד סבב בידיעה שמישהו שם את הבית שנשאר מאחור בתוך סדר העדיפויות.

מבחינתי, זה בדיוק ההבדל בין פוליטיקה של דיבורים לפוליטיקה של אחריות ומעשים. אני לא מחפש מנהיג מושלם, כי אין כזה. אני גם לא מחפש מישהו שכל החברים בעבודה ובמילואים יאהבו לשמוע שהצבעתי לו. אני מחפש מי שמקדם את הדברים שאני באמת מאמין בהם: ביטחון, הכרעה, התיישבות, זהות יהודית, כלכלה שמחזיקה מלחמה וגב למי שנושאים בנטל.

אז כן, אני מבין למה יש אנשים שעדיין נעים באי-נוחות. גם אני הייתי שם. אבל בשלב מסוים צריך להפסיק להצביע לפי המבוכה שהכניסו לנו לראש, ולהתחיל להצביע לפי המציאות.

ולפי המציאות שאני ראיתי, אין לי סיבה לומר את זה בשקט: כן, סמוטריץ'.

הרב יגאל קמינצקי

רוח גדולה לדור הגאולה

מסירות הנפש של מתיישבי גוש קטיף התבטאה בראש ובראשונה בבחירה לחיות חיים של שליחות וקידוש השם. רוח זו ממשיכה ומפעמת גם בימינו בליבותיהם של לוחמי צה"ל הגיבורים ומחוברת בקשר איתן לשרשרת הדורות

המדרגה הגבוהה ביותר של קידוש השם היא מסירות נפש. יסוד זה נלמד מעקדת יצחק, המשמשת ללימוד זכות על עם ישראל לדורותיו, בתפילות, בתקיעת שופר בראש השנה ועוד. בתפילות ראש השנה אנו אומרים מחד: "ועקדת יצחק ברחמים תזכור", ומאידך: "ותיראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח".

במעמד זה אנו מוצאים שני סוגים של מסירות נפש: האחד, מסירות הנפש של יצחק - הנכונות של האדם עצמו, ברגע אחד של התעלות עצומה, למסור את כל חיותו וישותו על קידוש השם. והסוג השני, מסירות הנפש של אברהם, האב, להקריב את בנו יחידו על פי ציווי הבורא, ולחיות עם תחושת ההקרבה הזאת לאורך כל חייו.

החיים בגוש קטיף היו חיים של מסירות נפש יומיומית ממש, הן של ההורים והן של ילדיהם. להלן מעט נתונים הממחישים זאת: במהלך 18 שנים של מלחמה וטרור, שילם הגוש מחיר דמים כבד של כחצי אחוז מהאוכלוסייה שנרצחו ונפלו. כמו כן היישובים ספגו כ־6,000(!) פצמ"רים, בתקופה שבה לא היו מרחבים מוגנים ולא הייתה מערכת 'צבע אדום' שתזהיר מפניהם. בנוסף, במשך תקופות ארוכות הדרכים היו בחזקת סכנת חיים ממשית מפני ירי ומטעני צד. ולמרות כל זאת, כמעט ולא היו משפחות שעזבו את גוש קטיף מסיבות ביטחוניות.

אנקדוטה קטנה, אחת המשפחות שבה ברכבה לגוש ממרכז הארץ, ובציר כיסופים נקלעה למארב ירי. הרכב כולו חורר בכדורים וזגוגיותיו נופצו, אך בנס גדול האב, האם ושלושת ילדיהם יצאו ללא פגע. בהגיעם לגוש, הודיעה האם כי היא בטראומה ושהם חייבים לעזוב, וכך עשו. הם עברו ליישוב קהילתי במרכז הארץ. וראו זה פלא: כעבור שנה בלבד הם חזרו לגוש קטיף. לשאלת חבריהם לפשר התפנית, השיבו פשוט: "לא יכולנו לחיות ללא גוש קטיף".

לא רק למות על קידוש השם, אלא לחיות עליו

אומנם בגוש קטיף גם מתו על קידוש השם, אך בעיקר חיו על קדושת שמו. הגוש היה מופת של ציונות, התיישבות, הפרחת השממה, ערבות הדדית וחומה ומגן למדינת ישראל. הציבור בחבל ארץ זה היווה פסיפס אנושי מרהיב של עם ישראל: עולים מכ־20 מדינות שונות - ארצות הברית, צרפת, ברית המועצות לשעבר, אתיופיה, בני מנשה שעלו מהודו ועוד; ציבור גדול שהגיע מהדרום ומהמרכז, ובני מושבי עולים של 'הפועל המזרחי' לצד אנשי תורה מישיבת 'מרכז הרב' ומוסדות נוספים. וציבור זה חי בשלום ורעות, ומתוך תודעה עמוקה של זהות יהודית, משמעות ואידיאלים של עם הנצח (כולל אלו שכיפת השמיים היא לראשם).

גוש קטיף היה מיקרוקוסמוס של מדינה יהודית, ודווקא בשל כך היו מי שראו בו איום. יאיר לפיד היטיב לבטא זאת במאמר שכתב בעיתון 'ידיעות אחרונות' ב־13.10.2006 (כשנה לאחר הגירוש), תחת הכותרת 'דברים שאי אפשר היה לומר בזמן ההתנתקות':

"ההסברים שניתנו לנו (ונסתרו שוב ושוב), המניע היה אחר לגמרי. הוא נעוץ בהפרת האיזון העדין שהיה בין חברת המתנחלים לבין החברה הישראלית. הדמוקרטיה הישראלית הבינה שהיא לא יכולה להרשות לעצמה להיות מנוהלת בידי קבוצת מיעוט מיליטנטית. לאמיתו של דבר, איש לא רצה להתנתק מהם, אלא רק ללמדם שיעור בצניעות ואולי גם בדמוקרטיה".

החיים בגוש קטיף הצריכו התמודדות מתמדת גם עם תחושת חוסר הלגיטימיות הציבורית. בניגוד לרמת הגולן, שהייתה בקונצנזוס רחב בשל נופיה ויתרונותיה הביטחוניים, או יהודה ושומרון שבהם דרכו רגלי נביאינו ואבותינו, גוש קטיף היה בשיא האי־קונצנזוס. התושבים חיו תחת תחושה מתמדת של ניכור ובדידות, כאשר איום הגירוש ריחף באוויר כמעט לאורך כל שנות קיומו של הגוש, וכלי התקשורת עמלו להמאיס אותו על הציבור הרחב (לעיתים תוך סילוף האמת ההיסטורית).

ראשית ההתיישבות בגוש הייתה מלווה בקשיים פיזיים גדולים. בחורף השתוללו סופות חול נוראיות שהרסו את החממות וכיסו את כבישי הגישה בשכבות חול עבות. אך איש לא אמר נואש. בעינינו ראינו כיצד מתגשם חזון "הקץ המגולה" של הנביא יחזקאל: "ואתם הרי ישראל ענפכם תיתנו ופרייכם תישאו לעמי ישראל...".

> אומנם בגוש קטיף גם מתו על קידוש השם, אך בעיקר חיו על קדושת שמו. הגוש היה מופת של ציונות, התיישבות, הפרחת השממה, ערבות הדדית וחומה ומגן למדינת ישראל. הציבור בגוש היווה פסיפס אנושי מרהיב של עם ישראל. וציבור זה חי בשלום ורעות, ומתוך תודעה עמוקה של זהות יהודית, משמעות ואידיאלים של עם הנצח

בטקס חנוכת היישוב נצר חזני, שבו השתתף ראש הממשלה יצחק רבין, נכח גם המוכתר של דיר אל־בלח. הוא פנה למתיישבים ואמר: "לנו, הערבים, החולות הללו לא צימחו דבר. אבל אני בטוח שהקרקע הזו, ששייכת לכם, תצמיח לכם הכול". וכך אכן היה.

מסירות הנפש גם במלחמה הנוכחית

גם במלחמה הנוכחית אנו עדים למסירות נפש עצומה של חיילינו, הנלחמים בגבורה עילאית שמעוררת השתאות בעולם כולו. סיפר לי הרב יגאל לוינשטיין כי יום אחד הגיעו לביקור במכינה בעלי נספח צבאי ממדינה אירופית ועיתונאים מגרמניה. הם הסבירו שנוכח המתיחות מול רוסיה, מדינותיהם נדרשות להקים ולהגדיל מחדש את צבאותיהן, אך הנוער מסרב להתגייס. הם באו ללמוד כיצד מגדלים ומחנכים לוחמים גיבורים ועוצמתיים כל כך. הרב יגאל לקח אותם לבית המדרש ואמר להם: "כאן הם גדלים". האורחים הופתעו ושאלו בתמיהה: "היכן המשקולות? היכן מתקני המתח ומסלולי המכשולים?", והרב יגאל השיב שכדי להצמיח חיילים גיבורים באמת, זקוקים בראש ובראשונה לרוח גדולה, שהיא היסוד לכול (הוא אמר לי בחיוך: "התהפכו היוצרות, עשיו בא ללמוד מיעקב כיצד נלחמים").

כל דור יונק את מסירות הנפש שלו מהדורות שקדמו לו. מסירות הנפש של אנשי גוש קטיף ינקה מזו של חלוצי המולדת ומקימי המדינה, והדור הנוכחי יונק את עוצמתו מאנשי גוש קטיף ומכל שרשרת הדורות. גבורת הרוח הזאת נובעת מחיבור עמוק לנשמת ישראל, לאמונה בנצח ישראל ובתורה הקדושה.

לעניות דעתי, מסירות הנפש של הדור הנוכחי וקידוש השם שהוא מחולל, גדולים מכל מה שהכרנו לאורך ההיסטוריה. כדי להבין זאת, נתבונן במדרגות קידוש השם שמעמידים חז"ל (מהדרגה התחתונה לעליונה):

הראשונה, אדם שנהרג רק בשל היותו יהודי, אפילו היה רשע גמור במהלך חייו (כמו ירבעם בן נבט, כפי שכותב הרמב"ם באיגרת תימן).

השנייה, יהודי פשוט שנהרג על יהדותו - מדרגת "הרוגי מלכות".

השלישית, מי שנמנע מלעבור על אחת משלוש העבירות החמורות, ועומד בדין "ייהרג ואל יעבור" (הרמב"ם, הלכות יסודי התורה). שלוש דרגות אלו הן בגדר "שב ואל תעשה" - קידוש השם פסיבי.

הרביעית, פפוס ולוליאנוס, שמסרו את עצמם בפועל (אך מיתתם הייתה באופן פסיבי) כדי להציל את אחיהם שבעיר לוד. עליהם נאמר בגמרא: "אין כל ברייה יכולה לעמוד במחיצתם".

החמישית, מי שקם להגן על כלל ישראל בפועל ב"קום ועשה" ממש.

השישית, הנלחם על כלל ישראל לשם שמיים - מדרגת "כי מלחמות ה' אדוני נלחם".

השביעית, "גדול קידוש השם הבא מתוך חילול השם". ככל שחילול השם עמוק, כואב ומשפיל יותר, כך גדול ועוצמתי קידוש השם שמגיע בעקבותיו ומתקן אותו.

במתקפת הפתע בשמחת תורה, חווינו את אחד מרגעי חילול השם הקשים ביותר בתולדותינו. לא עוד יהודים חסרי מגן בגולה, אלא מדינה ריבונית עם צבא מהחזקים בעולם, מעצמת הייטק וטכנולוגיה, חיל אוויר אדיר ויכולות מודיעין מתקדמות, ובכל זאת, מחבלי מרצחים שחטו, בזזו וחיללו את כבודנו לעיני כל העולם.

ודווקא בשל כך, כאשר מתוך תהום הנפילה הזאת קמים לוחמינו, ומתוך מסירות נפש עילאית משיבים מלחמה שערה ומקדשים שם שמיים וארץ, קידוש השם שלהם הוא הגדול והמפואר ביותר בהיסטוריה היהודית.■

הכותב הוא הרב האזורי של מועצה אזורית חוף עזה לשעבר (גוש קטיף) וראש מכון תורה ומדינה בניצן

שאל את הרב

בשיתוף: Yeshiva.org.il

דיני שבת חזון

שאלה: בשבת שחלה בתשעת הימים, האם מותר לאכול בשר, לשתות יין ולשיר זמירות שבת כרגיל?

תשובה: אוכלים בשבת בשר ויין כרגיל, ללא הבדל משאר שבתות השנה (שולחן ערוך תקנב י ומשנה ברורה שם), רק צריך לשים לב להפסיק לאכול מאכלים אלו לפני שקיעה (רמ"א שם, ומשנה ברורה כד). כמו כן מזמרים זמירות שבת ללא הגבלה (עיין אגרות משה ד קיב).

הרב דניאל קירש

ממעטין בראש חודש

שאלה: האם מותר לאכול בשר בראש חודש אב עצמו, או שכבר ביום זה חלים דיני האבלות?

תשובה: משנכנס אב (דהיינו החל מראש חודש) ממעטין בשמחה.

הרב יעקב אריאל

בר מצווה בתשעת הימים

שאלה: אחותי החילונית חוגגת בר מצווה לבן שלה בד' באב. תוכנית האירוע היא ארוחה בשרית, ותושמע מוזיקה בלי ריקודים. היא טוענת ששאלה רב, והוא אמר שזה מותר כי זו סעודת מצווה. ברצוני לדעת אם מותר לי ולמשפחתי ללכת לאירוע, ואם כן - האם מותר לאכול בשר ולשתות יין?

תשובה: סעודת בר מצווה בזמנה, בתאריך המדויק של יום ההולדת של הנער בר המצווה, היא סעודת מצווה, ולכן מותר לאכול בה בשר ולשתות יין. מזל טוב.

הרב ליעד אוריין

השהיית סיום מסכת לתשעת הימים

שאלה: מי שלמד מסכת וסיים לימודו לפני תשעת הימים, האם יכול לדחות את הסיום עצמו לתשעת הימים ולערוך סעודת מצווה עם בשר ויין?

תשובה: האיסור על אכילת בשר ושתיית יין חל הלכתית רק בסעודה המפסקת. אשכנזים נהגו לאסור כבר מראש חודש, ויש גם מהספרדים שנהגו כך, אבל בסיום מסכת נהגו להתיר. לכן אפשר לדחות את הסיום לתשעת הימים, ולעשותו עם בשר ויין! יישר כוח על הלימוד!

הרב אליקים לבנון

בשבע אונליין
PODCAST

קבינט בשבע

שרת התחבורה מירי רגב התארחה אצל דודו סעדה מתוך השיחה:

"אני בעד חזרה להתיישבות בגוש קטיף - חד וחלק"

יהיו פריימריז בליכוד?
"אני בעד פריימריז, ואמרתי את זה לראש הממשלה. בליכוד יש בין 120 ל-140 אלף מתפקדים שמשלמים דמי חבר כדי להשפיע על רשימת הכנסת, ונכון לאפשר להם לבחור. אני סומכת על המתפקדים - הם נוסעים בכבישים ורואים את העבודה שאני עושה. אני לא אורחת בליכוד, אני מושרשת בליכוד. הליכוד זה הבית שלי".

את לוקחת אחריות על השביעי באוקטובר?
"היינו הממשלה של השביעי לאוקטובר, מזה אי אפשר להתעלם. הבת שלי ניצולת נובה, חברים שלה נרצחו. אני מחויבת שתהיה ועדת חקירה לאומית".

למה לא ועדה ממלכתית?
"כי אני לא סומכת על הדרג השיפוטי. אני רוצה ועדת חקירה לאומית, שקופה, עם נציגי קואליציה ואופוזיציה ומשפחות שיפקחו עליה. מה קרה בשעות הראשונות שלא היה צבא על הגדר? איפה היה חיל האוויר? למה לא הקשיבו לתצפיתניות?"

מה עשה לך הביקור בחומש ושא-נור, 21 שנים אחרי שהיית דוברת צה"ל בהתנתקות?
"יוסי דגן ואני הרבה שנים לא דיברנו. ישבנו אצלי בבית, ושנינו בכינו. כשנסעתי איתו לשם אמרתי לו: יוסי, אני כולי בצמרמורת. אני עושה ריבונות דה-פקטו ביהודה ושומרון, ומהפכת כבישים שתביא לכך שמיליון איש יגיעו בעז"ה ליהודה ושומרון

את בעד חזרה להתיישבות בגוש קטיף?
"חד וחלק. בזמנו החזירו שטחים תמורת שלום - אבל אין שלום, אז למה להחזיר שטחים?

אנחנו חוזרים לאיראן?
"לא נאמרה המילה האחרונה בעניין איראן. איראן לא תהיה גרעינית. אנחנו ערוכים בכל שלב לכל תרחיש".

הרכבת לאילת, הבטחות על הקרח?
"לפני 20 שנה סיפרו סיפורים, אני עשיתי. חזרתי למשרד הזה רק בשביל הרכבת קריית שמונה-אילת".

ביום שאחרי נתניהו - תתמודדי על ראשות הליכוד?
"תתקשר אליי, נעשה כאן פודקאסט ונדבר".

איילת שקד?
"חלק מההונאה של בנט. ישבה יחד עם האחים המוסלמים בממשלה

אביגדור ליברמן?
"יקבל את קווי היסוד של ממשלת הימין והליכוד, למה לא?"

יאיר גולן?
"שונא ישראל. ממש ככה. בן אדם שמסית ומפלג".

נפתלי בנט?
"נוכל. פשוט נוכל. בן אדם שלא מחובר לכלום".

בני גנץ?
"איש מפוספס. יכול היה להיכנס מתחת לאלונקה, אבל מפחד לקבל החלטות לבד".

לריאיון המלא היכנסו לאתר **בשבע אונליין**

עם סגירת הגיליון

בכל יום חמישי עמנואל שילה, עורך ראשי של קבוצת 'בשבע' **ויוני רוטנברג,** עורך האקטואליה בעיתון ועורך האתר, **יושבים לתת את הזווית שלהם לאירועי השבוע.**

מה לי ולנדל"ן

מלי קליגר מארחת את **עו"ד אלעד זוסמנוביץ**

כל מה שרציתם לדעת על התחדשות עירונית

מה עושים כשפותחים לכם את ההסכם? מה באמת תפקידו של עורך הדין בפרויקט והאם התחדשות עירונית בפריפריה בכלל ישימה?

בשבע עיניים

אסף משניות מארח את **דוידי בן ציון**

הציבור הדתי-לאומי צריך בית פוליטי חדש?

עשרה מנדטים שיכריעו את הבחירות הקרובות, קו שבר סביב חוק הגיוס, ופער שנפער בין הח"כים הדתיים לציבור ששלח אותם. מה יניע את המגזר לקלפי?

נקודה טובה

רבקי גולדפינגר מארחת את **רחל חסן**

החיים אחרי התאונה הקטלנית

בגיל 12 גורשה מביתה בגוש קטיף. 12 שנה אחר כך, בדרך חזרה מניתוח, חייה התהפכו שוב. סיפור על עקירה, אובדן - וכוחות שלא ידעה שיש בה.

לצפייה בפודקאסטים היכנסו לאתר BE7.CO.IL

קוראים על דברים שקורים

אליעד סעדה

HOKA משיקה בישראל את Clifton 11

מותג הריצה HOKA משיק בישראל את Clifton 11, הדור החדש של אחת מסדרות הריצה הפופולריות והמזוהות ביותר עם המותג. הדגם החדש משלב שיפורים בנוחות, ביציבות ובמבנה הנעל, תוך שמירה על המשקל הקל והריכוך שהפכו את סדרת Clifton לבחירה מועדפת בקרב רצים והולכים ברחבי העולם.

בין החידושים הבולטים: גפה מרשת מהונדסת העשויה בחלקה מחומרים ממוחזרים, פרטים מחזירי אור לשיפור הנראות בתנאי תאורה נמוכה, נעילת שרוכים כפולה וטכנולוגיות Smooth MetaRocker ו-Active Foot Frame, המסייעות לתנועה טבעית ולתמיכה משופרת בכף הרגל.

הסוליה משלבת קצף CMEVA לבלימת זעזועים וריכוך לאורך זמן, לצד גומי עמיד באזורי שחיקה לשיפור האחיזה והעמידות. הנעל מיועדת לריצה ולהליכה על כביש ומתאימה לבעלי מנח כף רגל ניטרלי. Clifton 11 ממשיכה את תפיסת הפיתוח של HOKA, המעמידה במרכז את חוויית התנועה החלקה והנוחה, והיא זמינה ברשת WeShoes, בחנויות הרשת ובאתר.

"אייס בוקס" נפתח בירושלים לקראת הקיץ

צילום: מיישל ברדוגו

עיריית ירושלים והחברה העירונית "אריאל" פתחו את "אייס בוקס", מתחם החלקה על הקרח מהגדולים בישראל, שיפעל לאורך חודשי יולי ואוגוסט בחניון היציע המזרחי של אצטדיון טדי. המתחם, המשתרע על פני כ־1,300 מ"ר של קרח אמיתי, כולל עיצוב חדשני ומהווה חלק ממתחם Arena PARK, פארק המים שייפתח בהמשך החודש בקריית הספורט.

הכניסה למתחם מיועדת לילדים מגיל 5 ומעלה, עם ציוד החלקה מלא וליווי של צוות רפואי לאורך שעות הפעילות. **ראש העיר ירושלים, משה ליאון,** אמר כי המתחם מצטרף לשורת אטרקציות הקיץ שנועדו להעניק לתושבי העיר ולמבקרים חוויית בילוי איכותית ולהמשיך למצב את ירושלים כיעד קיץ מוביל בישראל.

משפצים את בריכת שלמה

צילום: לשכת שר התחבורה.

שר המורשת, הרב עמיחי אליהו, ביקר השבוע בבריכות שלמה יחד עם **ראש מועצת אפרת, דובי שפלר,** על רקע כוונה פלסטינית לקיים במקום הנחת אבן פינה למסגד.

במהלך הביקור הודיע השר על הקצאה מיידית של 10 מיליון ש"ח לשימור ושיפוץ בריכות שלמה, והדגיש כי מדובר בחובת המדינה לשמור על אתרי מורשת.

בסיום הביקור הודיע השר כי פנה לראש הממשלה בנימין נתניהו והזמין אותו להשתתף בחנוכת האתר המחודש.

השר עמיחי אליהו אמר: "מי שינסה לגעת ברוח ובשורשים שלנו יפסיד גם במערכה זו."

חיים שיש בהם לונג'ביטי

בשנים האחרונות תופס תחום ה"לונג'ביטי" - שנות חיים בריאות - מקום מרכזי בעולם הרפואה. במכבי שירותי בריאות מאמצים את הגישה שלפיה השאלה החשובה אינה רק כמה שנים נחיה, אלא כיצד נחיה אותן.

לדברי **ד"ר ניצן ענו, מנהל תחום הלונג'ביטי במכבי,** המטרה היא להאריך את שנות החיים הבריאות באמצעות רפואה מונעת, זיהוי מוקדם של גורמי סיכון ואימוץ הרגלים נכונים. הגישה נשענת על חמישה תחומים מרכזיים: פעילות גופנית, תזונה מאוזנת, שינה איכותית, בריאות נפשית ותפקוד קוגניטיבי.

במסגרת המהלך השיקה מכבי את "מכבי לונג'ביטי" - אזור תוכן ייעודי באתר, המציע מידע מקצועי וכלים מעשיים לשיפור איכות החיים. בנוסף, עולם ההטבות "אפ-אפ" מעניק לחברי מכבי גישה לתוכניות אימון, סדנאות ותכני בריאות, כחלק מהחזון לחיים ארוכים, פעילים ובריאים יותר.

הישג כלכלי עצום לסמוטריץ': הגירעון הנמוך ביותר מפרוץ המלחמה

צילום: אלעד זגמן, לע"מ

על אף המלחמה הרב זירתית והוצאות הביטחון - **שר האוצר בצלאל סמוטריץ'** רושם הישג משמעותי לאחר שמשרד האוצר פרסם את נתוני הגירעון השנתי שמגיעים לשפל היסטורי של 3.3%, הנתון הטוב ביותר מאז נובמבר 2023.

השר סמוטריץ' אמר: "נתוני הגירעון העומד כיום על 3.3% מוכיחים שוב את העוצמה האדירה של הכלכלה הישראלית, ולא פחות חשוב מזה, את האופן הנכון, המקצועי והאחראי שבו אנחנו מנהלים אותה. נמשיך לתמוך במאמצי המלחמה בחזית ובעורף, עד להשגת הניצחון בכל הזירות, ולא פחות חשוב מזה - לשמור על היציבות, על האיתנות, ועל העוצמה האדירה של הכלכלה הישראלית. עבורכם, עבורנו ועבור הדורות הבאים של מדינת ישראל".

כשהאתגר במילואים הופך לפיתוח טכנולוגי

צילום: נמי לוי

במסגרת ועידת לב למדע, טכנולוגיה וביטחון של המרכז האקדמי לב התקיים שיח אישי בין מנכ"ל המרכז, רועי אוהב ציון, לבין הסטודנט שי שמואלי, המשרת תחת פיקודו במילואים. השניים השתתפו יחד בלחימה בלבנון, שם נחשף שמואלי לאיום הרחפנים של חיזבאללה והחליט לפתח לו מענה טכנולוגי. עם שובו ללימודים סייע לו מרכז היזמות שרייבר לב-טק לתרגם את האתגר לפיתוח מערכת בקרה ללהקות רחפנים שתפעל ללא GPS.

אוהב ציון אמר: "אנחנו הופכים את המשוואה - האתגר במילואים הופך מ'נכות אקדמית' הנדרשת לעזרה ותגבורים, למקור עוצמה של יצירתיות, נחישות ויוזמה המהווה יתרון עצום בשוק העבודה".

המיזם נמצא כיום בשלבים מתקדמים באלביט, שבה השתלב שמואלי בעבודה.

אלפים נרשמו לכנס 'לשם שמים וארץ' של רבני צהר באקספו תל אביב

צילום: דוברות

ביום שלישי, ז' באב תשפ"ו, 21.7, ייערך באקספו תל אביב, ביתן 10, כנס הקיץ השנתי של ארגון רבני צהר. הכנס יכלול גם השנה לימוד תורה, שיחות עומק, פודקאסטים חיים ומעגלי עדות ושיתוף, סביב הסוגיות המרכזיות שמעסיקות את הציבור הדתי לאומי ואת החברה הישראלית כולה.

בין המושבים הבולטים בכנס ישתתף הפרשן הפוליטי עמית סגל, שידבר תחת הכותרת "המצביעים הסרוגים יכריעו את הבחירות? על חלק מהרעיונות שמניעים את הפוליטיקה". העיתונאי אסף ליברמן והרב חיים נבון ישוחחו על החברה הישראלית והאמונה הדתית, והרב חיים סבתו והרב חיים וולפסון יקיימו שיחה משותפת על שבילים חדשים בין בית המדרש לשדה הקרב.

מנציחים את גבורתו של נריה זיסק הי"ד: יוצאים לדרך עם "משכן נריה"

משפחתו וחבריו של נריה זיסק הי"ד פועלים להנצחת זכרו באמצעות הקמת בית הכנסת "משכן נריה" בשכונת כרמי הנדיב בקריית מלאכי. נריה, שנפל בקרב בעזה במהלך מלחמת "חרבות ברזל", שב ארצה מהטיול הגדול בדרום אמריקה עם פרוץ המלחמה והתגייס מיוזמתו, ללא צו 8, מתוך תחושת שליחות ואהבת העם והארץ.

בני משפחתו מספרים כי נריה היה אדם של נתינה, אמונה ומעשה, שתמיד רץ קדימה למען אחרים. הקמת בית הכנסת נועדה להמשיך את דרכו ולהוות מקום של תורה, קהילה וחיבור עבור תושבי השכונה.

לתרומות ולקבלת קישור: ישראל זיסק - 050-723-0064.

יותר מ-5,000 משתתפים בימי העיון בתנ"ך של מכללת הרצוג

צילום: יח"צ הרצוג

למעלה מ-5,000 משתתפים מהארץ ומהעולם השתתפו השבוע בימי העיון בתנ"ך של מכללת הרצוג, המציינים 31 שנות עשייה תחת הכותרת "מדור לדור". האירועים, שנערכו בקמפוסים באלון שבות ובירושלים, כללו שיעורים, פאנלים ומפגשי לימוד שעסקו בחיבור שבין התנ"ך לחיים המודרניים, לזהות היהודית ולאתגרי התקופה.

בין המשתתפים ניתן היה למצוא מורים, אנשי מילואים, עולים חדשים, משפחות שלמות ואף ארבעה דורות של לומדים. לראשונה השתתפו למעלה מאלף צופים מחו"ל, בארבע שפות - עברית, אנגלית, צרפתית ורוסית.

נשיא המכללה, פרופ' אבישלום וסטרייך, ציין כי דווקא בימים מורכבים אלו, לימוד התנ"ך ממשיך לשמש מקור השראה, חיבור ותקווה עבור העם היהודי.

פעילות קיץ עשירה במערך הדיור בקהילה "שדה חמד"

צילום: מאיר הייטנר

במערך הדיור בקהילה "שדה חמד", המעניק בית חם לבוגרים ובוגרות עם צרכים מיוחדים, כבר החלו במרץ את פעילויות הקיץ העשירות, המובלות ומתוכננות יחד עם הדיירים עצמם. בשבועות האחרונים הספיקו הדיירים ליהנות מנופש מפנק בווילות מרווחות ומטיול אקסטרים חווייתי באזור ים המלח.

כחלק מחזון המערך להביא לידי ביטוי ולהגשים את הרצונות והצרכים הייחודיים של כל דייר ודיירת, הושק פרויקט "הבמה שלי". במסגרתו, נבנה לוח הופעות קיץ מגוון של אמנים מהשורה הראשונה. אירועי התרבות, צפויים להתחדש במלוא המרץ מיד לאחר ט' באב. יום זה, המציין גם את "יום הגירוש מגוש קטיף", יצוין במערך באמצעות מפגשי השראה ייחודיים ומעוררי מחשבה עם מגורשים לשעבר.

לוח שבע

03-9185553

נדל"ן

כללי

למכירה, בהזדמנות, מבנים טרומיים, עם מטבח ושירותים, ממוסד שנסגר. במצב מצוין. 052-7112098

דירות

מכירה

באר יעקב

בבאר יעקב, דירת 5 חדרים, 128 מ"ר, קומה 1, יח' הורים נפרדת, מזגן מיני מרכזי. ללא תיווך. 054-5840326

גבעת שמואל

דופלקס גן כזה לא ראיתם! ברחוב השקד המבוקש, למכירה 6 חד' כ-200 מ"ר בנוי, גינה כ-135 מ"ר, ברמה הגבוהה ביותר, מחסן וחניות. מחיר שיווק 7.8 מיליון. לרציניים בלבד! בבלעדיות Ken נדל"ן - חזקי ירט 0508-755-755

מבחר דירות בבלעדיות, 4-5-6 חדרים, במחירים אטרקטיביים ביותר. לפרטים נוספים: חזקי ירט 0508-755-755 תיווך Ken נדל"ן

לתיווך ken נדל"ן דרושות דירות למכירה, ג. שמואל, לקונים רציניים אחרי מכירת דירה. להערכת נכס/ פגישת יעוץ (ללא תשלום) התקשרו למשרד: 0508-755-755 חזקי ירט

יד בנימין

ביד בנימין, קוטג' דו משפחתי, 5 חדרים, מיזוג מרכזי, גינה גדולה, עצי פרי, מיקום מצוין, קרוב לבתי כנסת, שכנים נהדרים! "דינה נכסים" 0544-978133

למכירה במיידי, ביד בנימין, דירת גן, 3 חדרים, מוארת ומרווחת, בנגישות מלאה, בפרויקט ייחודי לגיל השלישי, חברה נהדרת והשקעה מצוינת! "דינה נכסים" 054-4978133

עפרה

בהזדמנות! רק 20 דק' מירושלים, וילה פרטית, משופצת, 8 חדרים, גינה ענקית ומושקעת, ממ"ד, מזגנים, קמין, יונקרס ועוד הפתעות.. רק 2,650,000 ₪. "להב-נכסים" 050-8004505

נדל"ן ירושלים

מכירה

דירות

ארמון הנציב

למהירי החלטה, בא. הנציב, 4 חד', מרווחת, לכיוון הנוף, מחסן וחניה פרטית מקורה. ת.ק.מ - בלעדי לחיים 052-4419402

גבעת זאב

בגבעת זאב, 5.5 חד' + גינה פרטית כ-100 מ"ר, מטופחת ושמורה. ת.ק.מ - בלעדי לחיים 052-4419402

גבעת שאול

בג. שאול, בית בודד ומיוחד דו משפחתי, אחוזי בניה נוספים, גינה גדולה. ת.ק.מ - בלעדי לחיים 052-4419402

גילה

בגילה, 4.5 חד' + מ. סוכה, נגישות מלאה, מחסן, יח"ד - 2 חד', סמוך לבית כנסת. ת.ק.מ - בלעדי לחיים 052-4419402

הר חומה

בהר חומה, ברב יצחק ניסים המבוקש (שלב א')! 5 חדרים, מרהיבה ומוארת, יחידת הורים, ממ"ד, מרפסת סוכה גדולה ונוף פתוח עוצר נשימה. קומה 6 ועליונה + מעלית, חניה פרטית. בניין קטן וקרוב לתח"צ, ביה"ס, בתי ספר, ביהכנ"ס ועוד, כניסה מיידית! "אנגלו-סכסון" 077-9973539, 055-4574801

מבשרת ציון

במבשרת החדשה! 4, ממ"ד, יחידת הורים מרווחת, נוף פתוח, מרפסת, פינוי גמיש, קרוב לשירותי קהילה, תח"צ, מוסדות חינוך (בהקמה), גישה נוחה להדסה עין כרם וירושלים, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539, 055-4549353

פסגת זאב

בפסגת זאב, 4 חד' + גינה היקפית + מחסן, 2 חניות פרטיות, שכירות גבוהה. ת.ק.מ - בלעדי לחיים 052-4419402

צור הדסה

בצור הדסה, ב-סנסן, 4, איכותית, מרפסת סוכה, קומה א', נגישות ללא מדרגות, חניה פרטית, מחסן, קרוב למוסדות חינוך ומרכזי קניות, מחיר אטרקטיבי! בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-2314087

קרית משה

בק. משה - בניין בוטיק חדש, 3 חד', 2 מרפסות סוכה + חניה מקורה, במחיר מציאה!! ת.ק.מ - בלעדי הדסה 058-4931070

בק. משה, במיקום שקט ומרכזי, 5 חד', 4 כיוונים, סוכה, חניה פרטית ויח"ד נפרדת. ת.ק.מ - בלעדי הדסה 058-4931070

חייבת להימכר!!! בק. משה, ליד רק"ל, 5.5 חד', נגישה, כ-130 מ"ר + סוכה, מחסן וחניה. ת.ק.מ - הדסה 058-4931070

בקרית משה, בכניסה לעיר, 3.5 חד' כ-4 + מרפסת סוכה בתהליך פינוי בינוי, במציאה!!! ת.ק.מ - בלעדי להדסה 058-4931070

בקרית משה, בבניין חדש, 4 חד' + מרפסת לנוף וחניה פרטית, במחיר אטרקטיבי. ת.ק.מ - הדסה 058-4931070

בקרית משה, 4 חד', 88 מ"ר, אופציה למרפסת סוכה, בלעדי "הגפן נכסים". 054-6393924/5

למכירה בקרית משה, בריינס, יזם יהודה רחמים, דירות חדשות, 3 חד' ופנטהאוזים גדולים. סוכה, נוף. נעמי מ"הום סנטר נדלן" 054-8569336

רחביה

ברחביה, בסמטה שקטה וירוקה (בן סרוק), דירה "של פעם", 4, תקרות גבוהות, קיר סכלון מעוגל, 2 מרפסות סוכה, מלאת פוטנציאל, מרחק הליכה קצרה מבתי הקפה ברח' עזה, מוזיאון ישראל, גבעת רם, תח"צ נוחה, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539, 055-454946

נופש

אזור הכנרת

"נוף האגם" בכרכום, 3 חדרי אירוח זוגי/משפחתי, עד 12 נפשות. מאובזרות במטבחון, ג'קוזי, בריכת שחיה, פינת מנגל וחצר יפה הצופה לכנרת ורמת הגולן. 052-3264521

בית שאן

פנטהאוז לנופש מהנה, בבית-שאן/עמק-המעיינות. כ-12 נפשות, אבזור מלא ומרפסת לנוף. לימות השבוע ולשבתות. 050-8586636

גליל מערבי

במושב ליד נהריה, צימרים למשפחות, חדר אוכל גדול וחדר תפילה, משחקים בחצר, בריכה מחוממת והכל באווירה כפרית ודתית. 052-8669090

גליל עליון

במושב חזון, שבגליל העליון, מתחם מרהיב של וילה ו-4 צימרים, בריכה, ג'קוזי, טרמפולינה וכו'. לפרטים: 052-7651161

מעלות

דירות נופש בצפון - "שיר המעלות". דירות מאובזרות וממוזגות, בריכה ענקית + ג'קוזי. לפרטים ותמונות חפשו בגוגל: מרכז ממן מעלות תחת לשונית יחידות אירוח. טלפון להזמנות 052-7400402 ציפורה

צפת

"בית ארז אירוח יהודי": בהר כנען, 60 מיטות + חצר ובריכה, תאריכים אחרונים באוגוסט (רק אלול) במחיר מיוחד. beiterez.co.il, 053-4185084

קדיתא

בקדיתא, בית אומנותי בלב כרם זיתים, 3 חדרי שינה, סלון 60 מ"ר + בריכה, לחופשת "בין הזמנים". 052-5570428

שידוכים

בן 74, מעוניין להכיר בת זוג בגיל 64-74, ממרכז הארץ, לקשר רציני. 052-3443174

דרושים

לתיווך ת.ק.מ. דרוש/ה סוכן/ת נדל"ן, נמרץ/ת, באזורים חרדיים, לטרוף הרבה עסקאות. חיים: 052-4419402

דרושה מנה"ח, עם ניסיון של שנתיים, למשרה חלקית. מ-10:00-15:00. המשרד במרכז העיר, בירושלים. קו"ח למייל: cpa0546820403@gmail.com

למרכז תעסוקה לדיירים אוטיסטים, בפסגת זאב, דרוש איש צוות, לעבודה במשרה מלאה. לפרטים: 050-7188851

להוסטל לדיירים אוטיסטים, בפסגת זאב, ירושלים, דרושים מדריכים, לעבודה לפי משמרות. לפרטים נוספים: 053-5396075

הצטרפו לעסק מצליח, בזמנכם הפנוי, מהבית, דרך המחשב או הוואטסאפ. גליה: 052-8739616, שמואל: 052-2506041

56398
מעוניין לקנות
ספרי תורה ישנים
(גם גניזה)
משלם מחיר טוב
054-6420392

53545

Hanoch Katz

למשרדנו דרוש/ות
חתמות לבטוח רכב דירה
נסיון חובה
מיקום העבודה בקרית אריה פ"ת

קו"ח ל: hanoch@katzLtd.org
050-5269878

53544

המינהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון
מועצת התכנון העליונה
ועדת משנה להתיישבות

הודעה על הפקדת תכנית מפורטת מספר 237/16 - עלי

סוג היחס	מספר התכנית
שינוי	יוש/ 237

סרוק לצפייה במסמכים

מקום התכנית:

התכנית נמצאת בגוש פיסקאלי מספר 1 חלק ממוקע אל כרום אל קבלא, ג'בל אר-רהות באדמות הכפר: א - סאויה.

ביישוב: עלי, מגרש מספר 126, פינת רחובות הלילך - הנורית.

מטרות התכנית:

חלוקת מגרש 126 ל 2 מגרשים 126/1 126/2 וקביעת הוראות ללא שינוי ייעוד קרקע. בהתאם לסעיף 20/ 24/ לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים מס' 79 לשנת 1966, מודיעה בזה ועדת משנה להתיישבות על הפקדת תכנית מפורטת מס' 16/ 237 שינוי לתכנית מפורטת מס' 237.

התכנית נמצאת במשרדי לשכת התכנון המרכזית בבית אל ו/או משרדי מהנדס וועדה מיוחדת לתכנון ובניה מטה בנימין ויכול כל אחד לעיין בה ללא תשלום בימי קבלת קהל.

נוסח זה הינו הנוסח המחייב של התכנית.

בנוסף, ככלל, יפורסם עותק מן התכנית גם האתר האינטרנט של מנהל התכנון בישראל www.iplan.gov.il, ואולם אין מדובר בעותק מחייב ואין בפרסומו של עותק זה כדי להשפיע על מנין הימים לצורך הגשת התנגדויות.

ובנוסף, ככלל, יפורסם נוסח הודעה על הפרסום גם באתר האינטרנט של המנהל האזרחי ליהודה ושומרון http://gov.digitalst.co.il.

כל מי שיש לו עניין בתכנית ורואה עצמו נפגע ממנה, רשאי להגיש את התנגדותו המנומקת.

התנגדות זו תוגש בכתב בצירוף כל המסכמים התומכים בהתנגדות, לרבות מפה או מסמכים אחרים המאפשרים זיהוי מיקומו של הנכס שבבעלות המתנגד וכן המוכיחים את זיקתו של המתנגד לתכנית. באזורים לא מוסדרים, לא ייילקחו בחשבון נסחי רישום של משרדי מס רכוש ללא צירוף מפה טופוגרפית מצבית הערוכה בידי מודד מוסמך המתארת את הנכס, מיקומו, גודלו, וכו', וכן לא תילקח בחשבון התנגדות בלתי מנומקת ומבלי שהוכחה זיקתו של המתנגד לתכנית המופקדת. כן יש לצרף תצהיר, המאומת ע"י עורך דין והמאמת את העובדות שעליהן ההתנגדות מסתמכת. רשאי המתנגד לפרט את הצעותיו לשינוי התכנית אם ברצונו לכך. על המתנגד לפרט את כתובתו הפרטית ומס' הטלפון שלו.

התנגדות לוועדה מחוזית תוגש באמצעות טופס הגשת התנגדות באתר מידע תכנוני של מינהל התכנון בכתובת https://mavat.iplan.gov.il

לחילופין, ניתן לשלוח את ההתנגדות למשרד לשכת התכנון בבית אל, ת.ד 16 או בדואר אלקטרוני planningyosh@iplan.gov.il, או למשרד מהנדס הוועדה המיוחדת לתכנון ובנייה מטה בנימין, בתוך 60 יום מתאריך פרסום הודעה זו בעיתון.

אדריכל יהודה אלקלעי
יו"ר ועדת משנה להתיישבות
אזור יהודה ושומרון

בס"ד

קדומים

דרושים

למועצה מקומית קדומים

* מנהל/ת מחלקת חינוך
* מהנדס/ת
* אחראי/ת תחום דוברות
* עובד/ת אחזקה
* אם/ אב בית מועדונית בית ספר
* נהג מפעיל למכונת טיאוט כבישים ומחפרון

משרות נוספות באתר המועצה

מוזמנים להיכנס ולהצטרף!

לפרטים נוספים והגשת מועמדות:
מחלקת משאבי אנוש 09-7778016
נוסח המכרז המחייב ותנאי הסף
באתר המועצה: www.kedumim.org.il

שדה חמד
מערך דיור בקהילה

התרחבנו
וזו ההזדמנות שלכם!

אנו מחפשים אנשי מקצוע עם לב רחב ותשוקה לעשייה, לרוץ איתנו קדימה בשני תפקידי מפתח:

מנהלת אשכול בנות

עו"ס/ית

המיקום
גבעת שמואל והסביבה

תנאים
מצויינים, אפשרויות צמיחה ואופק מקצועי.

אופציה
למשרה חלקית וגמישה

שדה חמד הינו מערך דיור בקהילה לבוגרים ובוגרות עם צרכים מיוחדים בתפקוד גבוה מהציבור הדתי

לפרטים נוספים ולשליחת קו"ח:
efraim@mdsh.org.il | 054-767-0840

שכירות היום - 6,200 ש"ח בחודש

אם נמשיך לגור בדירה של רמי עוד שלוש שנים =

הוא מקבל 223,000 ש"ח

מחיר דירת 4 חדרים באבני חפץ - 1,570,000 ש"ח

עם הטבת 80\20 ← לשלם 314,000 עכשיו

הון עצמי שלנו ← 300,000

השלמה של 14,000 ← יאירי יבדוק עם אבא

מסקנה: לקבוע פגישה באבני חפץ

המספרים אומרים אבני חפץ

תעשו את החישוב:

יישוב דתי לאומי תורני עם מאות משפחות צעירות +

אפשרויות תחבורה מתקדמות + קרבה לערים גדולות = אבני חפץ.

בואו להבין

את המספרים מקרוב!

שנתאם לכם פגישה

באבני חפץ?

סרקו את הקוד

אבני חפץ
גדלים באהבה

הרי זהב

חלל-בופיר